

In januari 2023 was ik enigszins optimistisch (in mijn zogenaamde epiloog) dat de covid manie vrij snel volledig geopenbaard zou worden in het publieke domein. In die tijd kon ik (en kan ik nog steeds) met mensen over covid praten en hen vrij snel overtuigen dat de covid periode wetenschappelijk gezien één grote onzin was. Vanuit die ervaring dacht ik dat het grote publiek uiteindelijk toch wel de nieuwe kleren van de keizer zouden zien, die de lakeien uit de academie hooghielden binnen de schertsvertoning die covid heette. Echter, mijn verbazing schetste dat ik in de periode daarna weer veel mensen (die ik overtuigd dacht te hebben) de prik zag halen, mondkmaskers zag opzetten (in het ziekenhuis) of via app meldden dat ze... ~~zwanger zijn~~ een postieve PCR hadden en zich weer vanwege covid moesten isoleren. Ik concludeerde in de zomer van 2023 dat covid misschien wel weg was, maar de MORONA* niet. Waarom bleef die stupiditeit zo hangen, vroeg ik me af. Ik besloot om mezelf de ruimte te geven om, zoals dat heet, vrij te associëren, wat leidde tot een aantal ideeën die u hieronder kunt terugvinden en die (mijns inziens) deze vraag beantwoorden. Het zijn iets van 35 000 woorden geworden.

*MORONA: Ziektebeeld dat zich laat kenmerken door 1) een onbegrensde ijdelheid, 2) een diep gelovig vertrouwen in het proces dat bekrachtigd wordt door politici en media, *zonder* kennis te hebben in hoeverre dat proces gelijk staat aan de inhoud, 3) een hoog gehalte aan stupiditeit, onafhankelijk van intelligentie, 4) een ijzersterk geheugen en 5) een grootheidswaan die groter is dan de Grote Oceaan. Deze combinatie van karaktereigenschappen is dodelijk voor degene die eraan lijdt, en dodelijk vermoeiend voor degene die er niet aan lijdt maar wel met MORONA lijdende moet omgaan. De ziekte is nogal hardnekkig waarbij elke vorm van kritiek op het proces afgedaan wordt als: 'Het is niet zo', 'Ik ben geen expert', 'Je positie is extreem', 'De Volkskrant zegt', 'Ik heb geen tijd', 'Jij bent gek', en waar nooit, maar dan ook nooit enige vorm van zelfreflectie leidt tot een moment van kijken in de spiegel. Of als de spiegel al bekeken wordt, dan alleen vanuit ijdelheid of vanuit de interesse van een kat die in de spiegel kijkt en zichzelf ook niet herkent. Zie ook de laatste minuten van de podcast: Voormalig arts-epidemioloog Willem Lijfering doet zijn verhaal #2 - In Gesprek met Wybren van Haga dd 22 november 2024, vindplaats: <https://www.youtube.com/watch?v=L8pwfEooeOM>

Ideeën

Willem Marten Lijfering

Een parelduiker vreest den modder niet. (Multatuli, Idee 1209a)

100

Om mezelf beter te begrijpen heb ik hieronder een aantal ideeën opgeschreven. Deze ideeën zijn een verlengstuk van MORONA en dienen als laatste te worden gelezen binnen mijn dossier.

101

Zonder waarheid zijn er alleen maar verzinsels en leugens (brief Martijn Bruin).

102

Een leugenaar kent de waarheid, maar besluit om te liegen. Een onzinverteller is niet geïnteresseerd in waarheid of leugen (uitstapje 3,4).

103

Een onzinverteller is oneindig veel gevaarlijker dan een leugenaar (laatste uitstapje)

104

De meeste mensen geloven in hun eigen onzin. Als ze geconfronteerd worden met de waarheid zeggen zij: 'Er zijn meerdere waarheden.' 'Wat jij zegt, is slechts een mening.' 'Experts zeggen...' 'De consensus zegt...' 'Wat jij zegt, zegt Baudet ook (en daarbij impliciet denkend: En Baudet is een infame complottheorist!)*'

*Wat waar is, maar wat niet betekent dat alles wat Baudet zegt klinkklare onzin is (uitstapje 29).

105

Descartes *Cogito ergo Sum* heeft veel ellende gebracht. 'Ik denk, dus ik besta' is een ijdele uitspraak. – Wat als iemand denkt dat hij denkt, maar niet denkt? Bestaat hij dan wel? (Fons Waaijer)

106

Er zijn mensen die niet willen niet denken. Denken is pijnlijk en kost energie. Liever laten zij het denken over aan een ander. 'Descartes zegt... net wat ik dacht!' Zij dragen het denken als kostbare juwelen om mee te pronken voor een ander (Miranda Tinnegieter).

107

Moslimvrouwen begrijpen met hun bedekkende kleding beter dan westerse vrouwen dat het meest sexy onderdeel van hun lichaam de verbeelding is.

108

[gesupprimeerd]

109

En zo werkt dat ook in het nieuws. Het establishment laat nieuws zien zonder enkele verdoezeling, wat het voor iemand als ik, die de verbeelding interessanter vind dan de naakte waarheid, tot een saai nieuwsmedium maakt. Of dat nieuwsmedium nou echt nieuws brengt of reclame, maakt voor mijn beleving verder niets uit.

110

Alternatief nieuws daarentegen laat nieuws zien als dat wat werkelijkheid zou *kunnen* worden, met af en toe een klein kijkje door het sleutelgat waardoor je de naakte waarheid kunt zien. Dat spreekt de verbeelding aan en trekt lezers. Het enige jammere is dat de verbeelding nooit gematerialiseerd wordt binnen het alternatieve nieuws, wat het toch ook wel weer tot een saai medium maakt.

Hoe het dan wel moet? – Nou ja, iets maken wat jezelf tot de verbeelding spreekt, onafhankelijk van wat een ander daar van vindt.

111

Mijn dossier begin ik te begrijpen als een buste. Als iets waar ik oneindig mee bezig kan zijn en wat nooit klaar zal komen. Er horen losse eindjes aan te zitten. Het is als met de Venus van Milo, die ik mooier vind als buste dan als beeld. Toch valt van mijn dossier ook een beeld te maken. Maar dat moeten andere mensen doen.

112

Maar zo lees ik mijn dossier niet (i.e., als een beeld). De delen dien je los van elkaar te beschouwen. Alles verwijst naar alles.

113

Ik schrijf 111 en 112 op mijn telefoontje op een bankje in het warme juli middagzonnetje te Willemstad. Een mooi stadje dat haar bestaan heeft te danken aan haar strategische positie aan de

waterlinie. Het stadje is mogelijk gemaakt door Willem van Oranje die met de vestingstad 'indringers' uit Holland wilde weren lees ik op een toeristenbordje.

En dat terwijl Willem van Oranje een Duitser was.

114

Eigenlijk wil ik over iets anders schrijven, maar mijn aandacht wordt afgeleid. Het bordje met informatie trekt veel aandacht en iedere voorbijganger heeft er wat over te zeggen.

115

Mijn gedachten zijn het meest helder als ik er niet over hoeft te schrijven. Maar als ik niet schrijf en alleen maar denk, zoals ik bv doe als ik op de fiets zit, ben ik bang dat ik altijd over hetzelfde denk en op die manier niet vooruit kom.

Schrijven om vooruit te komen doe je zittend op een bankje. Denken zonder te bewegen doe je trappend op een fiets..

116

Het informatiebordje: Net was er een wat oudere man die een mitrailleur nadeed: 'tatata'. Daarna kwam er een jongetje dat tegen zijn moeder zei 'ik moet plassen'. Een ander stel homo's (denk ik) lazen de tekst hardop en liepen vervolgens door. De mussen tjlpten en op mijn bankje staat: Media=Virus. Ben ik daarom op dat bankje gaan zitten? - Als ik werkelijk alles wat ik zie en doe zou moeten documenteren, zou ik nooit uitgeschreven raken. En toch zijn dat soort gedachten met allesomvattende herinneringen in een ogenblik op te roepen.

Maar die alomvattende herinneringen zijn er maar weinig en om ze niet te willen vergeten, documenteer ik ze.

Nu wordt het weer tijd om te gaan fietsen.

117

Copy-paste

Willem

Jul 20, 2023 7:39 AM

I have a friend who is in this save the climate nonsense. He is not paid by an NGO, but does get paid by the university as an associate prof. His career is built by doing part of his research into the climate (easy money he says). And although he is honest enough to say to me that his research leads to nothing, doesn't stop him to give these anti climate movements the so necessary organic voice of protest.

Pretty immoral, but don't tell him that. He thinks it's just a joke.

Similar friends of mine (medical doctors) are in the covid business. They tell me that all it brought to them is the extra day working from home. They are not jokers (doctors don't joke about the illness and death of other people) but have another way of dealing with their immoral behavior: they remain absolutely silent about covid.

Recently our national statistics bureau noted excess mortality in June which was directly caused by 'heat wave' (it was 25-30 C in June, very nice weather) according to the pundits. Even though they are the first to say that association doesn't mean causation if we talk about vaxx->excess mortality.

Pretty tired of the slogan that association doesn't mean causation. because if association doesn't mean causation, what does?

All of this behavior looks like a cancer to me. It all needs to be removed from society before we ever can start to think about how we can build back society decently.

But maybe cancer=society and I am the odd one out. Like being a non-player in one of those casinos in Las Vegas (where the bank always wins, by fooling the audience) and where you can easily find your way in, but where there is no exit sign. And even if you find the exit, the only thing that's waiting for you is the desert.

Reply

Rita

Jul 20, 2023 10:25 AM

The technocrats (lawyers, doctors, academics, engineers, researchers, accountants, bankers, regulators, law enforcement etc.) are the implementers and the enforcement "guard dogs" of the elite. I love dogs and don't mean to insult dogs but the technocratic mutts are really just trained robots but with the ferocity of a dog loyal to his master.

It's always been like this throughout human history. The pandemic was the final nail in the coffin, when they even accepted the injections in order to cling to their lifestyles and cushy careers.

I admit to being dead wrong in one prediction. When I heard that the medical community would be the first to get the jabs, I was sure they would refuse. But then I realized that most of my practicing doctor friends got their covid facts from.....the TV!!!!!!

None of them had ever read a single medical research paper on the topic.

I underestimated the degree to which the desire to conform to the rules of their professional cult + salary far outweighs the ability to find one's backbone.

118

Het nare van dit soort observaties (117) is dat het fatalistisch is en daarmee zo ver van 'de werkelijkheid' staat. Zijn mensen echt zo slecht? Is de maatschappij echt een grote kanker? Moet je wel met de casino-maatschappij meedoen omdat wie dat niet doet, mag toekijken hoe spelers van de bank verliezen of dat je anders een plekje mag zoeken in de woestijn?

119

Ik denk niet dat mensen slecht zijn, maar geen andere optie zien dan om aan het spel mee te doen. Zo naar is het meedoen aan het spel toch niet? En wat anders valt er te doen in Las Vegas?

120

Voor de meeste mensen is het stellen van de vraag 'is dat wel zo?' niet *im Frage*. En als zelfs de vraag of iets al dan niet zo is niet gesteld wordt, nou ja dan moet je maar je blij zijn met alles wat je voorgeschoteld wordt, nietwaar?

121

Toch is het stellen van een vraag niet zo moeilijk. Je moet er alleen maar opkomen. -Hoe een vraag te stellen? Vraag naar een blootstelling, vraag naar een uitkomst, vraag naar een populatie. Veroorzaakt vaccinatie (blootstelling), meer sterfte (uitkomst), in de algemene bevolking (populatie)?

Maar dat soort vragen worden niet gesteld door mensen die zich niets afvragen...

122

Of niet durven af te vragen. Ja, voor het stellen van een vraag is lef nodig. Zeker als de meester zegt: 't Is zo en niet anders!

In algemeen beschaafd Nederlands heet die uitspraak van de meester ook wel het Multiple Choice tentamen.

Niet durven vragen is een aangeleerde eigenschap.

123

En waarom zou je ook een vraag willen stellen als het spelletje dat gespeeld wordt (casino) zo leuk lijkt en je zo goed lijkt af te gaan?

124

Tussen niet kunnen en niet willen zit een dunne scheidslijn. Toch zou het verkeerd zijn om die scheidslijn helemaal uit te vlakken.

125

Voorbeeld van wel willen, maar niet kunnen: Toen ik 15 jaar oud was wilde ik maar één ding: net zo'n goede tennisser als Richard Krajicek worden en Wimbledon winnen (of in ieder geval de vierde ronde tegen Agassi kunnen spelen om de herinnering zuiver te houden). Toch wist ik dat ik nooit zo'n goede speler als Krajicek kon worden, wat me er echter niet van weerhield om te denken alsof ik, als ik op de tennisbaan stond, even weergaloos speelde als Krajicek. En ik sluit niet uit dat het onoverwinnelijk *gevoel* dat ik had als ik speelde (want Krajicek was in mijn optiek onoverwinnelijk) niet heel anders was dan hoe Krajicek zich voelde als hij zijn beste wedstrijden speelde. Ik kon Richard Krajicek niet zijn, maar de verbeelding bracht me een heel eind.

126

Nou is deze jeugdherinnering in zoverre niet bijzonder omdat een ieder die wil dat kan terugzien op het sportveld. Kinderen aanbidden de sportheld, dragen hun shirts, kopen hun kleding en noemen zich bij het spelen de Vingegaard van het wielervedstrijden, de Federer van het tennis, de Frenkie de Jong van het voetbal. Allen weten stiekem ook wel dat 99,999% nooit in de voetsporen van de sportheld zal treden en zij waarschijnlijk ook niet. Wat niet wegneemt dat ze het toch proberen en de beloning van het proberen terugvinden in het gevoel dat ze het geprobeerd hebben.

127

Maar waarom kinderen niet op een zelfde manier pogen om in de voetsporen van een Copernicus, Einstein, Newton, Swammerdam, Hume, Schopenhauer, Hermans, Multatuli, Max Planck, Tesla, Boerhaave, Plato, Burke, Spinoza te treden is mij toch wel een raadsel. Dat is: *ik probeer dat wel!*

128

Lang heb ik gedacht dat het met intelligentie te maken had. De meeste kinderen zijn te dom om wetenschapper te zijn. Maar dat is lariekoek. De meeste kinderen kunnen ook geen topsporter worden en toch proberen ze het. Dus waarom proberen er zo weinig om wetenschapper te zijn?

129

Het is meer dat de wetenschappers grootheden nadoen zonder te weten wat iemand tot grootheid heeft gemaakt. Krajicek was een groot tennisser omdat hij goed kon serveren. En dus moest ik ook goed serveren. Maar wat maakt Marion Koopmans of Frits Rosendaal of een andere

Spinozaprijswinnaar tot een groot wetenschapper? - Dat ze zo goed in het openbaar kunnen praten of subsidie kunnen binnenhalen? Is dat wat iemand tot een groot wetenschapper maakt?

130

Iemand die in de 21ste eeuw het wiel zelfstandig weet uit te vinden, of weet waarom de aarde rond is, is een grotere uitvinder dan iemand die heeft afgekeken hoe die uitvindingen gedaan zijn, om er daarna mee te pronken alsof het zijn eigen uitvindingen zijn. Of, zoals Fons Waaijer het in al zijn bescheidenheid toelichtte: de uitvindingen van de beroepsgroep (waartoe Waaijer behoort).

131

Niet nadenken, nadoen; is wat de wetenschapper du jour karakteriseert. Waar het op aankomt is iemand vinden die de moeite waard is om na te doen. Nou ja, voor een antwoord op die vraag huur je een PR bureau in, waarna zo'n iemand wel gevonden wordt: Fauci, Koopmans, Osterhaus, Gommers zijn de wetenschappers die je moet nadoen. Meer is niet nodig om de wetenschap van vandaag te karakteriseren. Maar wat weet een PR bureau nou van wetenschap af?

En daarom geloofden al die wetenschappers dat covid de nieuwe ziekte was. Ze deden na zonder te begrijpen wat iemand nou eigenlijk tot een groot wetenschapper maakt.

132

'Scientists say' was voldoende reden voor mensen om een mondkap op te zetten, de wetenschappers zelf niet in de laatste plaats.

133

Voorbeeld van niet willen maar wel kunnen. Ik kan heel veel ofschoon ik het niet wil, maar toch doe. Van het eten van vlees (terwijl ik dieren geen pijn wil doen) tot het doen van wetenschappelijk onderzoek bij het kennisinstituut (waar ik mijn tijd verspil). Daarvan mag een ieder zeggen wat hij wil: wat ik ervan zeg is dat ik een bewuste keus maak (van vlees eten tot aan het doen van wetenschappelijk onderzoek bij het kennisinstituut).

134

Een ander voorbeeld van niet willen maar wel kunnen is wetenschappelijk onderzoek doen naar covid in het LUMC, alle onwelkome informatie onder het tapijt schuiven door (zelf)censuur en door mezelf te bedriegen door te zeggen: 'De beroepsgroep heeft altijd gelijk, aan mij de taak om me bij die beroepsgroep aan te sluiten', zoals Waaijer zegt.

134a

Een ander voorbeeld van wel kunnen, maar niet willen... (125)

135

Dat wat in 134 staat kon ik niet doen. Waarom kon ik dat niet doen, terwijl ik het eten van vlees of het uitvoeren van onzinnig onderzoek wel kan doen (133)? - Het eten van vlees hoort erbij. Ook hoort een man iets van een baan in het leven te hebben (hoe onzinnig dan ook). Dat zijn kernwaarden waarin ik zelfs in afschuw niet van afwijk. Maar liegen en bedriegen inclusief mezelf bedriegen (wat iemand moet doen om te floreren in de covid wetenschap dat door-ettert in de academie [117]), *dat* hoort niet tot mijn kernwaarden.

136

Uiteindelijk is alles in het leven een kwestie van keuze. Er zijn genoeg situaties denkbaar waar je nooit een keuze hoeft te maken, omdat je nooit voor de keus bent gesteld. Die luxepositie van niet kiezen kon ik innemen als wetenschapper tot aan covid. Na de intrede van covid raakte ik die luxe kwijt.

Gelukkig maar.

137

Dat andere wetenschappers wel in de covid nonsens konden meegaan betekent overigens niet dat het allemaal liegers en bedriegers zijn. Sterker nog: ik ben ervan overtuigd dat het grote merendeel alles geloofde zoals het aan hen werd voorgelegd (103). En voor wie er niet in geloofde (als ik), die mensen werden als vanzelf wel uit het verhaal gefilterd.

138

Het is een wonder dat ik het überhaupt in het medisch wetenschappelijke academische wereldje zo lang heb kunnen volhouden en spreek met Jezus dat 'zalig zijn de onwetenden.'

139

Je zou ook kunnen zeggen dat de medische wereld een mooie droom is (waar het lijden wordt verlicht door heilzame artsen, wetenschappers, zorgverleners). Uit die droom ben ik ontwaakt en ik laat me niet meer in slaap sussen.

140

Wat doe ik dan nog bij het kennisinstituut?

-Naast geld verdienen en tijd spenderen (de verveling doorbreken)... hopen dat ik de medische wereld verkeerd beoordeeld heb en toch weer terug kan komen in het wereldje waar het lijden wordt verlicht door heilzame artsen, wetenschappers, zorgverleners. Maar vooralsnog zie ik dat niet gebeuren. Ik ben getuige van de grootste medische misdaad van de 21ste eeuw (covid). Mijn dossier is mijn proces verbaal. Dat proces verbaal is verdienstelijk en is zinvol. Ik moet alleen oppassen dat ik er niet in mee word getrokken. In het LUMC was ik erin meegetrokken. Bij het Kennisinstituut sta ik aan de kant.

Het Kennisinstituut is zo slecht nog niet.

141

Opmerkelijk overigens dat de man Rosendaal niet meer Frits voor mij heet, terwijl ik hem zeker 10 jaar lang Frits heb genoemd. Reden: ik neem afstand tot de man door hem niet meer in de persoonlijke sfeer op te nemen. Zo waren patiënten ook altijd 'U' voor mij en de meeste leraren ook. Niet uit eerbied, maar om afstand te genereren. Van Haga heet Wybren. Baudet Baudet. Zegt ook wel iets. Suzanne Cannegieter daarentegen heet nog steeds Suzanne voor me, net als mijn meeste ex-collega's nog steeds in mijn herinnering staan met hun voornaam.

142

Heb ik Frits (zie hier hoe ik nu zijn voornaam weer gebruik) misschien te hard aangepakt (zie brief Waaijer=Rosendaal [on]gekuiste versie)? Tactisch was het niet. Als ik had verwacht dat iemand een gesprek met je aangaat nadat je gezegd hebt dat je jouw deel van het gesprek (dat kritiek bevat op de ander zijn handelen) alvast gedeeld hebt met de politie en de landelijke politiek, nou ja dan kan ik me voorstellen dat iemand het gesprek eerder laat afketsen, zoals Rosendaal heeft gedaan, dan wanneer je vooraf de gesprekspartner allerlei stroop om de mond smeert en niet tot de kern van de zaak komt, om de ander maar te verleiden om het gesprek aan te gaan.

Maar de handelingen waarop ik kritiek had in de brief waren niet op de persoon Frits Rosendaal gericht, maar op zijn wetenschappelijke kunde. Daar wilde ik het met hem over hebben omdat die kunde, mijns inziens (en met argumenten bekleed) wijzen op nalatigheid, dat is: Rosendaal had beter kunnen weten als hij beter had nagedacht. En om aan te geven dat het mij menens was, had ik zijn onkunde alvast gedeeld met de politie (IGJ) en landelijke politiek (BVNL). Rosendaal heeft dat vervolgens persoonlijk opgevat, het als bedreiging gezien, waarna hij de strijd met mij niet wilde aangaan.

Maar een gesprek *over* Frits als persoon was niet wat ik in gedachten had. Ik wilde een gesprek hebben *met* Frits *over* het handelen van de wetenschapper Rosendaal in tijden van covid. Dat Frits het verschil tussen de persoon en de wetenschapper Rosendaal niet ziet, is dat wat ik in MORONA beschrijf als stupiditeit, waarvan ik denk dat Frits daar aan leed toen hij zich voordeed als de wetenschapper Rosendaal in de tijd dat ik nog in het LUMC werkte (2020-2021).

Montaigne zegt (in 'apologie voor Raymond Sebond'): 'De reden waarom we zelden iets betwijfelen is dat we de heersende meningen nooit toetsen.'

Dat nooit willen toetsen is gemakzucht en die gemakzucht omwille van covid is veel mensen, waaronder Frits Rosendaal, duur komen te staan!

Montaigne zegt ook: 'Als we eenmaal iemands postulaten accepteren, is hij onze meester en onze god.'

Dat is de stupiditeit waar Rosendaal aan leed en wat schadelijk was gezien hij (als expert) niet stupide had mogen handelen. - Maar hij deed het toch, wat in mijn optiek (nog immer) een gebrek was zijn

persoonlijkheid (die ik kenschets als Fons Waaijer in MORONA), maar wat hem niet als persoon kwalijk valt te nemen, net zoals je een persoon die verlamd is niet kwalijk kan nemen dat hij niet kan lopen.

Je kunt je wel afvragen waarom een persoon die niet kan lopen (om de analogie vol te houden) of niet kan denken (zoals Rosendaal/Waaijer niet kon denken) geacht wordt een marathon te lopen cq een wetenschappelijke discussie te leiden en het is dat verwijt (van het onjuiste wetenschappelijke handelen van Frits Rosendaal) wat Rosendaal als een bedreiging zag.

[gesupprimeerd]

143

Het individu zegt: 'Ik geloof'

De wetenschapper/cultist zegt: 'Wij geloven'

De alternatieve media/complotdenker zegt: 'Zij geloven.'

'Zij geloven' komt mij beter over als 'wij geloven', omdat in het 'zij geloven' er nog altijd plaats is voor het individu dat zegt: 'Dat mogen zij geloven, maar *ik* geloof wat anders!'

144

In 142 zeg ik [in het gesupprimeerde deel]: 'Als de daden van de wetenschapper Rosendaal persoonlijk worden gevat, zal de straf ook wel eens in het persoonlijke kunnen worden gevat (inclusief de doodstraf).'

-Is dat niet wat te zwaar aangezet?

Toch niet. Als je de daden van Rosendaal op een rij zet, dan zei hij in het publieke domein dat:

A. Covid 'geen onschuldige ziekte is' wat betekent dat volgens Frits vaststond dat er inderdaad sprake was van een nieuwe (niet onschuldige) virusziekte. Maar aangezien voor het vaststellen van die ziekte een PCR test is gebruikt (geen gouden standaard voor het vaststellen van virusziekte), was de uitspraak vergelijkbaar met het zeggen dat in een afgesloten ruimte vol mensen brand bestond (zonder dat aangetoond was dat er een brand was). Rosendaal heeft hier aangezet tot **paniek** en dat is laakbaar.

B. Lockdowns moesten worden ingesteld. Terwijl er geen enkel wetenschappelijk bewijs was (en is) dat lockdowns virus-achtige ziekten kunnen terugdringen. Sterker nog: de *evidence* die er was liet zien dat lockdowns onzinnige maatregelen waren. Rosendaal heeft hier aangezet tot het geloof in **pseudowetenschap** en dat is laakbaar (voor iemand die zichzelf wetenschapper noemt en als zijnde ook wordt gezien door de buitenwereld)

C. In aanvulling op ad B was Rosendaal ook voor het dragen van mondmaskers, avondklok, testen voor toegang, geloofde hij in asymptomatische infectie, wat allemaal onder dezelfde noemer **pseudowetenschap** past.

D. Wist Rosendaal op basis van eigen onderzoek dat de theorie van getrainde immuniteit (boosters) in praktijk niet werkte (BCG trial) wat hij (met zijn mede-auteurs) twee jaar verborgen hield door het niet te publiceren in de wetenschappelijke literatuur, en waardoor beleidsmakers als Kuipers en Van Dissel konden blijven verkondigen dat boosters (via getrainde immuniteit) infectie konden voorkomen, want zo stond dat in de wetenschappelijke literatuur in die tijd. Het **achterhouden van medische informatie** waardoor je de patiënt in gevaar brengt, is laakbaar.

E. Prees Rosendaal mRNA elixers aan op basis van een uitspraak die gedaan werd door een directeur van een medisch bedrijf (Pfizer), zonder zelf ook maar iets van de data te hebben kunnen zien. Gezien Rosendaal daar zelf niet minder van werd door deze uitspraak van een medisch bedrijf te herhalen (namelijk het vaccin is 'meer dan negentig procent effectief') en sterker nog: op basis van die uitspraak de bevolking aanraadde om die prik te halen (terwijl je uit de Pfizer trial zelf kunt zien dat niet aangetoond is dat het middel effectief is en legio bijwerkingen heeft), en de medische bedrijven daar miljarden aan hebben verdient, en jou gebruikt hebben als 'muscle man' is **corrupt** en laakbaar.

En dan laat ik nog maar in het midden dat een (ex)-werknemer hem nog zo gewaarschuwd heeft en hem heeft willen laten inzien op welk pad hij zich aan het bevinden was en is.

Al deze zaken (A-E) bij elkaar zijn ernstig en hebben de volksgezondheid geen goed gedaan.

'Maar iedereen deed het! Het was de consensus!' hoor ik Rosendaal tegenspreken (brief Waaijer/Rosendaal ongekuiste versie).

Maar dat iedereen het deed, maakt het alleen maar erger. Bij terreur (zie uitstapje 12) kan je spreken van een paar gekken die er altijd in de wereld zijn en denken dat door iemand te vermoorden, ze goed doen. Wat je met dat soort gekken moet doen, is ze uit de populatie halen, en hen tot beter inzicht brengen, wat kan via gevangenisstraf, de psychiater, of, in uiterste gevallen, via de doodstraf. Maar wat te doen met de mentaliteit van Rosendaal et al die zeggen: wij volgen de wetenschap? - Van dat soort mensen zijn er miljoenen. En ook ikzelf heb de Rosendaal in me. Er is een reden waarom ik hem heb kunnen weergeven in het personage van Fons Waaijer. Maarten Leeftang, *c'est moi*, maar Fons Waaijer ben ik ook (zie: achteraf). Toch krijgt die Fons Waaijer in het morele leven van Willem Lijfering geen schijn van kans, maar dat is meer geluk dan wijsheid.

Als ik, als Fons Waaijer, in mijn jeugd iets had meegemaakt waardoor ik een afkeer had gekregen tegen het nemen van eigen verantwoordelijkheid; En als ik vlak na mijn promoveren de Nederlandse Nobelprijs voor wetenschap had gekregen (Spinozaprijs), was ik er misschien in gaan geloven dat 'de consensus' allesbepalend is. Want de consensus, dat ben ik!

Bij mij is dat gelukkig (ja, gelukkig!) anders gelopen (zie mijn drie manuscripten: over terreur, Groningen en MORONA)...

Karl Popper zegt (in the open society and its enemies)... heeft de huidige generatie wetenschappers niet geholpen in het nemen van moreel juiste beslissingen (zoals die toegelicht staan in the open society and its enemies), terwijl Popper wel in elke boekenkast van elke gerenommeerde wetenschapper staat... Dus er moet iets extra's bij. Er moet een afschrikwekkend voorbeeld bij om de Fons Waaijers niet de overhand te geven in de karakters van wetenschappers. En een afschrikwekkend voorbeeld is de doodstraf. Voor een paar gekken (zoals bij terreur), vind ik het middel (doodstraf) erger dan de kwaal, maar als de kwaal zo alomtegenwoordig is (als is gebleken bij covid), denk ik dat de doodstraf wel gepast is bij mensen als Waaijer, die ondanks alles liever ten hele hebben gedwaald dan ten halve zijn gekeerd.

144a De doodstraf als antwoord op wetenschappers die voor een onwetend publiek schadelijke onzin of leugens vertellen alsof het de waarheid is, zou wetenschappers, die zo graag anderen napraten zonder zelf na te denken, kunnen behoeden van het uitspreken van onzin en leugens. Ze zouden dan zogenoemde 'skin in the game' krijgen, wat betekent dat ze zelf ondervinden wat de consequenties van hun schadelijke 'gedachten' (tussen haakjes want er komt veelal geen denken aan te pas) kunnen zijn. Nu (anno 2023) komen wetenschappers met de grootst mogelijke onzin weg omdat het voor hen geen consequentie heeft wat ze in de media zeggen, uitgezonderd dat ze er hoe

dan ook beter van worden (want media optredens leveren 'exposure' op, zie voor verdere duiding van 'exposure' het boek MORONA.)

144b Niet dat Fons Waaijer zin heeft om skin in the game te krijgen, wat de reden is dat over covid niet meer gepraat wordt als het aan Waaijer ligt. Maar het ligt niet aan Waaijer.

144c Overigens is de klaagzang van Waaijer over hoe ik hem onheus bejegend heb door met anderen (IGJ=medische politie) over hem te praten (brief Waaijer/ Rosendaal ongekuste versie) een *non sequitur* op het feit dat hetgeen waarover ik met IGJ sprak strafbare feiten zijn, waarvoor Waaijer zijn verantwoordelijkheid ontliet.

En die verantwoordelijkheid ontloopt hij nog steeds door te willen zwijgen (over covid wordt niet meer gepraat).

Wat de reden is waarom ik dan maar namens Frits Rosendaal over covid spreek (in het personage van Fons Waaijer) en hem op zijn grote morele tekortkomingen wijs door over hem te praten met iedereen.

144d En aangezien IGJ ook niets meer is dan een trekkop van de politiek (laatste uitstapje), en niets maar dan ook niets doet om de covid manie te doorgronden (door bv een melding serieus te nemen; uitstapje 32), rest mij weinig anders om dan maar zelf straffen te bedenken en die voor te leggen aan het Nederlands publiek, met de vraag of bv een straf als de doodstraf voor Fons Waaijer rechtvaardig is.

145

Toch vind ik de doodstraf voor het individu Waaijer niet de gepaste straf. Het is het verschil tussen utilitarisme vs Kantianisme. Mensen als groepen behandelen (zoals de huidige wetenschap doet) is een voorbeeld van utilitarisme en gevaarlijk (als gebleken is) wanneer de blootstellingen van goed en slecht, en uitkomsten als effectief en gevaarlijk niet goed gedefinieerd zijn. Fons Waaijer de doodstraf geven uit utilitaristische overwegingen zou een koekje van eigen deeg zijn en in die zin een 'terechte straf'. Maar alleen in theorie, niet in praktijk, zegt de Kantiaan in mij.

146

Want voor individuele straf moet duidelijk zijn dat het individu met voorbedachte rade slecht gehandeld heeft, bv het vaccin promoveerde of liet toedienen terwijl hij *wist* dat het vaccin schadelijk was voor de gezondheid. Daar is in Rosendaal's geval geen sprake van. Hij nam het vaccin zelf, liet zijn eigen dochter vaccineren en zo meer. De man geloofde in het krankzinnige verhaal (103).

147

Op 21 januari 2022 schreef ik het volgende over de wetenschap in het algemeen en de persoon Frits Rosendaal in het bijzonder (als onderdeel van het essay dat in uitstapje 32 staat: om precies te zijn, onderstaand essay volgt op uitstapje 32: beide essays zijn de blauwdruk van MORONA)

'Wij zijn zo knap niet als al die mensen die zeggen: zo is het, of: ik geloof dat het zo is. Wij zijn nog altijd aan het zoeken, en de enige bijna-zekerheid die wij hebben is dat wij nooit vinden zullen, niet omdat wij niet zo goed zochten als een ander, maar omdat wij niet zo gauw tevreden zijn met het gevondene.' (Multatuli)

Feiten die ik de afgelopen weken beschreven heb:

-Getrainde immuniteit is een fabel (maar wordt wel als argument gebruikt om de booster te nemen)
-Artsen waren massaal nalatig ttv de start van de pandemie door longembolie te behandelen als luchtweginfectie

-Nu zijn artsen massaal nalatig door luchtweginfectie te behandelen als longembolie!
-Een bewijs dat de PCR test niet specifiek is (en dus de verkeerde diagnose vaststelt) is het covid verhaal waarbij 50% van opgenomen IC patiënten 'met COVID' binnen 3 weken longembolie 'ontwikkelden'
-[gesupprimeerd]

-Academici hebben in mei-juli 2020 wetenschappelijke informatie [die ik voor hen verzamelde] achtergehouden waarin duidelijk wordt gemaakt dat covid vrijwel niets anders is dan griep (mijn artikelen hierover mocht ik niet publiceren).
-Er is oversterfte die ik (mbv gebruikelijke kalendertijd vergelijkingen) kan relateren als oversterfte tgv van de maatregelen en oversterfte tgv vaccinatie.

In de bijdrage van vandaag komen daar nog de volgende feiten bij:

-De Pfizer trial heeft, ondanks de 95% effectiviteit slogan, geen effectiviteit aangetoond tegen het voorkomen van Sarscov2. De 'experts' hadden dit moeten weten, maar hebben dit nooit in de publieke media gezegd.
-De PCR test die sarscov2 kan aantonen, is maanden voordat sarscov2 voor het eerst geïsoleerd werd (gouden standaard voor diagnose virus infectie) ontwikkeld en kon daarom, per definitie, in die tijd op geen enkele wijze aantonen wat de sensitiviteit en specificiteit (en daaraan gerelateerde positief en negatief voorspellende waarde) van de test was. Ook dit hadden experts moeten weten, maar hebben zij in de pers verzwegen.

Waarheidscommissies zullen de onderste steen boven moeten halen en de uiteindelijke (waarschijnlijk meervoudige) duiding van de covid manie moeten vaststellen. Met mijn stukjes hoop ik hiermee een bijdrage te hebben geleverd.

Hier mijn:

[Laatste bijdrage over de CBS sterftcijfers](#)

Wat was mijn doel van al deze stukjes?

In eerste instantie wilde ik alle wetenschappelijke onzinnigheid waarin ik ooit geloofde (of moest geloven) van me afschrijven. Dat heb ik gedaan en ik heb er niks aan toe te voegen.

In tweede instantie wilde ik rekenschap afleggen. Dat wat ik gezegd heb, is gebeurd en heb ik bij deze gedocumenteerd. Ik beschouw het geschrevene als een feitenverslag waar ik interpretaties aan heb toegevoegd. Ik wilde tegen u zeggen *hoe ik verklaar dat deze waanzin heeft kunnen gebeuren*.
[gesupprimeerd].

Dat ik duiding heb willen geven komt ook omdat ik (in derde instantie) inzicht wilde geven voor hen die het nog niet zien, door zo over covid te schrijven zoals ik het door mijn ogen zie. Voor hen die het al zien was dit wellicht overbodige luxe tot ronduit irritant. Want wie ben ik om te zeggen hoe u de wereld moet zien?
- Nou ja, niemand.

Maar aangezien ik niet tot nauwelijks iets heb gehoord over de feiten en duiding van getrainde immuniteit bij covid, Lysenkoïsme in wetenschap, covid en longembolie, covid en AIDS, en terwijl de duiding van dit feiten verslag belangrijk is om de covid manie te laten stoppen (dat wat wij allen willen, toch?), denk ik dat veel van wat ik heb laten zien nog niet eerder door anderen is gezien. Daarnaast heb ik een epidemiologische methode toegevoegd waarin duidelijk wordt gemaakt dat de

vaccinaties en maatregelen tot oversterfte hebben geleid. *Terra incognita* beschrijven als een *tabula rasa*, is misschien feitelijk, maar iemand moet ook invulling geven. Daartoe heb ik een voorzet gegeven.

Mijn gezichtspunten zijn de uwe misschien niet. Maar mijn gezichtspunten kan ik wel staven. Zoals hier bijvoorbeeld: De kapper in mijn straat heeft de volgende beeldjes in zijn zaak staan. Telkens als ik er voorbij loop en ernaar kijk, besef ik me dat er meer dan alleen een 'coiffure' valt te halen bij de kapper.

Wijsheden vanaf de straat gezien die direct van toepassing zijn op ons huidige tijdsbeeld

Andere straatwijsheden zie ik hier

<https://mobile.twitter.com/Kees71234/status/1482707132961234944?cxt=HHwWgIC94YOS0ZMpAA>
[AA](#)

Wat er in mijn ogen net 'iets' anders uitziet dan wat de ogen van de NOS verslaggever er in ziet ('15000 deelnemers')

<https://nos.nl/artikel/2413283-coronaprotest-in-amsterdam-met-15-000-deelnemers-vreedzaam-verlopen>

Of hier...

<https://mobile.twitter.com/pinopire43/status/1482678591628496901>

Waar de NOS maar helemaal niet naar kijkt.

Straatwijsheden zie je eigenlijk overal voor wie het wil zien. En voor wie het niet kan zien, aan hen heb ik mijn ogen 'geleend' in deze stukjes. U hoeft mijn ogen alleen maar op te zetten. U hoeft niet bang voor mijn ogen te zijn. Mijn ogen bijten niet. Mijn ogen geven wel *inzicht*.

Of eigenlijk een schildering. Vincent van Gogh schreef: 'Om goed te worden, denken velen dat ze er komen zullen, *door geen kwaad te doen* [...] Dat leidt tot stagnatie, tot mediocriteit. *Smeer er maar iets op*, als ge een blank doek u aan ziet staren met een zekere imbeciliteit.'

Het kan zo zijn dat een van de partijen naar wie ik mijn stukjes heb gestuurd zwijgt omdat zij die daar werken als een blank doek zijn en daardoor niet weten wat medische nalatigheid betekent. Deze partij als zodanig hier benoemen is hopelijk voldoende om hen aan het werk te zetten [augustus '23, niemand van de partijen naar wie ik dit stukje stuurde in januari 2022 heeft iets met dit stukje gedaan. Helemaal NIETS].

Een reden waarom een andere partij aan wie ik mijn stukjes heb gestuurd zwijgt kan komen omdat die partij al 2 jaar onwelgevallige stukjes die betrekking hebben op covid verzwijgt, wat kennelijk binnen het takenpakket van die partij past. Ik denk niet dat het voor een omstander moeilijk is om te raden op welke partij ik doel.

Aanklacht tegen de media

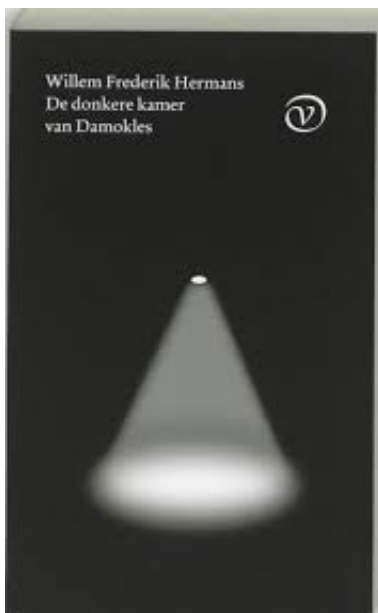
Alle andere partijen naar wie ik mijn stukjes heb gestuurd ben ik dankbaar voor de reacties, adviezen en het me nooit kwalijk hebben genomen dat ik hen ongevraagd mijn stukjes toestuurde [augustus 23: Achteraf ergert het me dat ik nog zo vriendelijk was in die tijd naar FVD, Jan Bennink, Jake, zorgmedewerkers verenigd, die allemaal met hun *eigen* straatje bezig waren en mijn wijsheden er niet bij konden hebben, en met hun zwijgen/geen actie ondernemen deden *alsof het aan mij lag* dat ik de waarheid zag].

Van Gogh schreef over experts. Ik citeer: 'Hoe wordt men mediocre? - Door vandaag dit en morgen dat te schikken en te plooiën, zo als de wereld het wil, en maar niet tegen te spreken tegen de wereld en maar de publieke opinie te volgen.'

-Zoals Van Gogh laat zien is er niets verheven aan het napraten van de waan van de dag. Een waan is een waan en een waan leidt tot gekte. Dat verheven experts, die de afgelopen 2 jaar dag in dag uit de waan van de dag hebben nagepraat, zich dat maar in de oren mogen knopen, waarna ik hoop dat ze tot zinnen komen. [augustus 23. Dat hopen doe ik nog immer, maar het lijkt op ijdele hoop].

In mijn stukjes heb ik alles besproken wat ik u wilde laten zien op één ding na: dat is hoe *ik* de covid pandemie zie als ik door de ogen van een 'expert' kijk die in al zijn of haar wijsheid zoveel ellende over ons heen heeft gestort. Ik zal dat onderstaand doen door het motief van deze expert [Fons

Waaier] te vergelijken met het dubbelganger motief uit het boek van WF Hermans: De donkere kamer van Damokles. [gesupprimeerd]

Dorbeck verklaart alles!

In WF Hermans' roman 'De donkere kamer van Damokles' is Henri Osewoudt een niemandal die met zijn zeven jaar oudere nicht is getrouwd en woont in het duffe Voorschoten. Als WOII uitbreekt en hij per toeval in aanraking komt met de verzetsstrijder Dorbeck (die als 2 druppels water op hem lijkt) verandert zijn leven op slag. Osewoudt pleegt verzet, gaat van avontuur naar avontuur, is de Duitser telkens te slim af, heeft aan niets gebrek en dat alles dankzij Dorbeck die hem opdracht geeft en hem in deze avonturen stort.

Aan het eind van de oorlog wordt Osewoudt door de geallieerden opgepakt en blijkt hij in oorlogstijd een spion te zijn geweest voor de Duitsers. Osewoudt wordt gezien als iemand die honderden Nederlanders in het verderf heeft gestort en wordt beschuldigd van landverraad. De doodstraf is zijn voorland.

Osewoudt's verdediging is dat de beschuldiging op een misverstand berust en dat Dorbeck hem van alle beschuldigingen kan vrijpleiten. Enig probleem is: Dorbeck is onvindbaar en een ieder die hem zou kunnen kennen is tijdens de oorlog vermoord of kwijtgeraakt. Justitie is Osewoudt in zoverre welgezind dat zij Osewoudt de kans geeft om zijn onschuld te bewijzen. Maar ondanks de duizenden pagina's dossier waarin getracht wordt om een beschrijving van 'Dorbeck' te geven, ontbreekt uiteindelijk elk hard bewijs dat Dorbeck bestaan heeft. De oude huisarts van het gezin Osewoudt suggereert dat Henri Osewoudt een hallucinante psychische ziekte heeft, de gekte zat eigenlijk altijd al in de familie. Maar deze veronderstelling wijst Osewoudt totaal af, zelfs al zou een bekentenis waarschijnlijk leiden tot strafvermindering. De lezer wordt op deze manier gevraagd of Osewoudt wel als landverrader beschuldigd mag worden. Als Osewoudt er werkelijk vanuit gaat dat alles is gebeurd zoals hij dat in zijn gedachten heeft staan, en Dorbeck hem kan vrijwaren van spionage voor de Duitsers, berust de beschuldiging van landverraad op een misverstand.

Aan het eind van het boek blijkt dat op het negatief van een filmrol waar Osewoudt en Dorbeck samen op de foto zouden moeten staan, er naast een foto van Osewoudt met een Duitse officier niets meer staat dan zwart beeld. Hierop loopt Osewoudt uit pure ellende de donkere kamer (van het celcomplex) uit, waarna hij door een bewaker met kogels doorzeefd wordt (einde boek).

Hoe verhoudt dit boek zich tot de experts die anno nu allerlei ‘heldendaden’ aan het verrichten zijn, daarmee een land in de afgrond storten en daarom, net als Osewoudt, beschouwd kunnen worden als landverraders?

1. WOII=WOIII. Waar in 1940 het land bezet werd door Duitsland, werd in 2020 het land bezet door de WEF.*

*Toch heb ik ergens het gevoel dat de agressie van Duistland cq het bestaan van de WEF niet de kern is achter WOII en WOIII (zie ook uitstapje 13). Maar je moet toch iets de demiurg noemen en bij gebrek aan betere definities noem ik hier de WEF als demiurg.

2. Ten tijde van WOII kon Nederland nooit succesvol bezet blijven zonder landverraders. Maar niemand noemt zichzelf graag een landverrader. Het aantal manieren waarop iemand zichzelf kan bedriegen, is eindeloos. Door jezelf als held uit te roepen, terwijl je eigenlijk een anti-held bent, is één zo’n manier en daar geeft Osewoudt een voorbeeld van. Ten tijde van WOIII is er een leger van experts opgestaan die maar al te graag de ‘maatregelen’ ten uitvoer wilden brengen om zich daarmee uit te roepen tot held. Deze heldendaden kostten miljarden, sloegen wetenschappelijk gezien nergens op, leidden tot faillissementen, duizenden doden (zie bovenstaand, ‘still counting’) en oneindig veel verdriet. Maar je kreeg wel alle aandacht van de media als zijnde je een patriot en wetenschapper bent. Ook deelde je mee in de covid subsidie ruif. Je mocht af en toe (oh heerlijkheid) op Nieuwsuur of bij Beau je zegje doen. En de grootste helden belandden in het OMT. In Nederland schopte eentje het tot minister van volksgezondheid. Als het altijd al je al dan niet bewuste droom is geweest om patriot en wetenschapper te zijn die ook nog eens geld toe krijgt als ie meegaat met de politieke waan van de dag, terwijl je in werkelijkheid (als Osewoudt) een duffe man uit Voorschoten bent van wie niemand zich wat aantrekt ‘What’s not to like?’ Zo kwamen de Osewoudten in WOIII als vanzelf bovendrijven.

3. Osewoudt’s excuus is dat Dorbeck hem heeft aangezet tot handelen en dat Dorbeck alles kan verklaren. Achter welke Dorbeck kunnen de Osewoudten anno nu zich verschuilen? -iets wat zo klein is, dat het zelfs niet (zonder kunstmatige ingrepen) zichtbaar is op een elektronenmicroscop. Ik spreek over het sarscov2 virus. Net als Dorbeck in het boek van Hermans de heldhaftige geschiedenis van Osewoudt kan verklaren ttv WOII, kan Sarscov2 het heldhaftige optreden van onze ‘experts’ ttv WOIII verklaren. Maar nu de oorlog voorbij is, en experts zich mogen opmaken voor tribunalen [augustus 2023: zou het?], komt de vraag naar boven waar dat virus is gebleven als het er al ooit was.

4. In de volgende publicatie uit januari 2020 wordt het sarscov2 virus voor het eerst in zijn ‘volledigheid’ beschreven (de zogenoemde ‘Drosten paper’, Zie: <https://www.eurosurveillance.org/content/10.2807/1560-7917.ES.2020.25.3.200004>). Het ‘wetenschappelijk’ artikel bevat een potpourri van aannames die als zodanig gemodelleerd worden dat er een virus ontstaat. Het virus is 20-400 nanometer groot. Reden van het grote verschil in grootte is omdat (op dat moment) het zogenaamde virus nog niet geïsoleerd was en de auteurs zich op een computermodel baseerden die het allemaal voor de auteurs berekend had. Ter vergelijking: iets zo klein als een speldenknop is 1 millimeter of 100 miljoen nanometer groot (https://www.knaw.nl/nl/actueel/publicaties/hoe-groot-kan-klein-zijn-how-big-can-small-actually-be/@@download/pdf_file/20041074.pdf), en dus 250 000- 5000 000 keer groter dan het sarscov2 virus. Van dat in elkaar geknutselde virus wordt slechts een klein stukje genetisch materiaal opgepakt door de PCR test, die (als die positief uitslaat) ‘aantoont’ dat je besmet bent met het sarscov2 virus.

Een andere soortgelijke Chinese publicatie, die ongeveer tegelijkertijd verscheen als de Drosten paper stelde dat het sarscov2 virus ‘hoogstwaarschijnlijk’ afkomstig was uit een coronavirus van een vleermuis (<http://weekly.chinacdc.cn/en/article/id/a3907201-f64f-4154-a19e-4253b453d10c>).

Vleermuizen komen in China voor. En vleermuizen in China, *oh help*, daar hebben we alles al 10 jaar geleden over gezien (https://m.youtube.com/watch?v=V1HH1-ozS_A)!

Contagion: de film die ons leerde dat als in China een varken een keutel van een vleermuis eet, waarna de kok het geslachte varken (i.e., het varken dat eerder die keutel heeft opgegeten) heeft bereid voor consumptie, en zijn vieze slagershanden schudt met Gwyneth Paltrow, je daar een dodelijke luchtwegvirusinfectie van krijgt met pandemische gevolgen. Of zoals wij dat thuis noemen: Een broodje vleermuis verhaal.

Dit is 'the science'. Dit is de test die oa door Nieuwsuur gepropageerd werd als 'de uiterst betrouwbare PCR test'. Dit is het bewijs voor alle Osewoudten op deze wereld dat Dorbeck bestaat. Van daaruit wordt alles verklaard!

Maar wie goed kijkt, ziet niets. De PCR kan allicht luchtwegvirus aantonen (ofschoon zelfs dat niet zeker is maar wat ik volledigheidshalve dan wel op dit moment wil aannemen), maar of het al dan niet actief virus is of coronavirus is, dat vertelt de PCR niet. Hoe specifiek de PCR is voor het aantonen van het sarscov2 virus, is (bij gebrek aan een gouden standaard) ook niet bekend. Dit is reden waarom bv niet uitgesloten is dat als iemand longembolie heeft (en niet een virusinfectie), de PCR toch positief uit kan slaan. Het kan ook zijn dat de PCR fout positief uitslaat, zoals bv hoogstwaarschijnlijk het geval is bij 'asymptomatische' covid besmetting. En zo voort. Of luister anders naar de uitvinder van de PCR test, Kary Mullis die uitlegt waarom je met PCR 'anything in anything' kunt vinden als je met PCR een virus probeert te vinden (<https://m.youtube.com/watch?v=iWOJKuSKw5c>)

Maar belangrijkste: een in elkaar geknutseld virus staat niet gelijk aan een bestaand virus. Het lijkt er misschien op, maar het is het niet, net zoals in onderstaand de linker foto niet gelijk is aan de rechterfoto.

Waarom een model (links) niet gelijk is aan het model (rechts). Scene uit *The Truman Show*

Het bestaan van het sarscov2 virus is dan ook niet bewezen obv deze publicaties, *maar op basis van deze publicaties wordt tot op de dag van vandaag de PCR wel gebruikt om mensen met Sarscov2 te identificeren!*

5. Een ander bewijs dat Dorbeck/Sarscov2 bestaat volgens de experts is dat de CFR van covid [=case fatality rate van covid= aantal mensen met covid die aan covid overlijden] >3% zou zijn zoals door de WHO in februari 2020 werd gemeld (op basis van case series uit China, zoals deze: [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(20\)30183-5/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(20)30183-5/fulltext)) en welk getal als *casus Belli* werd gebruikt om Nederland op donderdagavond 12 maart 2020 [feitelijk dus op vrijdag de dertiende!] voor het eerst op slot te gooien (lock down). Afstand bewaren zou leiden tot 'flatten the curve' en dat was nodig omdat anders de ICs zouden volstromen, zo werd gezegd. De experts praatten de krant na dat met 50% van alle informatie die op dat moment binnen was, 100% beslissingen moesten worden genomen, inclusief de antisociale maatregelen die bv van bejaardentehuizen sterfhuisen maakten.

Dat John Ioannidis, epidemioloog te Stanford, USA, al op 17 maart 2020 liet zien dat er van de >3% CFR niets klopte en dat deze CFR (op basis van geobserveerde data) dichter bij de 0.3% moest liggen (om en nabij dezelfde CFR als voor griep), deed daar niks vanaf.

Zie: <https://www.statnews.com/2020/03/17/a-fiasco-in-the-making-as-the-coronavirus-pandemic-takes-hold-we-are-making-decisions-without-reliable-data/>

De ICs stroomden in maart 2020 niet vol en ook in het hele jaar 2020 stroomden de ICs niet vol (<https://mobile.twitter.com/annstrikje/status/1412015187029282828>). Het aantal doden met covid was ook niet anders in het 'griepseizoen' van 2020 tov het aantal doden met griep in andere griepseizoenen (ongeveer 9000 doden per griepseizoen). En landen zoals Zweden, waar geen lockdown was, zagen niet/nauwelijks een ander verloop in covid IC opnamen dan in landen waar wel een lockdown was doorgevoerd. De Osewoudten beschouwden de lockdown dan ook als een groot succes, want anders was het helemaal de klauw uit gegierd op de IC's. En Zweden dan? - Simpel. Zweden was stiekem toch in lockdown gegaan, ook al was dit niet het geval!

Anders gezegd

-Observatie: geen

-Conclusie: succes!

Maar wat sarscov2 binnen dit succes daarmee te maken heeft, daarvan ontbreekt elk bewijs.

6. Weer een ander bewijs van het bestaan van sarscov2, volgens de experts, zijn de mondmaskers. Het bewijs dat mondmaskers sarscov2 verspreiding zouden remmen, zou, volgens de experts, 'tamelijk overtuigend zijn', ook al zegt de WHO in haar eigen studie (en waarop ik gereageerd heb, [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(21\)01742-6/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(21)01742-6/fulltext)) van niet (het bewijs wordt beschouwd als 'laag'). De enige gerandomiseerde studie die ttv van de pandemie

keek of (chirurgische) mondkmaskers verspreiding van sarscov2 deed remmen, vond geen effect (zie <https://www.acpjournals.org/doi/full/10.7326/M20-6817>), maar ook dat weerhield de experts niet om vol te houden dat mondkmaskers ‘tamelijk overtuigend’ verspreiding van sarscov2 tegen gingen. Woorden maken niet uit in deze. Feiten ook niet.

Conclusie: Wederom blijkt Dorbeck/Sarscov2 onvindbaar te zijn binnen dit bewijs.

7. Begin november 2020 meldde Pfizer (en later ook Moderna) in een perscommuniqué (en dus niet in een wetenschappelijke publicatie) dat het ‘vaccin’ meer dan 90% bescherming bood op het voorkomen van sarscov2. De experts wisten van gekkigheid niet wat ze moesten zeggen. De één was nog lyrischer dan de ander. Zie bv hier <https://www.nporadio1.nl/nieuws/gezondheid/110bb922-c61c-4098-a557-89cc63cd5985/nieuws-over-vaccin-pfizer-leidt-tot-optimisme-onder-wetenschappers-90-procent-is-echt-heel-hoog> waar expert A het geen verkooppraatje van Pfizer noemt want ‘Valsspelen met getallen, dat kan écht niet’, ook al doen farmaceutische bedrijven dat aan de lopende band (zie bv: <https://www.enjuris.com/blog/resources/largest-pharmaceutical-settlements-lawsuits/>). Expert B is iets slimmer dan expert A door in datzelfde programma te zeggen dat de 90 procent hem als muziek in de oren klinkt, maar dat hij nog wel eerst de data wil zien. Als die publicatie (met data) op 31 december 2020 uiteindelijk in het NEJM komt te staan komen beide experts (of andere experts) niet op hun woorden terug, ook al blijkt dat de publicatie wetenschappelijk gezien geen hout snijdt. Zo is er veel meer onverklaarde uitval van deelnemers in de vaccin groep dan in de placebo groep, zijn er onvoldoende data om te zeggen dat de prik ook ernstige luchtwegziekte voorkomt of dood, en zijn kwetsbare groepen nauwelijks vertegenwoordigd in de trial (zie <https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/nejmoa2034577> en <https://blogs.bmj.com/bmj/2021/01/04/peter-doshi-pfizer-and-modernas-95-effective-vaccines-we-need-more-details-and-the-raw-data/>). Weer later laat een klokkenluider zien dat er allerlei mistanden in de Pfizer trial hadden plaatsgevonden: zo was de trial veelal niet geblindeerd voor onderzoekspersoneel en werden data vervalst (zie: <https://www.bmj.com/content/375/bmj.n2635>). Het was allemaal boter aan de galg voor onze experts die op basis van 0 evidence in november 2020 zeiden dat ‘We hebben de wedstrijd nog niet gewonnen, maar we staan wel bij de rust met 3-0 voor,’ en niet op dat soort uitspraken terugkwamen toen op basis van de trialresultaten bleek dat de effecten wel eens wat minder rooskleurig konden zijn dan gemeld, tot wellicht zelfs geen effect van het vaccin op het al dan niet ontwikkelen van een positieve PCR.

Dus daarmee was weer niet aangetoond dat sarscov2 bestond.

En Zo Voort.

Want dan hebben we nog allerlei andere ‘boerenwijsheden’ (term die experts graag bezigen als ze het over onzinnigheid hebben waarvoor geen wetenschappelijk bewijs is) over de avondklok, 3G, 2G, sportschoolsluiting, horecasluiting, winkelsluiting, scholensluiting, medisch mondkmaskers in de buitenlucht dragen, en waar een ander de Dorbeck van mij mag vinden. Ik vind dat ik mijn casus over deze expert voor publieke doeleinden bij deze voldoende heb toegelicht.

Ik besef me dat de redenen waarom experts in de covid manie zijn meegegaan legio kunnen zijn. Mijn blauwdruk van de expert door wiens ogen ik heb gekeken [Frits Rosendaal=Fons Waaijer in het boek MORONA] is niet per definitie hetzelfde als de blauwdruk van een andere expert. Dat gezegd hebbende, kan mijn ‘Dorbeck’ methode waarmee ik door de ogen van een expert heb gekeken wel door andere geïnteresseerden gebruikt worden om verder duiding te geven hoe *hun* experts de wereld zien. Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt dat deze methode leidt tot een zeker inzicht in hoe de expert ‘denkt’ en van daaruit handelt.

Binnen deze analogie met de donkere kamer zijn er een paar vragen waar ik het antwoord niet op weet:

1. wat als de experts werkelijk hebben geloofd dat sarscov2 bestaat, net zoals Osewoudt werkelijk geloofde dat Dorbeck bestond, zelfs al blijkt met de beste wil van de wereld dat het virus/Dorbeck niet vindbaar is: Hoe moet je zo'n iemand berechten?

En

2. hoe breng je zo'n expert aan zijn verstand dat hij of zij spoken heeft gezien?

-Net als Hermans, die deze vragen over Osewoudt onoplosbaar liet door, alvorens deze vragen konden worden beantwoord, het boek te laten eindigen met de dood van Osewoudt, moet ik het antwoord op deze vragen onoplosbaar laten, omdat ik simpelweg de antwoorden hierop niet weet.

Toch zijn antwoorden op dergelijke vragen nodig. Als de medische wereld wil leren van de fouten die zij tijdens de covid pandemie heeft gemaakt, zal de medische wereld eerst moeten erkennen dat er fouten zijn gemaakt door individuen (experts) die tot ernstige gevolgen hebben geleid. En ofschoon ik een voorgevoel heb dat precies om deze reden medici het liefst de covid geschiedenis zo snel mogelijk willen vergeten, door het bijvoorbeeld onder het tapijt te vegen (in de zin van: 'Omicron heeft Sarscov2 tot onschuldig virus gemaakt', zie: <https://nos.nl/artikel/2413787-we-laten-het-virus-gecontroleerd-uitrazen-is-daarmee-het-eindspel-begonnen>) verwacht ik niet dat het publiek in deze erg vergeetachtig zal zijn. [Gesupprimeerd]

Waarheidscommissies zullen definitieve antwoorden moeten brengen van wat zich in de hoofden van experts afspeelden ttv de covid manie, hoe eea geduid moet worden, in welke mate deze individuen al dan niet geweerd moeten worden uit de maatschappij, en hoe in de toekomst op basis van deze informatie een 'nieuwe' covid manie (als bijvoorbeeld een nieuwe koude oorlog tegen Rusland) voorkomen kan worden.

Ik kom aan het einde van mijn betoog.

Alles wat ik vanaf 11 december 2021 tegen u gezegd heb is feitelijk gezien waar en kan op juistheid gecontroleerd worden. Alles wat ik gezien heb en gemeld heb, heb ik onderbouwd met feitelijke informatie. En daar waar ik het niet direct kan onderbouwen met feitelijke informatie (omdat hiervoor een patiëntenstatus nodig is), kan justitie (medische inspectie) die documenten opvragen en daarna op juistheid controleren.

Ik heb gehoord

Ik heb gezien

Ik heb niet gezwegen

Ik heb niet dit gedaan

Ik heb medelijden met mijn beroepsgenoten die zich zo in de war hebben laten brengen dat ze in hun dwaasheid een palet van onnodige, maar desalniettemin ellendige, beslissingen hebben doorgevoerd op populatieniveau. Maar het hebben van medelijden betekent nog niet dat het benoemen van hun dwaasheid niet gezegd, -gezien, -gehoord of -beoordeeld mag worden.

146a

Briefje Kluun, kansloos antwoord. Ze houden van me, maar kunnen niets voor me doen.

Ik denk dat ze het echt niet kunnen.

'Ze' (team KLUUN) is overigens gewoon Raymond van de Klundert zelf. Er is geen Vivian die daar werkt en zelfs als daar een Vivian werkt waarom zou *zij* mij dan bedanken voor de complimenten die ik *hem* geef?

Op zich wel grappig: al die secretaresses die beroemdheden zich aanmeten. Grünberg heeft Johannes van der Sluis, Baudet een of andere jongensnaam (al weer vergeten) en bij de Volkskrant heten ze gewoon 'de Volkskrant'. Wat dat betreft waardeer ik Youp van 't Hek dat die ooit met zijn eigen naam een mail van mij beantwoordde.

Mensen als vd Klundert die secretaresses verzinnen om 'namens hen te antwoorden' willen afstand bewaren tot de buitenwereld. Dat begrijp ik, net zoals ik me (in MORONA) Maarten Leeflang heb genoemd (in de hoop daarmee afstand te bewaren tot de buitenwereld). Ik begrijp alleen niet waarom ze afstand tot mij willen houden. Bang? Iets te verbergen? Onnozel? Of willen ze mysterieus lijken omdat ze alleen op die manier kunnen schijnen van wat ze zijn (als gesteld in de complimenten die ik aan hen geef), maar niet zijn?

Vragen, vragen, vragen.

En waarvan je iets kunt leren: Als je iets in dit leven wil bereiken, Willem, zal je jezelf mysterieuzer

moeten voordoen. Niet direct al je opvattingen willen prijsgeven. En slechts je opvattingen prijsgeven aan mensen waarvan je denkt dat ze vatbaar voor je opvattingen zijn.

Het afwijsbriefje

Van: Management Kluun

Verzonden: dinsdag 25 juli 2023 10:44

Aan: willem lijfering

Onderwerp: Re: vraag

Dag Willem,

Dank voor je mail en de complimenten, wordt gewaardeerd.

Helaas kan Raymond hier niet verder bij helpen, maar uiteraard veel succes gewenst! (103)

Groet,

Vivian

Team KLUUN

147a

'Mensen als vd Klundert die secretaresses verzinnen om 'namens hen te antwoorden' willen afstand bewaren tot de buitenwereld.'

Als dat het enige was, akkoord. Maar dat is niet het enige. Als Maarten Leeftang (die afstand wil bewaren tot de buitenwereld) ben ik zo eerlijk om te zeggen dat *ik* (=Willem Lijfering) *niet* Maarten Leeftang ben, maar hem verzinnen heb om afstand te bewaren tot het publiek. Maar dat zie ik de Vivians, Johannessen en Florissen (bureamedewerker Baudet, heb ik opgezocht in mijn mails) niet doen. - Wat de gedachte bij mij oplevert dat ze het alleen maar doen omdat ze bang zijn, iets te verbergen hebben, onnozel zijn of mysterieus willen lijken. En voornamelijk ook doen om verantwoordelijkheid te willen ontlopen, wat ik nooit zou doen (zie ook intro Over Terreur).

148a

Al deze ideeën, uitstapjes, manuscripten, brieven geven een nogal treurige gang van zaken weer. Een gang van zaken die je maar liever wilt vergeten.

Waarom dan toch opschrijven?

-Om rekenschap af te leggen voor de besluiten die ik in mijn leven heb genomen. Acties hebben consequenties. Maar als je de acties niet meer kent, begrijp je de consequenties ook niet meer. Je bent dan losgeslagen, afhankelijk van de wind, zoals Fons Waaijer afhankelijk van de wind was en met alle winden meewaaide. Zie mij als een zeilboot die de zeilen heeft gestreken en zijn anker heeft uitgeworpen voor de haven, op veilige afstand om zo niet op de klippen te lopen. Om mij heen raast de storm (van de vierde industrialisatie ook wel geheten: 'You own nothing, and you'll be happy'). Een nadeel van voor anker liggen is dat ik niet zoveel anders kan doen dan om naar de storm te kijken en te hopen dat mijn anker (dit dossier) stevig aan de bodem vastzit. Dat maakt het leven op mijn bootje wel wat eenzaam en saai. Een stuk saaiër dan al die boten die met volle wind in de zeilen niet op de klippen te pletter slaan. Maar dat die boten niet te pletter slaan is meer geluk dan wijsheid en een kwestie van tijd.

Ik zou de haven kunnen binnenlopen en de luwte kunnen opzoeken (ontslag kennisinstituut=huidige werkgever en huisvader worden), ware het niet dat ik het schouwspel van de storm te interessant

vind om te aanschouwen (140). Gezien ik nog altijd opties heb (en in een riante boot leef waar ik kan werken aan... mijn anker), beschouw ik mijzelf als gelukkig.

149

Rekenschap voor wie? – Voor mezelf, maar ook voor mijn vrienden die willen weten hoe ik de gekte van covid heb doorstaan, waardoor ze mij beter kunnen leren kennen, en wellicht henzelf ook (mijn vrienden en ik lijken erg op elkaar!). Gezien er niet veel vrienden zijn die dit dossier lezen (ik verwacht dat dit zo zal blijven ofschoon ik mijn best zal blijven doen om dit dossier gepubliceerd te krijgen), zullen die vrienden veelal postume vrienden zijn.

Of misschien wel helemaal geen vrienden zijn (niemand leest dit dossier behalve ik).

Nou ja, dan hoop ik dat ze mijn dossier in iemand anders kunnen lezen.

'Ik' is een rekbaar begrip.

150

'beschouw ik mijzelf als gelukkig'. Ik laat bovenstaande nummers staan (148, 149) omdat ik ze nou eenmaal gedacht heb en er ook wel een kern van waarheid in zit. Maar de nummers hebben iets pathetisch, iets kleinzielig, iets schaamtevols waarvan je zegt: 'Ik kan het maar beter aan de vlammen prijsgeven.'

Wat is er zo pathetisch aan?

-Ten eerste, wie zegt dat er nog een storm waait?

Maar die woei wel en mijn anker (dossier) geeft rekenschap.

-Ten tweede, waarom zou iemand geïnteresseerd moeten zijn in dat bootje dat voor anker ligt?

Terecht punt. Vooralsnog ben ik erg geïnteresseerd in dat bootje en geef rekenschap, al is het alleen maar om er zelf over terug te lezen.

-Ten derde, waarom licht je je anker niet en ga je weer een beetje varen/leven?

Als dat zo makkelijk was... Het is toch een beetje de vraag waarheen ik wil reizen nadat ik het anker gelicht heb. Waarheen? – Naar een publicist die mijn verhalen laat publiceren en zorgt dat dit gebeurt in een grote oplaag. Zolang dat niet gebeurt blijf ik koppig liggen om te werken aan mijn anker.

Ik wacht op wind uit de juiste richting...

Oh als ik die wind zelf kon blazen, dan wist ik wel waar ik met mijn schip naar toe zou varen! Maar ik kan de wind niet zelf blazen. Ik ben de baron van Munchausen niet....

Baron van Munchausen, Turkse vloot weggeblazen

151

Heb ik iets te zeggen over hoe de (politieke) wind waait. In daden, misschien. Mijn grootste daad is mijn ontslag uit het LUMC. Maar met woorden veroorzaak ik geen wind. Dat is normaal. Slechts achteraf krijgen de boeken en geschriften die verzet pleegden tegen de waan van de dag bekendheid doordat de geschiedenisschrijvers zeggen dat de verzetsschrijvers zo'n enorme windrichting er aan hebben gegeven. Achteraf... Wanneer niemand er iets meer aan heeft, alleen misschien als excuus. 'De mens is toch rationeel, lees maar na in Popper's Open Society and its Enemies', boek dat tegen het fascisme en Hitler streed en waarvan de eerste publicatie plaatsvond in 1945 (toen WOII al beslecht was). Al mijn verzet en kritiek en woorden zijn er hooguit om te lezen voor de bühne als het kwaad al (lang) geschied is.

Waarom dan toch schrijven?

-Voor mijn eigen ontwikkeling en rekenschap..... Als een bootje dat voor anker ligt in de storm en niet voor-, zijwaarts- of achteruitkomt.

152

Toch schrijf ik vooral om iets achter me te laten. Voorgoed achter me te laten waarna ik weer door kan. Over Terreur is zo iets. Daar heb ik niets meer over te zeggen. Dat is gezegd. Over MORONA idem dito (zie 'slot' en de Frits van Egter's quote die ik daar aanhaal), ook daar heb ik niets meer over te zeggen. Maar met covid ben ik nog niet zover. Wat het met covid is, is dat ik het nog niet goed heb gezegd, ik nog steeds zoekende ben naar woorden. En waardoor deze ideeën ook al weer tientallen bladzijden in beslag nemen.

153

Schopenhauer zegt (in zijn maximen en vermaningen) dat het leven een hel is (de stormachtige zee), waar je je het beste kan tegen wapenen door in een brandvrije en hermetisch afgesloten woning te wonen (mijn boot die voor anker ligt). Een andere optie, aldus Schopenhauer, is om het leven helemaal niet te willen leven, wat van alle opties misschien nog wel de beste optie is (het aanmeren in de haven). Maar voor iemand die verknocht aan het leven is of nou eenmaal in het leven geworpen is, zit er niks anders op dan om het lijden zo veel mogelijk te ontlopen door je niet in de hel te begeven (en daarom te leven in de brandvrije en hermetisch afgesloten woning/ cq de boot).

Om maar aan te geven dat ook andere mensen over het dilemma in 148-152 hebben nagedacht.

154

'We zullen ons moeten redden.'

'We rooien het wel.'

'Na regen volgt zonneschijn.'

Om de gebruikelijke bewoordingen te gebruiken van bootbezitters die in de storm voor anker liggen.

155

Maar dat het zo lang zou stormen en waaien (de MORONA gekte zou aanhouden), *dat* had ik in mei 2020 niet verwacht!

156

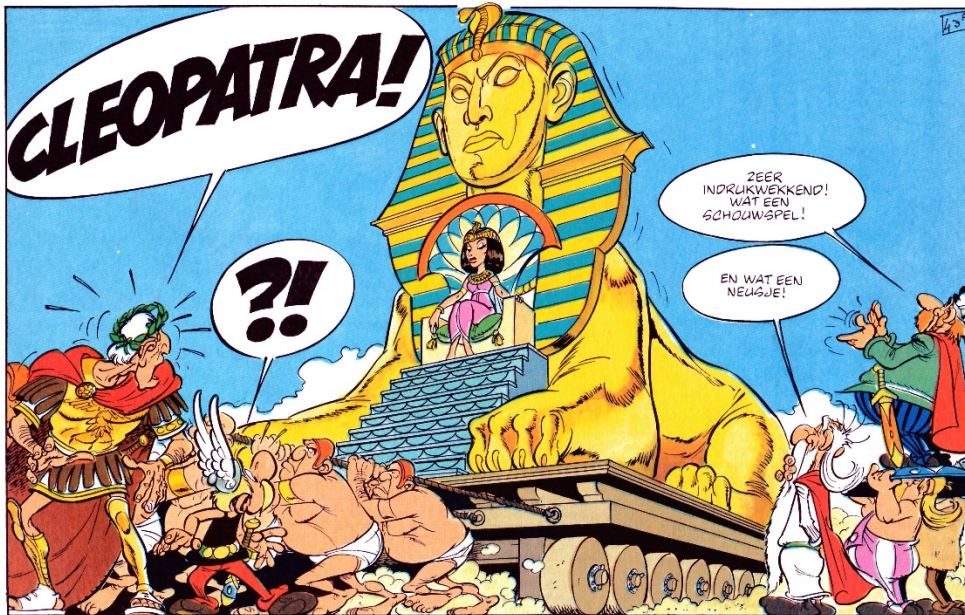
Maar dat ik me zo vermaakt heb in die hel/storm alvorens ik de zeilen streek/mijn brandvrije woning betrok, daarover verbaas ik me wel!

157

Om zonder beeldspraak te spreken: een voorbeeld van mijn vermaak in de hel. In 2006 werkte ik aan dit manuscript: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18451311/>. Het laat zien dat verhoogde stolling

gerelateerd is met een verlaagd gehalte aan inflammatieparameter CD4, wat ik volgens de leerboeken gelijk mocht stellen aan AIDS. Conclusie: AIDS leidt tot verhoogde stollingswaarden (wat een reden kan zijn om mensen met AIDS antistollingsmedicijnen te geven). En HIV is de oorzaak van AIDS (een dodelijke aanname). Dus patiënten met HIV hebben kans op verhoogde stolling op het moment dat zij AIDS krijgen.

Wat echter niet in het manuscript staat is dat HIV (met PCR geïdentificeerd) niet geassocieerd is met verhoogde stolling. Deze bevinding had ik uit het manuscript gelaten uit het oogpunt dat dit het zogenaamde neusje van Cleopatra was. Hierover vertel ik een en ander in de novelle 'Groningen'.

Het neusje van Cleopatra

Wat ik niet vertel in 'Groningen' is dat ik op regionale teevee een deelnemer van mijn onderzoek (een patiënt met HIV) zag spreken over zijn ziektebeeld. Hij vertelde dat HIV zijn trombose had veroorzaakt (want zo had ik hem dat verteld) waardoor hij nu voor de rest van zijn leven aan de antistolling zat, want HIV kon verhoogde stolbaarheid veroorzaken. Maar als HIV niet de oorzaak van AIDS kan zijn (hiervoor is geen bewijs gevonden, net zoals er geen bewijs gevonden is dat sarscov2 de oorzaak is van covid), dan heeft die man geen reden om vanwege HIV langdurig antistolling te gebruiken. Dat had ik die man moeten zeggen! – Maar dat deed ik niet omdat ik teveel plezier had in de hel die mij deed voordoen alsof HIV kon leiden tot trombose! *Dat inzicht, dat ik geheuld heb met de duivel om maar zoveel mogelijk farmaceutische producten aan patiënten te leveren die zij in dankbaarheid innemen, in de gedachte dat dit hen beschermt tegen ziekte, is de reden waarom ik eruit ben gestapt en nu als een bootje voor anker lig in de storm en niet voor-, zijwaarts- of achteruit kom.*

158

'Als een bootje voor anker liggen,' het blijft pathetisch. Alsof je de enige bent die het moet zien te roeien (154), alsof je de enige bent die een kruis draagt!

Ik ben de enige niet. Tegelijkertijd blijft het voor mij een onbegrijpelijke zaak waarom zoveel mensen, gestudeerde mensen niet in het minst, zo graag met de covid leugen meedingen.

Het antwoord ligt hem misschien nog wel het meest in de verveling. Wie in een bootje voor anker ligt, loopt kans om zich onnoemelijk te gaan vervelen. Wie meedoet met de storm, zich de wind in de

zeilen laat blazen loopt misschien allerlei averij op, maar verveelt zich nooit! En als je dan moet kiezen tussen rampen (waarvan de meesten imaginair zijn of niet van toepassing zijn op jou) of verveling, is de keus om te doen alsof covid geen leugen is, en waarvoor je allerlei dingen moet doen om in leven te blijven, niet eens zo naar.

Rampen geven mensen een doel om voor te leven.

Komt dat spektakelstuk zien.
Denk niet na, doe mee!

De schade komt later wel (zie ook uitstapje 30+31)

159

'Als een bootje voor anker liggen'

'Maar beste Willem in hoeverre gaat deze vergelijking op?' hoor ik mijn academische vrienden zeggen. 'Heb jij je niet met je anker en je bootje buiten spel gezet in het wetenschappelijke spel en lig je nu niet met je bootje op de spreekwoordelijke zeebodem, terwijl, academici, als immer, de wereldzeeën bevaren (congressen bezoeken), land ontginnen (onderzoek doen), promoties krijgen (eer en roem), patiënten behandelen, en wij ons geen moment vervelen? Heb je jezelf niet getorpedeerd door ontslag te nemen uit het LUMC en je eigen schip verbrand door zo'n brief naar je voormalig werkgever te sturen (Zie Brief Waaijer/Rosendaal, ongekuiste versie)?

Toch niet. De wind waarmee mijn academische vrienden zich laten voortzeilen is hun eigen wind niet. Het brengt hen naar andere werelddelen (wetenschappelijke bevindingen), maar welke werelddelen: daarvan hebben ze niet het minste benul. Ze zijn als Columbus die denkt dat hij een nieuwe vaarroute naar India heeft ontdekt (dat covid longembolie veroorzaakt), maar zien niet in dat ze zich naar Amerika hebben laten varen, waar de farma-reuzen dankbaar hun vergissing (een gemiste diagnose, zie uitstapje 32) uitmelken om nog meer van hun producten aan de man te kunnen brengen.

De wind die in mij raast, is voornamelijk de wind die in mijn eigen brein stormachtig raast. En die mij brengt naar de meest verrassende plaatsen, van de bekrompenheid van de academicus (MORONA, deel 2), de oorzaken van terreur (Over Terreur), de oorsprong van het heelal (uitstapje 9), tot aan een kopje koffie drinken met een politicus in het tweede kamer gebouw (Wybren van Haga).

Toch begrijp ik de hoon over 'het bootje dat op de zeebodem ligt' wel. Hier zit ik dan, in mijn eentje, in een kamer, de verveling te bestrijden door te schrijven over mijn leven en wat ik allemaal 'achter de einder' heb gezien. En mijn academische vrienden vliegen naar New-York, businessclass, laten promovendi voor hen werken, en gebruiken hun macht om hen nog groter te maken en anderen klein (uitstapje 8). Het is een heerlijk *gevoel* om als een Michiel de Ruijter de wereldzeeën te bevaren, te ontdekken, te veroveren, en dat allemaal voor het algemeen belang. Natuurlijk mag daar een financiële vergoeding tegenover staan, dienen er lintjes uitgedeeld te worden (zie noot, MORONA, HS3, deel 2) en dienen academici met eerbied behandeld te worden! Ik ken dat gevoel, ik heb er zelf ook aan geleden. Geleden ja! Want wat die academici/Michiel de Ruijters niet zien, is wat zij in hun kielzog veroorzaken en veroorzaakt hebben.

-Wat hebben ze veroorzaakt? Laat ik me tot het post-covid tijdperk beperken. Dan hebben ze, dankzij hun medewerking aan het idee dat covid de nieuwe ziekte is, die alleen bestreden kon worden met de meest antisociale maatregelen (zie epiloog), niet alleen de bevolking op een dwaalspoor gezet, maar ook op een dwaalspoor gehouden door niet terug te keren op hun schreden ('Over covid wordt niet meer gepraat,' *dixit* Frits Rosendaal). Daarnaast hebben ze de inflatie mogelijk gemaakt door te

propageren dat het bestrijden van de nieuwe ziekte best wel wat mocht kosten door geld in de circulatie te pompen als 'hulpmaatregel' (zie HS22 deel 1 MORONA). Maar door die miljarden staatshulp is juist de inflatie ontstaan (hoe meer geld er in de circulatie komt, hoe meer geld een product kan kosten, wat een ander woord is voor inflatie), en wat niet eindigt bij corona maar doorgaat door de miljarden euros die worden bijgedrukt voor immigranten die hun land ontvluchten voor 'oorlogen' (al dan niet fictief) die wij als NATO ondersteunen en starten (uitstapje 29). De inflatie staat nu op ongeveer 8% per jaar en er is voorlopig geen einde te zien aan deze inflatie. Als deze inflatie op 8% blijft staan, dan is (volgens de regel van 72) in $72/8=9$ jaar de helft van ieders vermogen verdampt, zijn de huizen 2 keer zo duur geworden, zijn de pensioenen voor de helft opgegeten. En dat alleen omdat academici hun medewerking aan het idee dat covid de nieuwe ziekte is hebben verleend. Covid is de casus belli, en zoals dat met casus belli gaat verliest de casus belli aan relevantie naarmate de gevechten voortwoeden. Oorlog als perpetuum mobile, waarbij het er op den duur niet meer toe doet wie of wat de zaak oorspronkelijk in beweging bracht. Maar het doet er wel toe!

En dan noem ik niet eens de ellende die veroorzaakt wordt door ziekten die door maatregelen en met name vaccinatie zijn ontstaan bij mensen, en waarvan de schade niet in geld is uit te drukken. Dat is wat er in het kielzog van deze Michiel de Ruijters is terug te vinden. En waarom ze niet omkijken en alleen maar 'vooruit willen kijken' (HS 50, Groningen). Want als ze omkijken...

En wat de stupiditeit van academici verklaart zodra het over zaken gaat waarbij hen gevraagd wordt om in hun eigen kielzog te kijken ('Huh, wat bedoel je?', zie Brief Waaijer/Rosendaal ongekuiste versie). Zouden ze het doen (kijken in het kielzog), dan zouden ze niet meer kunnen werken.

Rekenschap afleggen (bootjes die voor anker liggen)

Zouden ze het doen, dan zou er niks anders te doen zijn om, net als ik, de boot voor anker te leggen, wachten tot de storm overgaat en rekenschap af te leggen van dat wat zichzelf veroorzaakt hebben.

Rekenschap afleggen (bootjes die voor anker liggen): videoclip Just (you do it to yourself) Radiohead.

Reisje New-York of rekenschap afleggen: *That's the question!* Nou ja, academici hebben hun keus gemaakt. Ik ook.

159

Wereldveroveraars (158). Maar bang als een wezel. En met hun hoofd vastgebonden aan de mast. En met oogkleppen op, en alleen maar kijkend in de vaarrichting die uiteindelijk ook hen op de klippen zal jagen. En waarbij het maar te hopen valt dat de natuurlijke dood hen eerder overkomt dan de ramp die komen gaat. Is het niet voor henzelf, dan wel voor hun nageslacht.

Als je er zo over nadenkt, wordt het begrijpelijk dat deze wereldveroveraars maar het liefst direct vergeten willen worden (over hun heldendaden, i.e., over covid wordt niet meer gepraat, *dixit* Frits Rosendaal). En wat gebeurt met de talloos vele miljoenen die altijd maar weer met de waan van de dag meewaaien *omdat het hun bestaansrecht geeft en 'exposure' oplevert*.

160

'Als een bootje voor anker liggen'

'Maar wat denk jij tegen de wind die waait te kunnen doen? Je bent als Don Quichot, Willem, die ook vergeefs vecht tegen de windmolens.' Iets dergelijks zei Suzanne Cannegieter ooit tegen mij toen ik mij tegenover haar weer eens boos maakte om de nieuwe antistollingsmiddelen, die door artsen als *smarties* aan patiënten worden voorgeschreven.

Maar ik vecht niet tegen de wind, Suzanne. Vechten tegen de wind is zinloos. Ik doe niet mee en dat is heel wat anders. Jij daarentegen...

The screenshot shows a web browser window displaying a Wiley Online Library article. The article title is "COVID-19 associated coagulopathy and thromboembolic disease: Commentary on an interim expert guidance" by Suzanne C. Cannegieter MD, PhD^{1,2} and Frederikus A. Klok MD, PhD¹. The journal is "Research and Practice in Thrombosis and Haemostasis", Volume 4, Issue 4, May 2020, pages 433-666. The article is categorized as "ARTICLE" and "COVID-19 associated coagulopathy and thromboembolic disease: Commentary on an interim expert guidance". The introduction section is visible, starting with "1 | INTRODUCTION" and "The severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) is the causative pathogen of a new infectious disease, coronavirus disease 2019 (COVID-19), that first occurred in late December 2019 in the city of Wuhan in Hubei Province, China. It has since spread globally, resulting in a World Health Organization (WHO) declared pandemic, with as yet (April 28, 2020) >3 million confirmed cases and >200 000 confirmed deaths. As for every new disease, clinicians, hospitals, and governments struggle to find optimal clinical and public health measures to contain its spread and burden. For the North American Thrombosis Forum, the European Society of Vascular Medicine, and the International Union of Angiology and supported by the European Society of Cardiology Working Group on the Pulmonary Circulation and Right Ventricular Function covers pathogenesis, epidemiology, management, and outcomes related to these 2 groups, hence creating an important resource for clinicians and researchers.¹ We address the clinical guidance and research priorities as discussed in this review." The page also includes a "CITE" button and a "Check for updates" button. The footer shows the copyright information: "© 2020 The Authors. Research and Practice in Thrombosis and Haemostasis published by Wiley Periodicals, Inc on behalf of International Society on Thrombosis and Haemostasis." and the DOI link: "https://doi.org/10.1002/rth2.12350".

161.

Zie ook dat het gearceerde stukje (in 160) geen referentie heeft, om de simpele reden dat er nooit wetenschappelijk is aangetoond dat 'The severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) is the causative pathogen of a new infectious disease, coronavirus disease 2019 (COVID-19),' enzovoort.

162

'Als een bootje voor anker liggen'

'Wat wij hebben gedaan, Willem, is je 10 jaar lang op onze afdeling tolereren. Je voer nooit, en het was alleen dankzij ons dat het leek of er gang in jouw onderzoek zat. En nu ben je weg.' Hoor ik Frits Rosendaal zeggen.

Dat zal dan ook wel de 171 'peer reviewed' publicaties en >2 miljoen euro subsidie die ik voor de afdeling bij elkaar harkte verklaren.

Maar dat ik het daar 10 jaar heb volgehouden is inderdaad wel een wonder. Ergens lag ik natuurlijk wel stil. Ergens heb ik liggen pitten. Ergens heb ik me vergist. Ik dacht dat de afdeling klinische epidemiologie toch een bolwerk van scepticisme en verzet tegen de farmaceutische industrie was. Maar ik werd in 2020 hard wakker geschud en sindsdien ben ik een illusie armer en een ervaring rijker.

Een paar stellingen en quotes van Frits Rosendaal over de tijd heen.

20 juni 2016

De Mexicaanse griep greep wereldwijd om zich heen, half Nederland werd gevaccineerd en we moesten massaal onze handen ontsmetten. Maar was dit ook nodig? Medische hypes, de media staan er bol van: kanker door mobiele telefoons, bijwerkingen van geneesmiddelen, trombose door vlieguren. Maar hoe zit het met de medische feiten waar deze hypes op gebaseerd zijn? Spinozawinnaar Frits Rosendaal maakt duidelijk hoe deze hypes ontstaan en wie daar belang bij heeft.

https://www.vpro.nl/speel~WO_VPRO_036899~spinozadebat-in-het-paard-van-troje-spinoza-te-paard-medische-hypes-frits-rosendaal~.html

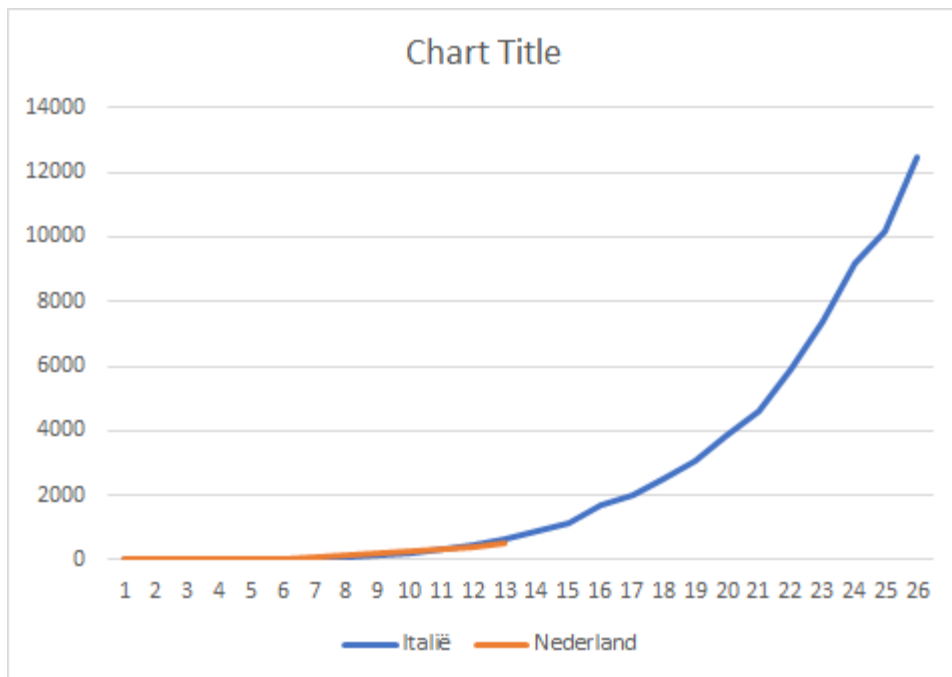
Voor wie wil: hoor en zie 1.5 uur lang hoe Frits Rosendaal, *vol* overtuiging en als ridder te paard de farmaceutische industrie bestreed! Toen nog wel, *want dat hoorde zo...*
In 2020 daarentegen...

https://m.youtube.com/watch?v=z_yC5GHM-Ao

Dat ik me zo in de man vergist had, is niet zo gek, toch?

12 maart 200

Oranje: Nederland. Blauw: Italië.

<https://twitter.com/FritsRosendaal/status/1238021124476358657>

12 mrt 2020 — Frits Rosendaal, afdeling Klinische Epidemiologie van het LUMC, is te spreken over de maatregelen die het kabinet nu heeft genomen [slot op artikel]

<https://fd.nl/economie-politiek/1337829/het-coronavirus-heeft-nu-ook-in-nederland-zijn-onschuld-verloren>

1 april 2020 'Eén miljoen besmette personen is heel zorgelijk, maar wat mij nog meer zorgen baart is dat het nog niet over is, en dat het geen onschuldige ziekte is.'

<https://www.universiteitleiden.nl/in-de-media/2020/04/frits-rosendaal-de-kennis-van-nu>

-19 augustus 2020. Frits Rosendaal (LUMC): 'ook de ijsberg zelf is een stuk kleiner'

<https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/4-000-besmettingen-in-een-week-maar-in-het-ziekenhuis-is-het-rustig-hoe-kan-dat~bdc17dd4/>

31 mrt 2021 — Frits Rosendaal [Reformatorisch Dagblad](https://www.rd.nl)<https://www.rd.nl> › artikel › 92107...„Invloed warme weer op corona beperkt” [achter slot]

30 april 2021. Epidemioloog aan het LUMC Frits Rosendaal wijst erop dat iemand het virus ook na vaccinatie altijd kan oplopen. 'Het is niet zo dat je een soort afweerschild voor je hebt, dat virus komt alsnog gewoon je neus in. Het vaccin beschermt tegen een ernstig ziekteverloop, maar we zijn pas helemaal van het virus af als iedereen geprikt is. Tot die tijd blijft het heel belangrijk om je aan de maatregelen te houden.'

[Telegraaf](https://www.telegraaf.nl)<https://www.telegraaf.nl> › nieuwsCorona-uitbraak in verpleeghuis na vaccinatie bewoners

30 april 2021. Daarnaast is het belangrijk voor verpleeghuizen om corona-uitbraken onder gevaccineerde bewoners altijd te melden, zegt Rosendaal. Ouderen in verpleeghuizen hebben het

vaccin van Pfizer/BioNTech gehad, legt hij uit. Met dat vaccin zijn, net als met andere vaccins, zogenoemde trials gedaan om te kijken hoe goed het vaccin beschermt. „Aan die trials hebben wel oude mensen meegedaan, maar niet de alleroudsten”, zegt Rosendaal. „Iemand van 95 met dementie is simpelweg te fragiel om aan zoiets mee te doen.” Meer informatie over wat het virus doet na inenting bij zo iemand is volgens hem dus „heel waardevol”.

<https://www.metronieuws.nl/in-het-nieuws/binnenland/2021/04/bewoners-verpleeghuis-gevaccineerd-coronauitbraak/>

14 dec 2021 — 'Ik verwacht in januari strengere maatregelen,' zegt hoogleraar klinische epidemiologie Frits Rosendaal (LUMC) [achter slot]

[Het Parool](https://www.parool.nl/amsterdam/omikronvariant-wint-terrein-in-amsterdam: 'ik-verwacht-strengere-...)[https://www.parool.nl › amsterdam Omikronvariant wint terrein in Amsterdam: 'Ik verwacht strengere ...](https://www.parool.nl/amsterdam/omikronvariant-wint-terrein-in-amsterdam: 'ik-verwacht-strengere-...)

28 jan 2022 — Rosendaal: “In de teststraat die ik ken, hielden bezoekers veel afstand” [achter slot]

[https://www.parool.nl › nederland Hoe groot is de kans op besmetting in een teststraat?](https://www.parool.nl/nederland/hoe-groot-is-de-kans-op-besmetting-in-een-teststraat?)

10 januari 2023. Het LUMC in Leiden doet mee aan een grootschalig onderzoek naar zogenoemde oversterfte tijdens en na corona. In die periode gingen meer mensen dood dan je zou verwachten, maar het is onduidelijk hoe dat komt. In totaal gaan elf onderzoekers aan de slag. Epidemioloog Frits Rosendaal van het LUMC is er daar een van. ‘We denken dat de oversterfte te maken heeft met de uitgestelde zorg’, zegt de onderzoeker. ‘Maar dat is nu nog een aanname, dat is niet bewezen.’

<https://www.omroepwest.nl/amp/nieuws/4672640/meer-mensen-sterven-tijdens-en-na-corona-maar-waarom-eigenlijk>

Er is meer, maar het is voldoende lijkt me. Ik word misselijk van al deze uitspraken waarin Rosendaal zo zijn best doet om aan te sluiten bij de waan van de dag, als de waaierende Fons Waaijer die de wereldzeeën bevaart, *in een blauwgeruite kiel** (164), in de hoop daarmee ‘exposure’ te krijgen.

*Frits Rosendaal in een blauwgeruite kiel

 In een blauwgeruite kiel
Draaide hij aan 't grote wiel
De ganse dag
Maar Michieltjes jongenshart
Leed ondragelijke smart
A ach, a ach, a ach, a ach

Als matroosje vlug en net
Heeft hij voet aan boord gezet
Dat hoorde zo
Naar Oostinje, naar de West
Jongens dat gaat opperbest
Hojo, hojo, hojo, hojo

Daar staat Hollands admiraal
Nu een man van vuur en staal

De schrik der zee
'T is een Ruiters naar den aard
Glorierijk zit hij te paard
Hoezee, hoezee, hoezee, hoezee! 🎵

https://www.liedjeskist.nl/liedjes_a-z/i-liedjes/in_een_blauwgeruite_kiel.htm

163

O la la, het zou toch niet....

Wat ik tijdens mijn zoektocht naar quotes en stellingen van Frits Rosendaal (jongen die in de jaren 70 schooling op het Erasmiaanse Gymnasium, en klasgenoot was van onze voormalige minister OCW en natuurkundige Robbert Dijkgraaf, zie: <https://docplayer.nl/19946795-Het-zwartste-gymnasium-de-documentaire-de-nieuwe-elite-van-verslaggeefster-mirjam-bartelsman-beleefde-zijn-premiere-praefatio-en-verder.html>) nog meer tegenkwam...

-Onderstaande geschiedenis zou veel verklaren over het gedrag van de acteur (iemand die 'Don Juan' nadeed) en 'goedsul', sulletje (lulletje?) Rosendaal en zijn eeuwige meeloopgedrag in de hoop daarmee een ander de loef af te steken, zonder de verantwoordelijkheid te willen nemen voor zijn eigen gedrag, *mocht* het fout aflopen (hij deed maar alsof).

Zie ook HS 13 deel 2 MORONA waar ik (zonder van onderstaande geschiedenis af te weten), het gedrag van (zieken)Fons Waaijer verklaar adhv een psychiatrisch rapport van amice collega Professor Barends, psychiater van het NUMC.

Ik citeer:

4 OKTOBER 2021, JOOST, ERASMIAANS GYMNASIUM, MEMOIRES, ROTTERDAM

O Muze, vertel dan nog maar eens van die jongen van een jaar of zestien, met de reputatie van vasthoudende Don Juan, die [rond 1972] zijn oog had laten vallen op een blondharig en onschuldig ogend meisje van veertien. Dat meisje Charlotte moest van deze Frits weinig hebben.

[....]

Een jaar of vijf geleden liep ik tijdens een receptie in Amsterdam de destijds zo uitdagende 'Charlotte' tegen het lijf. Een verrassend weerzien na al die tijd, ik was stomverbaasd haar uitgerekend dáár weer te ontmoeten. Inmiddels had zij, even rijzig en charmant als zij in mijn geheugen was opgeslagen, een goede vervolgoopleiding genoten en doorliep zij een professionele carrière om u tegen te zeggen. Haar naam staat in het colofon van een landelijke krant.

Het gesprek ter receptie was kort, maar had toch voor driekwart het beruchte partijtje uit 1972 als onderwerp gehad, de *casus belli* van een mensenleven.

Op een schoolfeest, zo rond 1972, thuis bij een klasgenoot uit een welgestelde familie, kwam een en ander aan de oppervlakte, door iedereen te aanschouwen. Het was zo'n situatie aan het eind van een feestje die ik me goed herinner: de sigaretten en chips bijna op, beduimelde glazen overal en nergens, lege bier- en limonadeflessen op de vloer, jongens en meisjes die om elkaar draaiden in afwachting van een volgende toenadering; verveling hing in de lucht, de grammofoonnaald doelloos in de laatste groef van een elpee... Er moest iets gebeuren, om het samenzijn nieuw leven in te blazen.

[...]

En volstrekt onverwacht vlijde Charlotte, ten overstaan van iedereen, zich neer op de schoot van Helmut, die onderuitgezakt in een fauteuil zat. Of het nog niet genoeg was sloeg zij haar arm om hem heen, en wierp de bedremmelde Frits een blik toe, waarin misprijzen en uitdaging de boventoon voerden. Scarlett O'Hara zou het haar niet hebben kunnen verbeteren. Het geheel duurde in mijn herinnering minder dan een halve minuut, maar zwerft een halve eeuw later nóg door de gewelven van het geheugen. Een scène, zo scherp afgebeeld als ware het een geprojecteerde dia in een voorts aardedonkere ruimte.

Dit vérstrekkende incident met Helmut was niet door hem [Helmut=Robbert Dijkgraaf?] uitgelokt, ter verleiding, maar was Charlottes signaal van afwijzing richting Frits [Rosendaal?] geweest, zo vertelde zij bijna een halve eeuw later, tijdens die receptie in Amsterdam. En dat was nieuwe informatie voor mij, die een en ander in een ander daglicht plaatste. Was het tot dien niet 'algemeen bekend' dat de intimiteit juist op instigatie van Helmut had plaatsgehad om Frits de loef af te steken?

Veel oorlogen hebben onbegrip en misverstand als aanleiding. Maar al die jaren later, althans de laatste keer dat ik keek, was de animositeit van alleraardigste Frits jegens de even aimabele Helmut onverminderd. Beiden in meer of mindere mate uitgegroeid tot succesvolle juristen [=wetenschappers], beiden een harmonieus, kinderrijk gezin opgebouwd. Beiden grijs inmiddels. En toch. Er was op dat ogenblik in 1972, toen de tijd leek stil te staan, een wond aangebracht die niet kon helen. Net als bij Amfortas begon hij bij het minste of geringste (het noemen van de naam van de 'goedsul' was al voldoende) onstelbaar te bloeden.

Nog niet eens zo gek lang geleden werd tussen de zestigers een soort van wapenstilstand getekend, zo vernam ik. Het was uitgepraat, althans het was aan de orde gebracht, op tafel gelegd. Niet meer dan dat, laat staan dat men elkaar in de armen sloot en breed lachend verhalen uitwisselde, onder een goed glas, zoals het jongens betaamt. Maar het is tenminste niet langer oorlog en daarmee lijkt eenieder vrede te hebben.

<https://joostcurious.wordpress.com/2021/10/04/een-vingerguillotine-graaf-tolstoj-en-een-klap-in-het-duister/>

164

[gesupprimeerd]

165

[gesupprimeerd]

166

Nog meer. Vergelijk 163 met Rosendaal's *echte* geschiedenis op het Erasmiaans hier:

<https://docplayer.nl/19946795-Het-zwartste-gymnasium-de-documentaire-de-nieuwe-elite-van-verslaggeefster-mirjam-bartelsman-beleefde-zijn-preafatio-en-verder.html>

'Rosendaal [die voor de schoolkrant schreef] heeft nauwelijks last gehad van censuur door de schoolleiding. Het liep allemaal heel soepel. De toenmalige rector Baan heeft slechts een keer te kennen gegeven dat hij het ergens niet mee eens was.' – Toen al een meeloper. En dat Rosendaal die ene keer nog weet te herinneren, moet een heel spannend moment voor hem geweest zijn. Dat wil zeggen: na die ene keer heeft hij het nooit meer gedaan!

‘Contacten met oud-leerlingen van de school heeft hij nagenoeg niet meer. Een van de weinigen die hij, qualitate qua, nog ziet is Robbert Dijkgraaf [chique hoor]. Tot het moment dat Dijkgraaf zelf de Spinozaprijs in ontvangst mocht nemen, zagen ze elkaar nooit. Ze hebben nu hun jaarlijkse ontmoetingen bij de uitreiking.’ – De beschreven wapenstilstand tussen Helmut en Frits?

‘De nieuwste pil is in dat opzicht bovendien vaak slechter dan de oude. Met dit soort uitspraken zal de farmaceutische industrie niet blij zijn. Rosendaal krijgt het ook regelmatig met ze aan de stok.’ – Maar op 9 november 2020 deed het er niet meer toe dat farmaceuten valsspelen met getallen. Toen zei Rosendaal voor de radio het volgende:

Hoogleraar klinische epidemiologie Frits Rosendaal [...], [is] erg enthousiast over het nieuws dat farmaceut Pfizer zegt te beschikken over een vaccin met 90 procent betrouwbaarheid. Het is geen verkooppraatje, denkt Rosendaal: "Valsspelen met getallen, dat kan écht niet.

<https://www.nporadio1.nl/nieuws/null/110bb922-c61c-4098-a557-89cc63cd5985/nieuws-over-vaccin-pfizer-leidt-tot-optimisme-onder-wetenschappers-90-procent-is-echt-heel-hoog>

‘Ik herinner me een schoolfeest op mijn dertiende waar ik teveel gedronken had.’ – Het beruchte feestje? In 1972 was Rosendaal 13 jaar oud.

‘We [Frits als schrijver van de schoolkrant met een medescholier] hadden wel een primeur in die tijd. [...]. Zij bevatte na 45 kuise jaren een heus verhaal over naar bed gaan’ – Don Juan?

‘Dat vertaalt zich dan ook weer in een zekere mediabelangstelling. Rosendaal gaat de strijd graag aan, zeker als de aangetoonde risico’s door de farmaceuten als verwaarloosbaar afgedaan worden.’ – Het ging hem nooit om de farmaceuten, het ging hem om de ‘exposure’ (mediabelangstelling)!

166

Wat moet een lezer met al deze confidenties die ik over mijn voormalig leidinggevenden hier prijs geef? – Maak ik niet een karikatuur van Rosendaal en vertellen deze confidenties of ‘wilde gissingen’ over wie de man in het verleden was niet meer over mijzelf dan over Rosendaal?

- Wie zal het zeggen. Rosendaal in elk geval niet (want over covid wordt niet meer gepraat; brief Rosendaal/Waaijer ongekuste versie). En daarom rest mij niets anders om dan maar zelf invulling aan de man te geven.

‘Als wraakactie?’

– Nee, gekkerd, om hem te begrijpen. En na 14000 woorden die ik in deze ideeën al heb gebruikt begrijp ik eigenlijk nog steeds niet hoe Frits Rosendaal zo kon meegaan in het covid verhaal... Maar 163 maakt een en ander wel begrijpelijk, zelfs als de Frits die daar genoemd wordt, niet Frits Rosendaal is.*

Overigens: wie één expert beschrijft, beschrijf ze allen.

*Navraag leert dat het stukje tekst uit 163 niet op Frits R. slaat. *Maar het had wel gekund*. Wat aangeeft dat het gedrag van Frits Rosendaal niet op zichzelf staat: Nooit zelfstandig actie ondernemen (want kans op een blauwtje lopen) en je nooit laten kennen (de eindscene tussen Frits met Helmut) is wat er kennelijk op het Erasmiaans met de paplepel is ingegoten.

167

Weet je wat het is?

Frits Rosendaal had alle kans om in maart 2020 een groot wetenschapper te zijn. Hij had een wetenschappelijke afdeling (met techniek) achter zich staan, en minstens één iemand die in hem geloofde (ik). En hij had al snel alle kaarten in handen (de studies die ik had verricht, zie epiloog) om sceptisch te zijn en covid voor de Bühne te ontkennen. Bovendien had hij een platform (Spinozaprijswinnaar, befaamd criticus farmaceutische industrie) waar de media moeilijk om heen kon. Had hij zijn stem als sceptisch wetenschapper doen laten gelden, dan was hij nu beroemd geweest en had hij zich nooit meer zorgen hoeven te maken over zijn 'exposure'. Dan was zijn lang gekoesterde wens in vervulling gegaan en had hij eindelijk bij de werkelijk grote mannen gehoord!

Maar nee, hij durfde niet. Altijd maar weer dat gebrek aan ruggengraat, altijd maar weer dat meeloopgedrag (de consensus heeft gelijk), altijd maar weer dat slappe karakter dat nooit iets zou zeggen waar hij ook maar mogelijk cognitieve dissonantie van zou kunnen krijgen (over covid wordt niet meer gepraat), altijd maar weer de goedsul, het lulletje Rosendaal willen zijn zonder het te zijn. De kool en de geit sparen. Dapper zijn én een lulletje Rozenwater zijn. Maar het is het één of het ander, Frits, en met acteren alleen kom je er niet.

En daarom wil Rosendaal nu maar het liefst zo snel mogelijk vergeten worden (niet meer over covid praten).

En dat lukt hem niet, zolang ik over hem praat, lukt het hem dat niet.

'Toch wraak?'

-Nee. Rechtvaardigheid.

168

Toch is vergetelheid de slechtste straf niet en wil ik Rosendaal best de eer gunnen om net zo herinnerd te worden als een scheet of oprisping (om daarna vergeten te worden). Dat is aan hem!

Alleen scheten veroorzaken geen letsel of blijvend lijden bij mensen, terwijl de pseudowetenschappelijke- en 'cherry pickende' uitspraken over covid en vaccinatie van Frits Rosendaal wel schade doen; dat is het verschil.

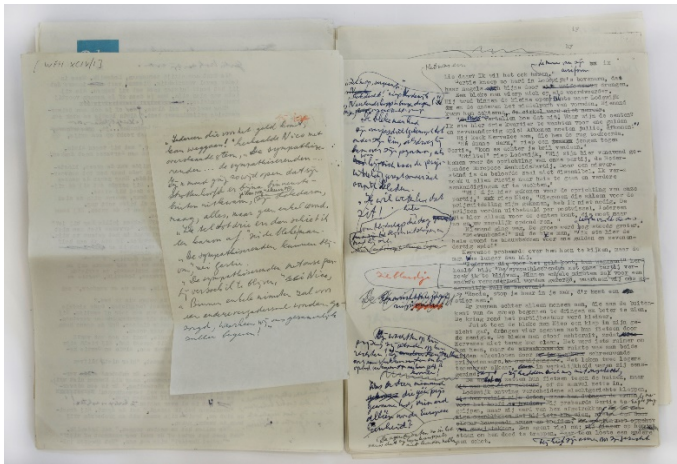
Waarmee ik wil aangeven dat ik deze ideeën niet geschreven heb 'ter herinnering' aan Frits Rosendaal, maar geschreven heb voor hen die onder medisch nalatig handelen, fraude, stupiditeit, corruptie hebben geleden en mogen lijden.

169

Over mijn dossier valt te zeggen: er valt veel over te zeggen...

En het valt soms ook wel wat beter te zeggen...

Er zal geredigeerd moeten worden. Dat deden de beste schrijvers. Redigeren ziet er ongeveer zo uit

WF Hermans, redigeert 'Ik heb altijd gelijk' (bron: <https://www.wfhermansvolledigewerken.nl/?verhalen=ik-heb-altijd-gelijk>)

Redigeren, daar deed Hermans, al met al, zijn hele (50 jarige) schrijversleven over. Hij vond dat een fijne bezigheid omdat, zo zei Hermans (ik paraphaseer): de spannendste lectuur zijn eigen lectuur was.

Zo is dat.

Zo lang ik nog niet dood ben, heb ik heb de tijd om te redigeren en mezelf te vermaken met de spannendste lectuur die ik ken: mijn eigen lectuur.

170

'It is a mystery to me why human beings, as a whole, seem to think that the entire workings of the universe have been "figured out".'

- Laziness
- Intellectual emptiness
- Because that's where the money is

For starters

- Fear of not knowing
- Fear of missing the boat
- Fear of ostracism ('you would not believe *that*')
- Fear of being an idiot (there is *some* truth in that. The consensus is not always wrong)

There are many reasons why people believe that they think.

One of the tragedies in this world is that most people have no idea at all and can only do as they're told. But it makes the world predictable and if that is what you want... There are very few people who have original ideas. Plus: most original ideas are squashed as they don't follow predictability.

The poverty of ideas leads to a standstill of society. When I look at the Netherlands, I see dykes and windmills that brought us (as a country) much prosperity (land, unsalted lakes, dry feet). But dykes and windmills are old ideas and we can't progress any further. So what do we do (as a country): we think about problems that don't exist which can be solved with solutions that don't bring anything. More windmills (for climate nonsense) and higher dykes (to protect against the rising sea, that doesn't rise). And as long as we believe that these solutions work, there is 'progress.'

It's a make believe world, a fairy tale land, and we'll keep it that way, since we ran out of ideas long time ago, and because most people like to do as they're told with the idea that the things that they do, lead to progress. As if they are part of a great idea. As if for that reason (being part of that great idea) their existence matters. And their existence matters, but not for the great ideas that they think that their lives matter for... I am talking about academics mostly here, i.e., the most stupid people that walk around on this planet, yet think that they are the salt of the earth. Example: covid.

And so it is with the Universe. It's like an encyclopedia with some truths in it (such as that dykes prevent the land against the sea) but where truths are (highly) exaggerated. And so now we believe through encyclopedic knowledge that we know the beginning of the universe and the Higgs particle and all sorts of nonsense. Hawking was the worst (All his so called theories are nonscientific, as none of them can be scientifically tested). But even Carl Sagan, who has written admirable books about the cosmos and science, doesn't fall of the hook as he never openly contested the fairy tale of the moon landings, believed in nuclear bombs, paid lip service to manmade climate change, and did as if the name 'scientist' actually meant something.

Is there an exit? - I think so. Think of original ideas and try to make them work. For who? - For a new generation. Our generation (or my generation if you don't like generalizations) is totally FUBAR. Grown up with make believe where we would have flying cars in 2015, etc, etc. Personally, I like Planck's quote who said: 'A new scientific truth does not triumph by convincing its opponents and making them see the light, but rather because its opponents eventually die, and a new generation grows up that is familiar with it.'

That is the spirit.

171

Als ik denk aan mijn woedendheid, verbitterdheid, misantropie, teleurstelling (170), dan denk ik in eerste instantie aan hoe woedend-, verbitterd-, zelfhatend-, teleurgesteld ik ben in mezelf. Ook ik heb me laten meevoeren met de waan van de dag omdat dit me (destijds) zo goed uitkwam. Als je er dan later achter komt dat je met dat meevaren met de waan van de dag beland bent op een plaats die je alles behalve je eigen plek kunt noemen (bij mij letterlijk de Sari club, Zie over Terreur), wie heb je dan het meest te verwijten?

Hoe had ik het anders willen doen?

-Maar ik heb het anders gedaan. Doe al jaren anders. Ik hoef alleen maar terug te denken aan de lege winkelstraten in maart 2020 waar ik doorheen liep (omdat ik dat wilde) en ik weet dat ik dingen anders doe. Het is de verbittering over mezelf die ik ook graag een ander gun om ervan te leren.

172

Nescio schreef: 'Het leven heeft mij, Goddank, bijna niets geleerd. "Het leven heeft me veel geleerd", zegt de oude sok.' Nescio was een charlatan. Alleen in zijn dunderukboekwerkjes is de wereld schitterend omdat Nescio dat zo kon construeren; in het echte leven was het voornamelijk, ook voor Nescio, kantoorbediende zijn. Over hoe mooi de wereld is zolang je maar niet van de boom der kennis eet (leert), is een kale filosofie die alle kanten kan opleiden wat het charlataanse (is dat een woord?) element is dat achter de Koekenbakker verhalen van Nescio zit. Het leven op het spel zetten als een fiche op een roulettetafel zonder te weten wat de regels zijn. Meestal gaat dat fout. Dit ter aanvulling op het vorige idee.

173

Overigens gaat het leven voor iemand die zichzelf als fiche op een roulettetafel legt en wel weet wat de regels zijn uiteindelijk ook fout. – De bank wint namelijk altijd, maar je hebt wat meer tijd om je

verlies te nemen als je de regels kent. En daarbij apprecieer je het geluk meer als blijkt dat je door de Goddelijke voorzienigheid toch op het laken wint omdat het balletje jouw kant oprolt.

174

Maar het beste kan je maar helemaal geen roulette spelen, wijsheid waar iemand die als fiche in het casino geworpen is het misschien van harte mee eens kan zijn, maar verder weinig aan heeft.

175

Briefje naar de Bezige Bij gestuurd (zie daar). Ik weet niet of ik er de juiste toon aansla [later: inmiddels weet ik dat wel, namelijk: ik sla er niet de juiste toon aan]. Ik weet ook niet of het een succesvol briefje is (leidt tot een reactie). In alle eerlijkheid denk ik dat een uitgever nogal een probleem heeft om mijn werk verkocht te krijgen, zelfs al staat hij sympathiek tegenover mijn standpunten. Mijn standpunten passen niet in het huidige 'denken' (als je dat 'denken' denken kunt noemen) (105). In de boekhandels van vandaag zie ik mij in elk geval niet liggen tussen de Van Noorts, Van Rijns, Grunbergen, Siebelinken, zelfs niet tussen de David van Reybroucken (maar hij komt dichtbij mijn eigen denken: in zoverre dat het belangrijker is om iemand te begrijpen, dan om iemand te willen bestraffen, wijsheid uit een zomergasten aflevering waarbij Van Reybrouck (als gast) zich sterk maakte voor waarheidscommissies). Ik pas meer tussen de dode schrijvers (antiquariaten). Maar als je daar terecht wilt komen, zal je toch ook eerst gepubliceerd moeten worden...

176

De verhouding aantal schrijvers: gepubliceerde werken zal wel 1000:1 zijn. Bewijs dat er veel geschreven wordt zijn de Moleskine boekjes en er zijn ook wel enquêtes over te vinden. NRC zegt: er zijn één miljoen schrijvers in Nederland (<https://www.nrc.nl/nieuws/2012/03/20/een-miljoen-nederlanders-willen-schrijver-worden-12275460>). Maar die één miljoen zal die NRC journalist vast en zeker zelf niet nageteld hebben. Maar laten het er één miljoen zijn, waar blijven al die manuscripten? – Op rommelmarkten heb ik er nog nooit één gezien (terwijl ik er wel actief naar zoek).

177

Vroeger dacht ik als iemand zijn manuscript niet gepubliceerd kreeg, het wel een slecht boek moest zijn. Maar als je ziet wat er anno nu in de boekhandel ligt, dan heb ik daar wel mijn twijfels over. – Waar blijven al die goede schrijvers?

178

Enfin, misschien zijn deze 250 000 woorden heel slecht of onleesbaar of wat dan ook, en daarom onpubliceerbaar. Wat niet wegneemt dat ik in maart 2020 door lege winkelstraten liep en de rest van Nederland zat te bibberen in de huiskamer waar ze lazen, zagen en hoorden dat het onzichtbare virus hen zou komen ophalen. Waar ik maar mee wil zeggen dat 'slecht' of 'onleesbaar' redenen kunnen zijn om een manuscript af te wijzen (want over smaak valt niet te twisten), maar niet dat kritieken op laffe, egocentrische, angstige, opdracht uitvoerende, braaf gedrag goedpratende, schrijfsels nooit het daglicht mogen zien!

179

Politieke romans, en onder dat genre valt het grootste deel van dat wat ik heb opgeschreven en aan het opschrijven ben in dit dossier, moet zich altijd wapenen tegen de censuur (zie brief naar Noam Chomsky). *Lip service* geven aan Kaiser Wilhelm en General Grant (Mark Twain), Koning Fredrik (Kant, Voltaire), de democratische partij (Chomsky), of de Socialisten (Upton Sinclair) is hoe je jezelf kunt wapenen tegen censuur. Ik geloof niet dat ik me echt heb laten wapenen tegen censuur door me te tooien met een machtig persoon/organisatie zoals bovengenoemde personen *wel* hebben gedaan. Dom dom dom.

Orwell schreef (in zijn bij leven niet gepubliceerd voorwoord van Animal Farm): 'Is every opinion, however unpopular – however foolish, even – entitled to a hearing? Put it in that form and nearly any English intellectual will feel that he ought to say 'Yes'. But give it a concrete shape, and ask, 'How about an attack on Stalin? Is that entitled to a hearing?', and the answer more often than not will be 'No'. In that case the current orthodoxy happens to be challenged, and so the principle of free speech lapses.'

Dat is, Orwell kreeg Animal Farm (in 1945) aanvankelijk niet gepubliceerd omdat de Engelsman te veel op de hand van zijn geallieerde vriend Joseph Stalin lag (en op wie Orwell het voorzien had in Animal Farm), aldus Orwell. Ik krijg (denk ik) mijn werk niet gepubliceerd omdat ik de Nederlander zelf (die in maart 2020 bibberend in de voorkamer van zijn huis zat) voorzien heb. Dat ik mij toespits op Frits Rosendaal/ Fons Waaijer doet daar maar weinig vanaf. Want waarom wilden mensen zo graag de pseudowijsheden van Rosendaal et al geloven? – Dat is de bron van het hele probleem dat in MORONA wordt besproken. De bron is het publiek zelf die naar de fluit van de *pied piper* luisterde en welk geluid Rosendaal alleen maar kon versterken door het na te fluiten.

En dat mag niet gezegd worden!

En daarom denk ik dat een uitgever nogal een probleem heeft om mijn werk verkocht te krijgen, zelfs al staat hij sympathiek tegenover mijn ideeën.

180

De enige mogelijkheid om (succesvol) gepubliceerd te worden is wanneer het publiek zichzelf moet worden en het een verfrissend idee vindt om zichzelf eens in de spiegel aan te kijken via de ogen van een ander. Alleen dan maakt dit dossier kans op een succesvolle vaart. – Een kleine kans, maar niet een onmogelijke kans.

181

'Wie zonder zonde is werpe de eerste steen.'

Toen Jezus dit zei, sprak hij over het niet (willen) veroordelen van een overspelige vrouw. Hij sprak niet over de zonde die medici hebben gepleegd op hun beroep. Geldt wat voor die overspelige vrouw geldt ook voor medici die een zonde van hun beroep hebben gemaakt?

Je zou het Jezus niet moeten vragen wat je met een overspelige vrouw moet doen, maar aan de man wiens vrouw overspel had gepleegd. Maak van een privé aangelegenheid geen publieke zaak, zou ik zeggen.

Maar ik ben Jezus niet.

182

Je zou het publiek moeten vragen wat ze met medici moeten doen die van hun beroep een zonde hebben gemaakt en op dat publiek een overspelige daad hebben gepleegd. Maar als het publiek niet wil weten wat medici met hen gedaan hebben, evenals een man niet wil weten dat zijn vrouw overspelig is, wat dan?

-Dan heeft het publiek kennelijk niet anders gewild dan dat er overspel op hen gepleegd werd.

183

De eed van Hippocrates zegt: *in dubio abstine*, bij twijfel niet doen.

En dus had er conform de eed nooit met mRNA gevaccineerd mogen worden.

Echter, het grootste probleem is dat artsen blufte en deden alsof er geen enkele twijfel bestond. Het mRNA vaccin was bijna 100% effectief (spraken zij in november 2020 een CEO van de farmaceutische industrie na, zonder de data zelfs te hebben kunnen zien [want die data waren niet gepubliceerd]), en bijwerkingen waren niet *im fringe*, zo zeker waren artsen van hun zaak (147).

En over data viel niet te liegen, zei er hier eentje (Frits Rosendaal), wat ondersteund werd door een andere arts (Ernst Kuipers):

<https://www.nporadio1.nl/nieuws/null/110bb922-c61c-4098-a557-89cc63cd5985/nieuws-over-vaccin-pfizer-leidt-tot-optimisme-onder-wetenschappers-90-procent-is-echt-heel-hoog>

Dat was allemaal bluf. Maar door te doen alsof ze het wel wisten en door te spreken vanuit hun alwetende 'expertise' zijn ze nalatig geweest in het *juist* voorlichten van een hoop mensen die in de vooronderstelling waren dat artsen niet bluffen over gezondheid, en waarom het gros van de bevolking zich vervolgens liet vaccineren.

En dat is een nogal strafbaar feit van die artsen.

184

Je hebt schuld, schuld en schuld.

- a. Wie te dom is om zelf na te denken is onschuldig (dom)
- b. Wie niet te dom is om zelf na te denken, maar toch niet nadenkt is schuldig (maar niet strafbaar) (stupid)
- c. Wie doet of hij denkt, maar niet nadenkt en in zijn onnadenkendheid domme mensen op een verkeerd spoor zet is schuldig en strafbaar (nalatig)
- d. Wie sluw mensen op het verkeerde spoor zet voor eigen gewin is schuldig en strafbaar (oplichters)

a=70% van de bevolking (onopgeleide mensen)

b=29% van de bevolking (opgeleide mensen)

c=0.9-1% van de bevolking (opgeleid en 'expert')

d=<0.1% van de bevolking (misdadig)

Misdaad bestaat. Maar zonder 99.9% van de bevolking die op een bepaalde manier met die misdaad meegaat, zou misdaad geen schijn van kans hebben. Dat is de kern van 179.

185

Bluffende artsen (183). Op dagen dat ik mild gestemd ben, horen ze wat mij betreft tot categorie c. Wanneer ik minder mild gestemd ben (zoals nu ik dit idee opschrijf) tot d. Strafbaar zijn ze altijd. Maar mij moet je niet vragen of bluffende artsen strafbaar zijn; ze hebben mij namelijk niks misdaan. Ik heb nooit naar ze geluisterd, heb ze nooit serieus genomen (brief Martin Schalijs/Martijn Bruin). Zij die wel geluisterd hebben en hun opdrachten hebben uitgevoerd omdat ze die artsen vertrouwden... (181-183).

186

Het LUMC in 2020-2021: plaats waar de geestelijk getroebleerde patiënten de psychiatrische afdeling hadden overgenomen en waar ik me als een psychiater voelde die zich met hand en tand moest verdedigen tegen alle kuren die de patiënten mij al dan niet expliciet wilden laten ondergaan (van mondkapjes dragen tot testen tot vaccineren) (brief Martin Schalijs/Martijn Bruin)

187

Die geestelijk getroebleerde patiënten reiken nu eredoctoraten uit aan andere geestelijk getroebleerde patiënten.

Poppenkast uit het LUMC

En verder praten we niet meer over covid (brief Rosendaal/Waaijer ongekuiste versie).

189

Je hebt schuld en schuld en schuld (184). Toch noem ik categorie a (Wie te dom is om zelf na te denken) onschuldig. Maar zijn die mensen wel onschuldig?

- Alleen als je er vanuit gaat dat die mensen werkelijk niet zelf kunnen nadenken.

- Maar ik ben iemand die niet gelooft dat mensen niet zelf kunnen nadenken, en dat het niet zelf kunnen nadenken 'aangeleerd' is. Dus a. moet eigenlijk zijn: Wie te dom is om te denken dat hij zelf niet na kan denken.

-En wie te dom is om te denken dat hij zelf niet na kan denken (70% van de Nederlandse bevolking volgens mijn schattingen), maakt zich schuldig te denken dat andere mensen het denken wel voor hem of haar kunnen overnemen. En hoewel dat gedrag niet strafbaar is (sterker nog: geprezen wordt in de media als in: 'vertrouw op de experts') wordt deze groep wel het hardst gestraft omdat hen wordt aangezet om dingen te doen die, als zij er zelf over nagedacht hadden, zij nooit zouden doen, als bv gentherapie bij jezelf inspuiten, oorlogen steunen, de inflatie omarmen, etc. Wederom verwijs ik naar 179 en 180.

190

Je hebt schuld en schuld en schuld (184). In welke groep plaats jij jezelf, Willem?

-In groep e. Dat is de groep die te klein- en bovendien te divers is om als groep te kunnen identificeren.

191

Je hebt schuld en schuld en schuld (184).

Het voordeel van mijn leven is dat ik alle groepen (a t/m e) door en door ken en me daardoor niet hoeft te baseren op wat andere mensen over die groepen zeggen. Ik weet hoe experts (groep c) werken, want ik heb zelf met experts gewerkt (MORONA). Ik weet ook hoe oplichters (groep d) werken, want ik heb met oplichters gewerkt, zie bv manuscript Groningen, waarbij ik obv een echt persoon meesteroplichter Gerard Vüller beschrijf. Ik weet hoe opgeleide mensen (groep b) werken, want ik ben student geweest (toch redelijk naïve persoonlijkheden zoals ik mijn vrienden beschrijf in

manuscript Over Terreur). En groep a., nou ja daar zijn we allemaal begonnen, gezien we allemaal de lagere school zijn door gegaan.

De lagere school is overigens een interessant fenomeen omdat je daar de enige echte afspiegeling ziet van de samenleving, zonder filter. Je komt er hoge en lage sociaaleconomische klasse tegen, wit en zwart, homo en hetero, sluw en dom, sportief en onsportief, ziek en niet ziek, etc. Je weet alleen van al die rangen en standen nog niets af, dat komt pas als je terugdenkt aan die tijd. Of misschien generaliseer ik wat te snel, maar zo was het wel *in mijn tijd*. Als ik terugkijk en mensen uit mijn lagere school klas plaats in groep a t/m e, dan is het merendeel van de 20 klasgenoten (mijn klas was niet groter dan een man of 20) geëindigd in groep a: 14 van de 20 (70%), enkele zijn opgeleid via HBO/WO (groep b. 6 van de 20 29-30%), waarbij je er minder dan één overhoudt die je in groep c,d of e kunt plaatsen. Die laatste persoon ben ik, maar in sommige lagere klassen kwam die persoon helemaal niet voor (volgens mijn schattingen). En omdat je als kind (en later als volwassene eigenlijk ook nooit) in aanraking komt met groep c t/m e, is het erg makkelijk voor mensen die uit zijn op financieel gewin over de rug van een ander (groep d) voor te doen wie dat soort mensen (groep d) zijn. En groep d. heeft dat heel handig gedaan tijdens covid door te doen alsof zij als groep gelijk waren aan de duivel wiens mooiste truc is je ervan te overtuigen dat hij niet bestaat (quote Baudelaire). En tegelijkertijd van al die nulliteiten die experts zijn (groep c) superdenkers te maken die het denken van groep a bepalen en waar groep b graag bij wil horen, ware het dat ze nog niet 'professorabel zijn'. En zo kreeg, via de ijdele groep c die maar al te graag de covid mantra verkondigde, groep d. datgene wat ze wilde: vaccinaties (€€€), mondkapjes (€€€), gratis geld (€€€), etc.

De absolute getallen van groep c en d zijn zeker niet nul, maar hadden dat wel voor de algemene samenleving kunnen zijn omdat zij nooit kans hebben gehad om zich binnen die groepen te mengen. Ik mag mij gelukkig prijzen dat ik groep c en d wel met eigen ogen heb kunnen aanschouwen, en daarbij weet waar ik vandaan kom (uit groep a en b). Alleen om die reden heb ik de kijkers van de media niet nodig gehad om de wereld (van onder andere covid) te duiden.

192

Dat ik in groep e. zit is eigenlijk per ongeluk. Ik ging van a. naar b. en was voorbestemd om te eindigen in groep c. (voor d. ben ik niet doortrapt genoeg). Maar ervaring heeft me geleerd om niet te veel te verwachten van groep c (daar zit een verhaal in dat ik nog niet verteld heb, maar waar ooit wel eens iets over is gepubliceerd via de volkskrant* en waarbij ik de experts van zeer dichtbij heb zien falen). En in 2020 was ik dan eindelijk zeker van mijn zaak dat ik nooit maar dan ook nooit in groep c. zou willen plaatsnemen.

*<https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/ze-lag-in-zo-goed-als-overleden-toestand-op-een-tafel~b4bf2209/> Tip van de sluier: zie sollicitatiebrief IGJ

En daarom zit ik in groep e. in mijn eentje te schrijven over de samenleving, zoals anderen ook wel in hun eentje zitten te schrijven: in de woestijn, op een berg, in een bootje met gestreken zeilen voor de haven liggend in de voortdurende storm (148).

193

Toch kom ik ook wel 'onder de mensen' en zie ik ook nog wel eens wat. Zoals de film Barbie. Hier een korte recensie (geschreven bij OffG)

I think Oppenheimer and Barbie perfectly match-up: one was supposed to be the father of the atom bomb, and the other lives in fairy tale land.

Both live in fairy tale land.

Haven't seen Oppenheimer, but did see Barbie, where there was some fun about fascistic Barbie who does like everything except change and not being in the spotlight and where human Ken fights for his own ideals and can't help himself loving Barbie. Stupid ideals maybe and how can one love Barbie? But at least Ken has ideals and love inside him, which cannot be said about the Barbies. Yet the Barbies are the heroes of the movie.

Almost as good as starship troopers.*

*<https://www.theguardian.com/film/2022/nov/12/nazis-in-space-how-paul-verheovens-starship-troopers-brilliantly-skewered-fascism>

194

'Je moet oppassen met jezelf in groep e. te plaatsen (193), Willem'

-Waarom?

'Omdat je jezelf daarmee *buiten* de samenleving hebt geplaatst. En niemand staat buiten de samenleving, uitgezonderd criminelen, gekken en idioten.'

Daar zit iets in. Ik weet wel zeker dat de Fritsen van deze wereld (*aka* experts) me maar al te graag in de restcategorie 'gek' willen plaatsen. Iets soortgelijks deden ze bij mijn vertrek in het LUMC toen ze me in een afscheidspraatje (videovergadering) prezen als 'wonderlijk denker, die interessante dwarsverbanden wist te vinden,' i.e., iemand die je als collega tolereert maar nooit serieus hoeft te nemen (vergelijk HS27 deel 1 MORONA). Daar zou ik tegenover kunnen zetten: 'Definieer gek', maar zoals iedereen sinds MORONA weet hoeven experts geen definities te geven van hun begrippen. Wat zij zeggen is waar en zo niet, dan toch. De hele coronacrisis heeft dat wel bewezen, waarbij al die experts praatten over een onzichtbaar nieuw virus waarvan ze hadden moeten weten dat dat nieuwe virus nooit aangetoond was (zie ook uitstapje 32, 161).

195

Laat ik de experts voor zijn en groep e. zelf definiëren als zijnde, 'mensen die *zelf* nadenken.' Dat daartussen ook mensen zitten die je tegenkomt in psychiatrische klinieken is waar, want je eigen gedachten kunnen gek en gekmakend zijn en het is aan de psychiater om die eigen gedachten/demonen naar de oppervlakte te brengen en weg te jagen. Ik geloof niet in antipsychiatrie, dat is de stroming die zegt dat gekte niet bestaat. Maar alles met mate, of zoals oma zei: niet iedereen die zelf nadenkt is een gek.

196

Groep e. is trouwens niet een elitair clubje. In tegenstelling tot groep c (experts) laat groep e. een ieder toe die *zelf* kan denken. Wij (van groep e.) laten een ieder toe die zelf nadenkt, inclusief de gekken. Wij zijn bescheiden genoeg om te zeggen dat de eigenschap 'zelf nadenken' in principe in iedereen aanwezig is. Wij zijn niet, in tegenstelling tot groep c., specialist en daardoor 'speciaal'. Dat er zo weinig mensen zijn die zelf kunnen denken brengt mij weer terug tot 122 en 189.

197

Groep e. staat overigens wel buiten de samenleving. Ze kijkt toe, zoals een wetenschapper toekijkt op zijn experimenten (uitstapje 9), waarna hij een beschrijving geeft van dat wat hij onder zich ziet gebeuren.

En dat maakt groep e. tot een groep waar de rest van de samenleving geen rekening mee hoeft te houden. Wie niet meedoet aan de samenleving, daar hoeft de samenleving geen rekening mee te houden.

Toch een elitair clubje. Nou ja, het is waar. Naast gekken bevinden zich in groep e. ook Goden en beschermengelen, waar de hedonistische samenleving geen rekening mee houdt, want ook God staat voor de hedonist en atheïst buiten de samenleving en een beschermengel bestaat niet voor hen.

198

Wie een mooie dichterlijke vertaling van de beschermengel wil zien, en hoe graag die zich in de maatschappij wil storten (om te kunnen genieten van menselijke dingen zoals lopen in de regen, drinken van koffie, houden van een ander) raad ik Der Himmel über Berlin aan. Der Himmel über Berlin is ook de diepere gedachte achter 180:

KIJK OM JE HEEN,
LUISTER,
PROEF,
VOEL,
RUIK,
LEEF!

199

Maar een beschermengel kan schreeuwen wat hij wil: gehoord wordt hij niet. Hij wordt alleen maar aangevoeld. Wat voldoende is voor gevoelige mensen.

Ik houd van gevoelige mensen.

200

OffG is een website die ik beschouw als een eiland (gecontroleerd als in de eilanden van Huxley's Brave New World), waar zelfdenkers hun meningen kwijt kunnen. Het voelt als een warm bad, om daar als zelfdenker je gedachten te mogen neerzetten in het commentaar en daarvoor 'likes' terug te

krijgen. Toch iemand die je gedachten waardeert. Maar het is wel wat eenzijdig commentaar dat je er terugvindt en uiteindelijk ook een echoput. Recent schreef ik er een volgend commentaar:

'Pre-covid I thought that most people acted obediently out of easiness, opportunism, or just playing nice. Covid, however showed me that it was no play, but that people really need a master who tells them what to do. Seeing how they stayed at home and obsessively followed the rules up to the injection was an eye opener. Putin saved these people from repeatedly injecting themselves with poison till death do us part, as he started his 'act of aggression,' after which the rules changed overnight (remember that?). And now we have global climate nonsense. Again.

People like to do what they're told. Gives them purpose to life. Without it they would not have a clue what to do.

One can say, it could only happy through education. Education made us blind rule followers. -This is Chomsky's argument.

But I no longer believe that argument. People like to have a master who tells them what to do, and that's it. The only enemy against the master is boredom. Only if people are bored, they might start to think for themselves and for instance realize how f'cked up they are. For which reason we get all these media spectacles.

Bread and circuses.'

201

'People like to do what they're told.' (200) Is dat zo? Of ben ik een op de borst klopper door te doen alsof ik boven de mensen (people) sta. Waar sta ik eigenlijk in deze?

202

'People like to do what they're told.'

Men (men, ik niet) zou kunnen zeggen dat experts geen bazen hebben en doen wat ze zelf willen. Ze doen eigen onderzoek, hebben academische vrijheid, sturen anderen aan.

Maar covid heeft uitgewezen dat die experts niets anders doen dan de waan van de dag napraten. Als dat vrijheid is, dan is een papegaai ook vrij in het spreken van menselijke taal die het baasje hem aanleert.

En evenals papegaaien niets aankunnen met academische vrijheid kunnen experts niks met academische vrijheid aan. Dus mag je ze die academische vrijheid best geven.

Een expert, met zijn baasje.

203

'People like to do what they're told.'

'Maar er zijn anders genoeg eigen bazen. Welke mensen bedoel je met "people", Willem?'

Mensen die een eigen bedrijf hebben. Hoewel, zodra dat bedrijf meer dan één werknemer bevat zijn eigenaren ook niet meer vrij, gezien het hebben van personeel veel gedoe met zich meebrengt. Of zoals een oud gezegde luidt: 'Ik wens u veel personeel toe'.

Die bazen zijn ook niet vrij omdat ze rekening moeten houden met de wensen en grillen van hun personeel.

204

'Eenmansbedrijven dan, zijn die mensen uitzonderingen op de regel dat 'People like to do what they're told?' – Dat komt meer in de richting, maar uiteindelijk toch ook niet onder het credo dat de klant koning is.

205

'En als de klant nou hetzelfde wil als de eenmans-eigenaar. Heb je dan wel werkelijke vrijheid te pakken?' – Dat komt in de buurt, maar vervolgens dien je als eenmansbedrijf rekening te houden met de fiscus, de naaste concurrent, gemeentelijke verordeningen. Het zijn misschien mensen die het niet fijn vinden om 'to do what they're told'. Maar ze doen het uiteindelijk wel.

206

'Oligarchen? Koningen? Mensen met een erfenis? Zijn die mensen dan misschien uitzonderingen op de regel dat 'People like to do what they're told?''

-Misschien. Ware het niet dat oud geld ergens vandaan komt en dat junior zijn hele leven dient te richten naar de grillen van senior die het fortuin heeft gebracht. Dat kan je ook niet echt vrijheid noemen.

207

'Oké, je valt niet onder de experts, niet onder de bazen, niet onder de mensen die oud geld hebben, maar waar sta je dan wel in deze?'

-Iemand die zoveel mogelijk de samenleving schuwt (groep e.), maar uiteindelijk ook niet zonder de samenleving kan al was het dat hij toch ergens zijn boodschappen van moet betalen.

Maar je hebt een verschil tussen:

People who like to do what they're told
En People who, grudgingly do what they're told

En daarover heeft Malcolm X een betoog geschreven/gegeven, wat niet binnen ons geldende Woke/Victoriaans woordgebruik past (hij gebruikt het n-woord), maar desalniettemin (of juist daardoor) de moeite waard is om te horen: speech:

<https://www.youtube.com/watch?v=7kf7fujM4ag>, transcript: document Bonus Malcolm X

208

Malcolm X's rede is uit 1963. Als je hoort hoeveel mensen tijdens die rede klappen en lachen, dan denk je: '2020 was nooit gebeurd in 1963. House negroes (experts) waren meedogenloos door de field negroes (het alwetende publiek) geëxposeerd en keihard in hun gezicht uitgelachen toen ze zeiden dat je je in je huis moest opsluiten om te ontkomen aan het onzichtbare virus.' Maar niet dus. Wat enerzijds zegt dat het aantal field negroes niet groot genoeg is in onze huidige samenleving, en waar een ieder die wil zich expert kan noemen (geen beschermde beroepsgroep) aka house negroe. Maar anderzijds is de groep field negroes misschien ook wel nooit groot genoeg geweest is, want dat waar Malcolm X over verhaalt, is ook al een hele oude geschiedenis.

209

En wie is de 'Master' in dit hele geheel? – Dat is degene die slim toekijkt en weet dat een mens nooit verandert, net zoals een steen nooit verandert. In plaats van de mens te willen veranderen, door ze te laten zien hoe de mens geëxploiteerd wordt tegen zijn eigen wensen in ('do as they're told, whether they like it or not'), en zoals Malcolm X zijn publiek trachtte te doen inzien *hoe* zij geëxploiteerd worden mbv zijn rede, en ik, op mijn manier, door aan dit dossier te werken, weet de heer en meester dat de mens zo onveranderlijk is als een steen die je maar beter kunt *gebruiken* voor eigen doeleinden.

210.

Alleen de heer en meester staat buiten het credo: 'People who like to do what they're told.' Hij bepaalt en hij beslist wat er gebeurt, door mensen te beschouwen als dingen.

En om welke reden ze wat mij betreft een plaatsje in de *hel* mogen reserveren voor heren en meesters. Want mensen zijn geen dingen.

211

Als in een bootje voor anker liggen (154)

Wat niet wegneemt dat ik onvatbaar ben voor de goede zaken des levens. Zoals bv bij het zien van een aardige film in de bioscoop (193) of door ontvankelijk te zijn voor de oneindigheid van kleine dingen waarbij mensen laten zien dat ze inherent goed zijn (198). Zoals me bijvoorbeeld net overkwam bij een klein dialogje in de supermarkt, waarbij de jonge dame een rij van wachtenden voor haar liet gaan bij de statiegeld-automaat, want ze had zoveel blikjes bij zich en wilde anderen niet op haar laten wachten.

Mijn bootje is een magisch bootje waarin ik, al naar gelang ik wil, in- en uit kan stappen.

212

De toekomst, geschreven in 2 commentaren voor OffG, hier gepresenteerd zonder verdere toelichting:

a) 'What real good has [science] done for us? What good beyond making things easier, faster, less meaningful?'

It brought us leisure time, which can be used for all sorts of things, including thinking about how science could be used in a meaningful way.

But most people get bored from leisure time, boredom that can lead to despair.

And so, some shrewd minds who know this have used this knowledge to give people all sorts of imaginary problems which they can use to fill their time with, up until they no longer need imaginary problems to fill their time with as real problems have taken over their boredom. - I am talking about the road to war: first imaginary, then real. The needle is a perfect example. First a fake war to fight covid. Then a real one through recession, failing immune systems, poverty, sadistic measures, what's not to like?

Science, real science, has brought us a life where we learned that one should cut its toe nails straight and not round to prevent against infection. - Boring eh?

The silver gilt fiction that we nowadays call science brought us interstellar fights of cytokines against healthy tissue which battles can only be won through patented products (€€€) made by pharmaceutical companies whose foot soldiers are medicine men. Star Wars on steroids, and where the storm troopers (the medicine men) think that they are the rebels who fight against the dark force!

The games people play...

b) ' But they already have the money, and most people took the vaccine...so why are they still going?'

This madness needs to be stopped. Some rationality needs to return to politics, medicine, infrastructure. Without rationality too many things go bust: roads, houses, farm land, insurance companies, etc.

So at some point a scape goat will be needed. That I know for sure. I only don't know the timing. But at some point people will say: 'enough is enough!'

Experts would make great scape goats..

213

People who like to do what they're told (199).

Of zoals ze op de 'tent' zeiden (vreemd hoe een woord als 'tent' me over de tijd heen steeds meer gaat tegenstaan, maar Minerva=tent, staat me ook tegen, dus...): 'Je bent pas verneukt als je je verneukt voelt!'

En wat precies de reden is waarom waarheden als gesteld in 212 nooit aan het licht komen, want het *voelt* zo onprettig, nietwaar? (En wie zijn 'they' [143]?)

Je bent pas verneukt als je verneukt bent! Maar *make believe* en stupiditeit maakt een hoop goed, en zit er dan ook bij academici ingeramd.

214

Overigens zit er een verhaal in het mos dat je pas verneukt bent als je je verneukt voelt. Laat ik dat verhaal eens vertellen.

215

'In het jaar zeveneneneeëntig, kwamen wij iiiiiiin Leiden aan
Sterke band al hier verkreeeegen, we zullen sa-meeen verder gaan
Richting onvoorspelbare tijden breekt er hier ons nieuwe leven aan
Hand in hand, nieuwe stad nieuwe tijd...'

En verderrrr, ben ik het kwijt.

Het is dan ook alweer 26 jaar geleden dat ik op 17 augustus 1997 aan de ontgroeningstijd (KMT... Die woorden, 213) bij Neerlans oudste, mooiste, eerste, begon en het daglicht voor het eerst als phoet aanschouwde.

Toch weet ik dat het gros van mijn jaargenoten (weer zo'n woord...) het jaarlied nog uit hun hoofd kennen, om het jaarlijks tijdens de reünistenavond weer op te dreunen.

216

Overigens zit dat jaarlied ook nog steeds tot op de letter nauwkeurig in mijn hoofd, en doe ik maar alsof ik het verder kwijt ben.

Je bent een academicus of je bent het niet.

En academici maken het grote onderscheid ten opzichte van... andere mensen, omdat ze een goed geheugen hebben. Daar worden academici op geselecteerd. Niet op intelligentie, maar op geheugen. Want zonder goed geheugen, geen diploma.

Zo moet je als academicus goed kunnen onthouden:

- Dat HIV de oorzaak van AIDS is
- Dat celebrex niet hartinfarcten veroorzaakt
- Dat de nieuwe antistollingsmiddelen 'veilig en effectief' zijn
- Dat slow release opiaten niet verslavend zijn

Maar dat al die academici wel de tekst van hun jaarlied nog weten te herinneren, maar doen alsof ze de jaren 2020-2022 (de jaren waarin zij zich bibberend in de huiskamer voor hun teevee verstopten), zijn vergeten, dat geloof ik dus niet.

Maar ja, de herinnering aan het jaarlied voelt goed en MORONA doet dat niet. En dus herinner je je dat jaarlied wel en MORONA niet, want je bent pas verneukt als je je verneukt voelt!

217

In tegenstelling tot mijn jaargenoten stemt het mij niet tot trots dat ik die 'goede oude tijd' nog kan herinneren via een jaarlied. Er zijn wel andere dingen die ik me uit die tijd herinner en die mijns inziens veel interessanter zijn om te onthouden dan een jaarlied. Zo herinner ik me de zogenaamde 'prefabs' (Oh, die woorden, 213!) die door hun opvoeding al veel geleerd hadden over het studentenleven en ontgroening. Sommige mede-phoeten (213!) vertelden me van vakantiecampen waar zij vroeger door hun ouders naar toe waren gestuurd, jaren achtereen, om op die manier 'spelenderwijs' aan de ontgroening (kennismakingstijd... 213!) te wennen.

Die dus spelenderwijs kregen aangeleerd hoe je je diende te vernederen, want dat is de kern van ontgroenen. Door hun ouders! En wat ze mij vertelden ter troost, dat dan ook wel weer, omdat ik het knap moeilijk vond om een *spel* in vernedering te zien en maar moeilijk kon doen alsof de KMT voor mij niets meer was dan een spel.

218

Maar dit is alweer een betoog terwijl ik u een verhaal had beloofd. Laat ik daarom verder gaan met mijn verhaal, over hoe ik in 1997 in Leiden aankwam.

219

Het had weinig gescheeld of ik was er helemaal niet aangekomen....

Maar nee, geen verhaal nu, alleen een opsomming van feiten zoals ik me uit die tijd herinner en die ten grondslag liggen aan het idee dat je pas verneukt bent als je je verneukt voelt.

Ik begon dus aan de KMT door me voor de KMT in te schrijven. Alvorens je daar aan begon moest je een paar avonden daarvoor (tijdens de introductieweek=de week voor de start van de KMT) preselectie doen bij de begeleidende commissies van Minerva. Veel commissies. De deurwacht (de kampbewaarders), de bijstand (de leiding), de musicalcommissie (wel aardig), op afstand het bestuur (collegium en de commissie) en buiten *de boksring* de leden zelf natuurlijk. Niet dat je ze allemaal op die preselectie avond tegenkwam, maar je *kon* ze allemaal tegenkomen of zo *voelde* dat (overweldigend, beangstigend). Een van de sporten van de leden, leerde ik die avond, was door je als phoet te overheoren over al die commissies, en waar ik, als iemand die tot een week daarvoor nog nooit in aanraking was geweest met een corporale vereniging niets van afwist. Als je niks van de commissie-lagen van de sociëteit afwist, dan was dat één manier om je af te zeiken. Net zoals je overigens als co-assistent tijdens de co-schappen allerlei feitjes moest leren over hoe een afdeling logistiek werkte, of als ambtenaar de procedure tot hartzaak moet maken, maar ik dwaal af... Andere manieren waren vragen naar je afkomst, liedjes zingen, opmerkingen maken over je kleding, uiterlijk, et cetera. *Phoeten* is niet zo moeilijk. Je vraagt net zo lang door totdat je iets tegenkomt waarvan je denkt: daar doe ik hem of haar pijn mee. En dan vraag je daarop door.

Enfin, de preselectie kwam ik redelijk goed door omdat ik het goed deed bij de deurwacht. Ze zeiden: wat kun je goed? – En ik zei: ik kan wel zingen. Waarop ik ‘Willempie’ mocht zingen. En dat kon ik wel. Daarna mocht ik al snel door naar de musicalcommissie. - Aan het eind van de KMT moest een geselecteerd groepje phoeten een musical brengen aan de leden en ik bleek zowaar echt te kunnen zingen. – Of zo leek het. Ik zong die avond het refrein van (Oh was ik maar een) ‘Gijzelaar’, van het Goede Doel, wat *grappig* paste in het idee van wat er van mij werd verwacht in de komende 3 weken van de KMT en waar ik zong:

Oh, was ik maar een gijzelaar
Dan stond altijd m'n eten klaar
Dan kon ik altijd klaverjassen
En hoefde nooit meer af te wassen
En nooit meer op mezelf te passen

En waar ik van Henk Westbroek wist dat zingen (a la Goede Doel) niets meer was dan melodisch hard praten. En melodisch hard praten, dat kon ik wel. Daarna mocht ik van de grapjas van de deurwacht, die mee was gegaan richting musicalcommissie (om mij plus nog een stuk of 10 aspirant leden af te leveren bij de musical commissie), nog eens Willempie zingen ‘want dat kon ik ook zo mooi zingen, haha’. En wat ook een melodisch hardpraat zangnummer is, wat ik kon zingen en daardoor dus wederom niet afgezekend kon worden vanwege een niet-werkende stem. Om daarna, ‘Even serieus’, zei het musicalcommissielid, of ik de laatste tonen van Hey Jude van de Beatles nog even wilde

nazingen. Wederom geslaagd. – Toch kwam ik uiteindelijk niet in het musicalgroepje terecht, maar dat wist op die avond nog niemand. Ik was in ieder geval niet verneukt, want ik kon zingen. Daarna moest ik naar de bijstand, waar je één voor één door de leiding (een man of zeven, 4e-6e jaarsleden) een spervuur aan vragen kreeg. Één van de vragen die ik kreeg was waarom Minerva zo blij moest zijn dat ik mij als aspirant lid had opgegeven. – Vraag waar ik geen antwoord op wist, waarna ik rijp was voor de slacht. Had mijn vader veel geld (nee), was ik in staat tot het oprichten van commissies (nooit gedaan), vonden vrienden mij een fuifnummer (stilte..), was ik, in Godsnaam, goed in een vak of sport (niet echt), enzovoort. Toch werd ik maar half geslacht door de leiding (dat ene bijstandslid) die zag dat ik in elkaar kromp van ellende toen hij zei dat hij op basis van mijn antwoorden niet inzag wat ik waard was en dat ik wat hem betreft net zo goed me niet kon aanmelden bij de tent (213!). Mannen die niets waard waren, die hoefden ze niet, zei hij aan het eind zachtjes tegen me alsof hij het niet echt meende. Daarna schreef hij iets op een briefje, vouwde het dicht en ik moest dat briefje aan het volgende bijstandslid geven, etc. Waarna ik (wonderlijk genoeg of met dank aan dat briefje) vriendelijkere gesprekken kreeg over dingen die me interesseerden als boeken (de bijstandsliden zaten in de bibliotheek van de tent en zo was de aandacht snel verlegd, in welk 'huis' (weer zo'n woord) ik gelogeed had tijdens de introductieweek (wat een 'prominent' ledenhuis bleek te zijn en waarvan ik de jongens niet onaardig vond en dat in alle eerlijkheid vertelde aan die bijstandsliden), wat ik van de feesten van Minerva vond (een van de redenen om me aan te melden), hoe me het wonen aan Rapenburg leek (waar kennelijk dat bijstandslid woonde) en ik naar eerlijkheid antwoordde dat het me daar mooi wonen leek, etc.

Enfin, wat die avond goed liet zien, en hoe ik mij ook tijdens andere vernederende situaties dan de KMT weet te gedragen, is hoe ik me wist te ontworstelen van de diepe vernedering door a) altijd goed mijn best te doen om ergens bij te horen, simpel door zo goed mogelijk te willen voldoen aan de eisen (de musical) en b) door geen masker op te zetten en mijn gevoelens te tonen. Dat laatste klinkt als een paradoxaal verdedigingsmechanisme in een situatie waarbij mensen er kennelijk op uit zijn om anderen te vernederen. Maar voor de meeste mensen, in ieder geval zo was dat bij Minerva (bij velen, maar niet bij iedereen, zie verderop..), was de vernedering op zich niet de kern van wat ze een ander wilden aandoen. De kern was dat ze een ander wilden overtuigen van hun macht. Mijn oprechtheid, die overigens niet gespeeld was, mijn echtheid, leidde tot een vorm van medelijden. Zo van, 'Ik bedoel het niet zo erg, jongen' – Het gaf me geen *credits*, dat wil zeggen een soort van respect van jongens onder elkaar die weten wat 'good breeding en playing the game' inhoudt. Maar ik was ook geen geducht gevaar en gaf erkenning van hun macht door in elkaar te kruipen, wat overigens niet letterlijk genomen moet worden. Het is meer een soort van versteende blik in mijn ogen, veroorzaakt door een combinatie van stress, angst en slapeloosheid die een chemische reactie in mijn brein doet ontstaan waardoor de omgeving niet meer zo hard binnenkomt. En die zichtbaar is dus ('Stoney Tony' noemde de leiding me tijdens de KMT omdat de ze dachten dat ik stiekem wiet rookte).... Ik hoorde er niet echt bij. Maar ik was ook niet *de pisang*. Ik was de buitenstaander die getolereerd werd omdat hij onschadelijk was voor de macht. Wat eigenlijk altijd mijn plek is geweest in een groep mensen.

220

Vraag: Maar als vernedering door het merendeel van 'de leden' (ik kan aan die woorden ook niets doen, ik laat die woorden nu maar verder zonder commentaar de revue passeren en verwijst naar 213) niet als 'echt' wordt beschouwd, waarom is die vernedering dan zo belangrijk in een ritueel als de KMT?

Antwoord: Dat hebben ouderejaars, die jongens in dat huis waar ik tijdens de introductieweek logeerde, me goed uitgelegd en dat is: 'Omdat je je best moet doen om ergens bij te willen horen, dat geeft het lidmaatschap en de vriendschappen die daaruit ontstaan een glans, een verdieping, inhoud,' die er anders niet zou zijn. En bovendien was 'het maar drie weken, Willem. Tot tien tellen en met een vloek en een zucht is het voorbij.'

Nou zit er zeker een sportief element in mij dat ik voor dingen die je moet verkrijgen mijn best wil doen, en ja, dat ergens je best voor willen doen geeft eigenlijk alles in het leven een mate van voldoening. Dingen mogen niet te makkelijk of vanzelfsprekend zijn wil je uit die dingen voldoening kunnen halen. Lid worden van de elfstedenvereniging geeft geen voldoening, het halen van het kruisje na 200 km geschaatst hebben, dat wel. Een prestatie leveren geeft voldoening.

Maar waarom moet de prestatie die geleverd wordt bij een ontgroening gebaseerd zijn op vernedering?

221

Antwoord: omdat vernedering tot de kern van vriendschap hoort.

‘Wat waaaaat?’

Maar het is echt waar, alleen noemen we het als student niet dat de vernedering verboedert, maar dat het nachtelijke geslemp, het tot 4 uur 's middags gezamenlijk voor het huis in je badjas zitten, het spel en het overspel, het vermaak en het leedvermaak verboedert. Vernedering is een verlaging die je met elkaar kunt afstemmen. Een ieder kan zich verlagen tot het laagste niveau, en een gezamenlijke grondtoon verboedert. Je verheffen tot een hoger niveau is slechts enkelen gegeven en roept meestal alleen maar onbegrip- (in het beste geval) of afgunst (in het slechtste geval) op. Verheffing leidt slechts bij uitzondering tot vriendschap.

Hoe je je ten opzichte van een ander kunt vernederen zonder je vernedert te voelen, dát leer je tijdens een ontgroening. En velen hebben daar hun hele verdere leven profijt van, want je bent pas verneukt als je je verneukt voelt!

222

Stupide Persoon: ‘En collegiale vriendschap dan, zoals je die onder professoren terugvindt? Die mensen hebben toch een verheven vriendschap, nietwaar? En velen van hen zullen bevestigen dat ze die vriendschapsvorm te danken hebben aan dat wat ze binnen de sociëteit als student hebben geleerd.’

Collegiale vriendschap... En de academie als verheven verlengstuk van de sociëteit....

Mwoehahahahahahahahahahahahahahah!

De academie..... Als student laat het je 4-6 jaar de wijs leren door een leger van nullen en niemanden die je bv vertellen dat HIV de oorzaak van AIDS is, je daarover tentamineren, en welke tentamens je alleen kan halen als je die nulliteit napraat en zegt ‘HIV is de oorzaak van AIDS’. Vervolgens heb je jarenlang een baas (‘leidinggevende’ 213!) boven je die je vertelt wat je wel en niet mag doen en die je vertelt hoe het trucje van subsidieschrijven werkt. Vervolgens kun je enige ‘autonomie’ verkrijgen door subsidie te krijgen, maar daarvoor moet je wel je gedachten zo weten af te slijten dat ze slechts tot de vereisten voor het krijgen van subsidie voldoen. En alleen als je daar een aantal keer met succes aan hebt voldaan, dan mag je jezelf eigen baas (professor) noemen, die als een nul ‘zijn’ studenten mag tentamineren over zaken dat HIV de oorzaak van AIDS is, enzovoort.

Als iets een vernederende wereld is, dan is dat wel de wereld van de academie. Reden waarom de laagheid (gemeenheid) daar heerst en er, uitgezonderd een enkel geval, nooit maar dan ook nooit een uitvinding wordt gedaan die uw of mijn leven positief beïnvloedt.

223

'Toponderzoeker René Bernards stelde in 2013 dat kanker in 2033 een chronische ziekte is. Liggen we op schema? "Ja, ik denk het wel!"

Zegt de academische wetenschapper schaamteloos en vol bravoure in 2022 tegen de journalist:
https://www.youtube.com/watch?v=Uk614PVdR_o

Anders gezegd: noem mij één nog in leven zijnde KNAW professor die een uitvinding heeft gedaan die uw leven positief heeft beïnvloed. Ik vraag niet veel, slechts één professor.

Ik kan er geen één bedenken. Niet dat er nooit belangwekkende uitvindingen aan de universiteit worden gedaan. Maar die worden meestal gedaan door de medewerkers (postdoc of PhD student) die één briljant idee hebben en dat weten uit werken tot een patent. En niet door de grijsharige KNAW professoren die met dat patent van die medewerker in de hand aan de weg naar nog meer subsidie hun producten slijten als straatmuzikanten, paragnosten en orgeldraaiers.

223

Overigens ligt het infame van de uitspraak: 'Liggen we op schema? "Ja, ik denk het wel!" erin dat het anno 2023 een onfalsificeerbare uitspraak is. Waarom zouden we anno 2023 Bernards op zijn woord moeten geloven, en een paragnost die zegt: 'ik denk dat kanker voor 2033 een chronische ziekte wordt' niet? Er zit logisch geen verschil in beide uitspraken. Barends doet een historische uitspraak die Popper in zijn *Poverty of Historicism* en in zijn *Open Society* behandeld heeft onder de beroemde uitspraak van Marx: dat de geschiedenis zou uitwijzen dat de proletariers de bourgeoisie zou doen beëindigen. -Uitspraak die anno 2023 nog steeds niet uitgekomen is. En wat kan komen omdat zo'n uitspraak zich baseert op resultaten uit het verleden, in Marx geval nogal 'schimmige resultaten', want wat is een 'proletarier', wat is de 'bourgeoisie'? En dat is dan nog onder de aanname dat resultaten uit het verleden laten zien dat ziekten als kanker een chronische ziekte *kunnen* worden. Maar waaruit zou dat moeten blijken? Er gaan in Nederland alleen maar meer mensen anno nu dood aan kanker dan ooit tevoren* en de levensverwachting neemt (sinds het magische jaar 2020) alleen maar af**

* <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2020/27/54-procent-sterfgevallen-in-2019-door-kanker-of-hart-en-vaatziekten>

** <https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/dashboard-bevolking/levensloop/verweduwen#:~:text=In%202022%20was%20de%20levensverwachting,72%2C6%20jaar%20voor%20vrouwen.>

Maar het klinkt goed als een 'Toponderzoeker' (213!) zegt dat kanker in 2033 een chronische ziekte is. En wat goed klinkt, voelt goed. En als het goed voelt, dan is het goed, want je bent pas verneukt als je je verneukt voelt (214)!

224

Terug naar 17 augustus 1997

Of eerst naar *Over Terreur* (2004) en dat vernedering tot de kern van vriendschap hoort (221). In *Over Terreur* schrijf ik redelijk autobiografisch over mijn vriendschappen tijdens mijn studententijd. Aan het eind van die studententijd was ik de boeken van Sartre, Nietzsche, WF Hermans gaan lezen, terwijl mijn vrienden, als immer, nog steeds met de Nintendo Super Mario speelden en 's avonds naar Cheers keken. Wilde ik met mijn vrienden verheven gesprekken voeren over de boeken van Sartre dan? – Zeker niet! Wel deed het me stiekem deugd dat ik wel iets wist over existentiële angst en moedwil en misverstand, maar wat die begrippen echt betekenden wist ik toen, bij gebrek aan ervaring, eigenlijk niet. Dus om nou te zeggen dat ik verheven was. – Absoluut niet. Ik speelde met de laagheid mee en 'vernederde' mij tot het niveau van Super Mario en het kijken naar Cheers, et

cetera. Later, toen ik coschappen ging lopen en wat meer levenservaring opdeed, wilde ik wel wat meer verdieping tussen mijn vrienden zoeken, maar wist geen goed onderwerp om het ijs mee te breken. Dat eindigde dan met het bespreken van flutfilms als 'The Boondock Saints' in een kroeg waar je elkaar nauwelijks kon verstaan (Groningen). Niet dat het vinden van een onderwerp moeilijk te vinden was na Bali (Over Terreur), maar zoals ik in die novelle beschrijf was er uiteindelijk niemand van mijn vrienden die over de diepere betekenis van die aanslag met me wilde praten. En dat komt omdat je nou eenmaal geleerd hebt om met je vrienden je te verlagen tot een bepaald niveau. Het is geen verwijt. Ik heb me zeer vermaakt tijdens mijn studententijd. Maar het was geen verheven tijd en dat had een reden.

225

De reisbescheiden die nodig waren voor de KMT. Ook hier zaten vormen van vernedering in, maar gecombineerd met nuttige informatie. Het was aan jezelf om het nuttige van het onnuttige te scheiden*. Nuttig waren opmerkingen als dat je een slaapzak moest meenemen, een slaapmat, een regenjas. Raadselachtig was de opmerking dat je een postzegel van 50 cent moest meenemen (toch maar gekocht). Enigszins grappig was dat je ook een 'dubbele lubmolen' moest meenemen (wat kon dat toch zijn: het woordenboek, internet bestond nog niet, gaf uitkomst: een sigarenknipper), ook maar gekocht. Maar wat te doen met de opmerking dat je een blauwe baksteen moest meenemen. – Was dat nuttig? Nou ja, een baksteen was zo gevonden, en een blauwe spuitbus liep ook niet in de kosten. Maar waarom moest het mee? – Ik dacht: als ik het niet meeneem, scheelt dat in gewicht, maar wetende uit het preselectie gesprek met dat bijstandslid (219) dat als je niet aan een eis voldeed, je jezelf blootstelde aan allerlei mogelijke ellende, was het misschien toch maar beter om die baksteen mee te nemen. – Zo gezegd, zo gedaan.

* Net zoals de nieuwsberichten in de media vormen van vernedering zijn (covid-maatregelen), maar gecombineerd worden met nuttige informatie en het aan jezelf is om het nuttige van het onnuttige te scheiden.

Was het meenemen van die baksteen een vorm van vernedering? – Zeker. Het was totaal niet nodig, maar koste mij wel een vorm van inspanning. Het bleek achteraf ook niet nodig te zijn om die baksteen mee te nemen (maar dat kon ik vooraf niet weten). Maar je liet je toch leiden door een mallotige opmerking van een ander die net zo zinloos was zoals je dat in Artis ziet waar de makaken de leiding/leider nederig de billen tonen om zo te voldoen aan een eis die misschien wel niet nodig blijkt te zijn, maar wel de machtsverhouding weergeeft. En zo was dat ook met vaccinatie tegen covid (covid is een woord wat me ook steeds meer gaat tegenstaan. Past allemaal onder 213). Dat was ook totaal niet nodig. Bleek achteraf ook niet nodig te zijn, maar mensen lieten zich toch leiden door mallotige opmerkingen van experts die van een griepje de meest gevaarlijke (A) ziekte hadden gemaakt (zie epiloog). En daarin zit hem de vernedering.

De reisbescheiden vroegen ook of ik een Tarzan kon meenemen.

-Neem aan dat ik niet hoeft uit te leggen wat een Tarzan is?

Enfin, wat daar mee te doen? -Toch maar mijn gene weggedrukt en op naar de sexwinkel. 'Ik moet een Tarzan kopen als opdracht voor mijn studentenvereniging. Wat kost dat?' vroeg ik bleu aan de verkoper. Bleek nogal in de kosten te lopen: meer dan 100 gulden! Voor mij genoeg reden om nog eens na te denken of deze aanschaf nuttig was of gezien moest worden als dubbele bodem. – Wat als er in mijn reistas een dildo werd gevonden? Zou ik dan voldaan hebben aan een eis, of juist de hoon van de leiding op me geroepen hebben? Maar wat als ik het niet deed?

-Toch mooi hoe je je uit situaties blijkt te kunnen redden waar je niet achterstaat en een excuus voor probeert te vinden. Het was een beetje zoals ik me in 2020-2022 uit het dragen van mondmaskers probeerde te wringen, zonder mezelf te vernederen door te zeggen dat ik aan 'een ziekte' leed. De Tarzan ging niet mee, en ik dacht: 'Als ze me er ooit om vragen, doe ik net alsof ik niet weet wat een

Tarzan is en daarom niet kon meenemen.' Achteraf bleek dit de juiste strategie te zijn geweest die veel aspirant-leden ('phoeten', 213!) op soortgelijke wijze hadden gevolgd. Dat wil zeggen, in de eerste week dat wij op kamp waren en voor de vereniging allerlei baantjes uitvoerden om geld te verdienen om daarmee de verenigingskas te spekken (terzijde: ik mocht samen met een andere jaargenoot: Jan Willem de Bruin op het land een week lang helpen met hooien, onder de warme augustuszon, om samen met twee andere boerenknechten 'in het zweet des aanschijns' mijn brood te verdienen; ik vond het werkelijk een geweldige tijd!), werd in de tijd dat onze slaapplekken (gelegen in een grote circustent) onbezet waren door de leiding een razzia op onze tassen gehouden. Die avond hield een kampbewaarder (een vrouwelijk deurwachtlid, 213!) een dildo omhoog voor ons 300 man grootte groep phoeten (die ingedikt zaten, dat is: op je billen zittend en je benen vooruit, in rijen van 20-30 man-vrouw/rij zitten en waar het enige 'genot' dat je daaraan kon ontlenen, als je het genot mag noemen, het achter je hebben zitten van een meisje met een grote rugleuning was, wat natuurlijk ook weer een vorm van vernedering was voor die arme meisjes en waar je dan toch, als jongen, wel rekening mee probeerde te houden door niet al te opzichtig te leunen..., enfin, deze tussenzin zin wordt zo lang als een ingedikte rij phoeten!) Dat deurwachtlid toonde een dildo en zei dat ze deze dildo hadden gevonden in de meisjeszaal en of het meisje van wie die dildo was even wilde opstaan om haar bezit op te halen.

Niemand stond op.

Waarna dat vrouwelijk deurwachtlid in gespeelde woede ontstak dat zulke 'smerigheid' niet getolereerd werd en daarna moesten we allemaal voor straf ons bord eten op ons hoofd legen, tenzij dat meisje alsnog naar voren kwam om alsnog haar bezit op te halen.

Niemand stond op, waar ik dat meisje die zo dom was om 'een Tarzan' mee te nemen groot gelijk in gaf. Maar dat bord met eten op mijn hoofd, daar had ik ook niet zoveel zin in.

Gemor klonk uit de ingedikte rij phoeten.

'Bek houden!' schreeuwde de leiding. 'Phoeten doen alles samen en zijn voor alles samen verantwoordelijk. Dat er hier één zich 's avonds zit te bevredigen, daar zullen jullie allen voor moeten betalen, waarna deurwachtliden schreeuwend hun glazen bier leegden door ze over ons ingedikte phoeten te gooien'

'En nu bord op je hoofd!'

En we deden het. Allemaal! -Niet dat er methoden waren om de ellende te verzachten. Je wist wat kwam, dus je bord, of mijn bord in ieder geval, was leeg toen ik het op mijn hoofd zette. Maar wederom ging het er hier niet zozeer om dat je een bord met eten op je hoofd leegde, maar dat je aan een volstrekt zinloze handeling voldeed omdat een ander dat zei. En wat wij als groep deden.

Je kunt je afvragen waarom de leiding dat meisjes aspirant-lid niet uit de groep had gehaald, door bv niet alleen de dildo te ontnemen, maar ook haar tas met tandenborstel, kleding, etc, waarna ze zich wel had moeten melden, waarna de leiding haar voor de groep had kunnen vernederen.

- Wellicht was niemand zo dom om een Tarzan mee te nemen en had de leiding die Tarzan zelf in een tas gestopt.

- Of misschien zaten vele tassen vol met Tarzans, maar had de leiding helemaal niet in tassen gekeken en deze dildo uit hun eigen muts getoverd.

- Of misschien was het de leiding niet te doen om het individu te straffen (je wist als leiding nooit hoe een individu op een belediging kon reageren, het was niet ondenkbaar dat het individu terug zou slaan in een positie die al te vernederend was), maar ging het om de groep. En als ik daar nu zo over nadenk, denk ik dat dit laatste (het vernederen van de groep) het doel was dat achter deze 'grap' zat. De groep had de keuze om een kleine vernedering te ondergaan (bord op het hoofd) of door dapper op te staan en te rebelleren. Maar voor rebellie is altijd een eerste persoon nodig die rebelleert, en waarom zou je het risico willen lopen om als eerste persoon voor iets gestraft te worden wat zo

zinloos is als wanneer iemand anders een dildo met zich meeneemt? Daar ging *ik* niet voor rebelleren. En zo gold dat voor een ieder die in die ingedikte groep phoeten zat. En zo zag je dat ook terug bij het covidbeleid waar je als gevaccineerde nog steeds geen vrijheid kreeg en lockdowns voortduurden omdat er kennelijk minstens één zo dom was om een dildo met zich mee te nemen/niet gevaccineerd was.

226

Wie niet nadenkt over oorzaken, kan zich alles laten opspelden over hoe bepaalde gevolgen zijn veroorzaakt. In het geval van bord op je hoofd zetten (gevolg) omdat iemand een Tarzan in haar tas had zitten (oorzaak) (zie 225), terwijl ik denk dat er helemaal geen Tarzan was gevonden, maar dat de leiding het erom te doen was om een aanleiding te vinden om mensen vrijwillig een bord eten op hun hoofd te laten legen, en daarin slaagde omdat er in de groep niet nagedacht werd over de oorzaak van het legen van je bord met eten op je hoofd, die is rijp voor de slacht.

Maar het idee dat een gevolg (een vernederende handeling als bv jezelf in huis opsluiten vanwege een niet bestaande nieuwe ziekte) veroorzaakt is door jezelf (doordat je de oorzaak van de handeling zoekt in iets van wat een *ander* zegt dat het de oorzaak is zonder zich te specificeren), *dat* is een verneukeratieve gedachte.

En wordt daarom maar niet gedacht. Want je bent pas verneukt als je je verneukt voelt (214)!

En waarmee ik de stupiditeit van de samenleving (een grote groep vrienden) *in a nutshell* heb verklaard.

- Niet nadenken, want nadenken doet pijn.

- Meedoen als levende automaat, zonder gevoelens, want gevoelens doen pijn.

227

Overigens werd het lot af en toe ook wel vaker een beetje geholpen door de leiding, maar wee degene die dat tegen de leiding zou zeggen... Zo was ik op dag 3 van de KMT opeens mijn slaapzak kwijt. Verdwenen. Foetsie. Gejat?

Maar waarom zou mijn slaapzak op dag 3 gejat zijn door een jaargenoot? Iedereen wist dat ie een slaapzak moest meenemen. Het leek me zeer onwaarschijnlijk dat achter deze 'grap' een jaargenoot zat. Toch de hele slaapzaal doorgelopen om mijn blauwe (merk Nomad) slaapzak terug te vinden. Het was lastig om te zeggen of die slaapzak door iemand was gejat, want het bleek een populair type slaapzak te zijn, ik vond er minstens vier in dezelfde kleur terug in die slaap-circus-tent. Wat te doen? – Naar de leiding stappen? Maar de uitkomst van dat gesprekje kon ik wel voorspellen.

Deurwacht: Je bent je slaapzak kwijt, hoe kan je die kwijt zijn?

Ik: Nou eh, ik weet het niet...

Deurwacht: Hoezo weet je dat niet? Wou je zeggen dat die soms gejat is door een jaargenoot van je?

Ik: Dat denk ik niet.

Deurwacht (listig zeggend): Je mag deze verdenking anders vanavond wel voor de groep uiten?

Ik: Nee, nee een jaargenoot zou dat nooit doen.

Deurwacht: Buitenstaanders komen hier ook niet, dus dan blijven er nog twee opties over: de leiding of jij hebt die slaapzak weggemaakt. Wou je zeggen dat wij jouw slaapzak hebben gejat? Denk je soms dat wij dieven zijn?!

Ik: Nee, jullie hebben dat absoluut niet gedaan (vernedering, want ze zaten er natuurlijk wel achter!)

Deurwacht: Dus je hebt het zelf gedaan! Wat was je reden phoet! Wilde je soms het terrein af om naar de winkels te gaan om een nieuwe te kopen en je zodoende te 'drukken'(213!)?

Ik: Dat is niet in me opgekomen, ik zweer je ik ben mijn slaapzak kwijt en ik heb geen idee waarom ik die kwijt ben.

Deurwacht: Nou, als het je jaargenoten niet zijn, de leiding niet kan zijn, dan blijft er maar één over: jij hebt het kwijtgemaakt! En gezien je het zelf kwijt hebt gemaakt, weet je het ook wel weer terug te vinden.

Ik: Mag ik anders een nieuwe kopen?

Deurwacht: In wiens zijn tijd? Ben je gek? Je regelt het maar. En nu oprotten!

Zo zou dat gesprekje gegaan zijn en dat gesprekje ben ik dus maar niet aangegaan. Maar daarmee was mijn probleem niet opgelost. Hoe kwam ik aan een slaapzak? Ik kende heg noch steg. Zat op een terrein dat van de buitenwereld leek te zijn afgesloten. Had geen vervoer. Zat tussen zeven en vijf op het land, en de rest van de dag ingedikt tussen mijn jaargenoten en ziekende en tierende leiding. Wat moest ik doen?

-Ik koos voor de weg van de minste weerstand. Ik jatte een blauwe Nomad slaapzak van een jaargenoot, schreef er mijn naam in, en toen er 's avonds een olopje was van vijf jaargenoten die de KMT binnen waren gekomen met een blauwe Nomad slaapzak, en waarvan er nu nog maar vier waren die dit type slaapzak in bezit hadden, zei ik: 'Ik heb mijn naam in mijn slaapzak staan en weet daarom dat dit mijn slaapzak is.'

Klootzakkenstreek nietwaar?

Maar ik zag geen andere uitkomst, en vergoelijkte mijn gedrag door mezelf voor te liegen dat een ander wellicht de buurt beter kende of op betere voet met de Deurwacht stond en zo zijn slaapzak wel zou terugvinden. Wat ook typisch is en waar ik maar mee wil aangeven dat elke gedrag, maakt niet uit hoe slecht, goed te praten is...

228

Het slaapzak akkefietje liep als volgt af. De jaargenoot van wie ik zijn slaapzak had gejat ging die avond zonder slaapzak slapen. En ook de volgende avond zag ik dat hij geen slaapzak had. Een gesprekje met de Deurwacht, als hij dat al had gehad, had niet tot betere uitkomsten geleid dan mijn fictieve gesprekje met de Deurwacht...

– Had ik hem zijn slaapzak moeten teruggeven?

Maar wie was er nou de oorzaak van het probleem?

-Degene die mijn slaapzak gejat had!

Een klein Grieks drama, niet heel anders dan hoe Harry Mulisch de 'stoelendans' in de aanslag beschreef (Het verschuiven van een dode NSB-er langs vier huizen in Haarlem, met desastreuze gevolgen) ontspoon zich in die circustent. Ik bleef mijn mond houden. Ik had al uitgelegd dat de slaapzak waarin mijn naam stond de mijne was. Daar kon ik nu niet meer op terugkomen. En slaapzakken delen: mooi idee, maar de grootste vijand tijdens ontgroening was niet de leiding, of zelfs niet het werk, of het ingedikt zitten, de smerigheid, maar het ontwikkelen van een gebrek aan slaap! Slaap was nodig om de dagelijkse vernederingen te kunnen trotseren. En voor een enigszins goede nachtrust was een slaapzak nodig. Ik zei dus niks.

En die jaargenoot, Daniël, sliep dagen zonder slaapzak. Totdat hij ineens de uitweg gevonden had en de laatste avonden van die werkweek prinsheerlijk in zijn nieuw gekochte slaapzak kon slapen. Wat had hij gedaan? -Al dan niet uit een gebrek aan slaap of uit pure ellende, of uit een combinatie van die twee, was hij naar zijn werk gegaan waar hij als veredelde timmerman met een elektrisch nietapparaat houten vloeren in nieuwbouwhuizen moest vastspijkeren. Op een ochtend had hij een spijker door zijn eigen hand gejat. Toen kon hij niet meer werken, waardoor hij zeeën van tijd had in het kamp dat die middag verlaten was omdat de leiding op dat moment hun slaap aan het inhalen was. En zo had hij een nieuwe slaapzak kunnen kopen in het nabijgelegen winkelcentrum.

Arme Daniël!

229

Ziekte heet in phoetenjargon 'attest' zijn. En als jaargenoten, leiding, eensgezind aan één groep mensen de pest hadden, dan was het aan attesten! Je mocht ze niet vernederen, ze hadden een soort van onschendbaarheid verkregen door het predikaat attest op zich te plakken. Ze werden behandeld met minachting door zowel leiding als jaargenoten. Want vernederen moet natuurlijk wel leuk blijven.

230

Onderbreking...

De schrijver en zijn 'echte' leven. Na 229 heb ik een paar dagen achter elkaar hard gewerkt op het kennisinstituut. Het was vervelend werk, toch heb ik me vermaakt. Ik heb me laten gaan, ben meegegaan in de maalstroom van vergaderen, leuteren, in de file staan en eindeloos achter een bureau zitten, daarbij denkende dat ik 'goed bezig' was. En me uiteindelijk in zoverre verlaagd dat ik, nu ik in de ochtend met mijn bakje koffie naast me, de draad van 229 weer probeer op te pakken, moeite heb om die draad weer op te pakken.

Zo heb ik dat ook met films kijken, nieuws kijken, of conversaties voeren met mijn vrienden ('chit chat'). Er zijn momenten dat ik me daar niet bij verveel en het zelfs prettig vind om me te onderwerpen (want dat is het) tot een niveau waar ik me eerder uit ontworsteld heb. Om vervolgens moeite te hebben om terug te keren tot het niveau van de edelweiss en de vergezichten. Het voelt daar zo koud, zo eenzaam en onnatuurlijk!

Wellicht dat wat ik hier over mezelf schrijf, reden is waarom datgene wat ik aan het schrijven ben en heb geschreven zo moeilijk toegang weet te vinden in het 'echte' leven.

231

Het lezen van een krant kost mij geen enkele moeite, een krant roept mij aan zoals de Sirenen de bemanning van Odysseus aanriep. En als ik toegeef aan de verleiding en de krant lees, dan voel ik mij achteraf 'vies'. Vies in zoverre ik me dommer voel en banger voel dan voordat ik die krant las. En ook afhankelijker omdat nieuws altijd naar meer smaakt, net zoals een sigaret altijd naar meer smaakt, maar nooit voldoet aan de behoefte van tevredenheid.

232

Toch voel ik mij minder vies als roker in een groep rokende mensen, dan als wanneer ik praat over mediaonderwerpen in een groep vrienden of collega's.

233

En dat is het probleem van collega's, als blijkt uit de besproken onderwerpen in pauzes, die media nauwgezet volgen: Er wordt altijd over gepraat. En zo komt nieuws altijd tot je. Voorbeeld: praten over je vakantie (ik ben naar Griekenland geweest).

Collega 1: 'Oh was het daar nog zo warm?' (de media rapporteerde in de zomer 2023 dat het zo warm in Griekenland was)

Ik: 'Ja, maar ik vond dat wel lekker.'

Collega 2: 'In de toekomst zullen de Grieken naar Nederland komen om verkoeling te zoeken.'

Ik: 'Dat zou zo maar kunnen' (vies vies vies!)

Collega 1: 'Wij zijn naar Noorwegen geweest.'

Collega 3: 'Daar waren overstromingen toch?'

Collega 1: 'Niet bij ons, maar het heeft wel veel geregend.'

Ik: 'Ja, klimaat verandering is niet van de lucht!' (Freudiaans bedoeld grapje, vies, vies, vies!)

Collega 2: 'Ik vind het toch wel een enge verandering, maar gelukkig zijn mensen zich steeds vaker klimaatbewust.'

Collega 3: 'Wij hebben deze zomer op ons huis zonnepanelen laten plaatsen.'
Collega 1: 'Wat goed!'
Collega 2: 'Wel jammer dat ze de subsidie op zonne-energie gaan stoppen.'
Collega 1: 'Ja, terwijl ze aan Shell juist extra subsidie hebben aangeboden om vooral in Nederland te blijven.'
Collega 3: 'Daar hoor ik van op.'
Collega 1: 'Ja, dat werd een tijdje geleden op Nieuwsuur gezegd.'
Collega 3: 'Ah, zo. Ja, ik kijk niet vaak naar Nieuwsuur.'
Collega 2: 'Kijken jullie 's avonds ook naar het WK atletiek?'
Enzovoort.

Kunt u zich voorstellen dat ik dergelijke collega's probeer te vertellen dat ik de tijd onder de strandstoel in Griekenland dankbaar gebruikt heb om de ideeën over *hoe* mensen zich in 2020-2022, hebben laten vernederen zonder het gevoel te hebben dat ze zich lieten vernederen, uit te denken?

En als ik daar dan op een vrije ochtend, waar ik mijn ideeën verder probeer uit te werken over nadenk, dan durf ik niet meer en knap ik af op mijn eigen ideeën.

234

In het verlengde van 230-233:

Finding the cause of excess deaths in those who are vaxxed now, is as difficult as to find the cause for lung cancer in smokers back then: experts look in all directions except in the most obvious direction.

With the money, grants, prestige, and PR bureaus that companies have, they can easily buy 'genius' (aka academics) who know everything that one needs to know, except the obvious, leading to endless 'debates' and 'controversies' that need time to settle (for the causal link between cigarettes and cancer: >50 years), creating the much needed revenue companies can get over the back of the happy consumer.

Or as Chomsky said: 'The smart way to keep people passive and obedient is to strictly limit the spectrum of acceptable opinion, but allow very lively debate within that spectrum.'

235

Overigens dien ik dat soort verhaaltjes als in 233 niet al te absoluut te nemen. Schrijven is selecteren (116), en selecteren is een manier om je boodschap te brengen. Wat ook weer met dat framen te maken heeft waar Chomsky over schrijft (in 234).

236

Wat er nog meer tijdens dat gesprek met collegae in 233 gebeurde is dat een andere collega het volgende zei:

Leuke collega: 'Ik ga volgende maand met vakantie naar Kroatië.'

Collega 2: 'Waar in Kroatië?'

Leuke Collega: 'Naar Split.'

Collega 2: 'Daar ben ik ook geweest, een paar jaar geleden. Split is een heel leuk oud stadje.'

Leuke Collega: 'Dat is mooi, maar ik kom er voor het strand.'

Collega 2: 'Wel veel kiezelstrand.'

Leuke Collega: 'Nou ja, de parasol en het mooie weer, all inclusive, zes dagen niks.'

Collega 2: 'Oh ja, dat kan natuurlijk ook. Heerlijk!! Een paar dagen je helemaal verliezen in een boek op een strandstoel.'

Leuke collega: 'Bijvoorbeeld.'

Collega 2: 'Met wie ga je?'

Leuke collega: 'Uh, alleen.'

Collega 2: 'O, ja. Maar Split is echt heel leuk, voldoende te doen.'

Etc

Waar ik vroeger van dit soort 'small talk' gesprekken dacht dat ze gevoerd werden uit aardigheid, om vooral maar niet te veel je eigen gedachten te hoeven uiten (want die gaan een ander niet aan), denk ik nu dat het merendeel van mensen die aan small talk doen, niets meer te bespreken hebben dan small talk.

Toch hoop ik op basis van de opmerkingen van 'leuke collega' te hebben laten zien, dat er achter de horizon (van small talk) een diepere mening achter mensen kan schuilen (wat gaat die leuke collega daar in haar eentje op het strand doen?). -Van sommige mensen dan in ieder geval.

Zonder die hoop zou het ook zinloos zijn om te denken dat het uiten van mijn eigen gedachten tot iets meer zou kunnen leiden dan zelfbegrip. En hoewel zelfbegrip het doel is van mijn schrijven (zie achteraf en slot), zou het toch fijn zijn om die vergezichten en edelweiss weiden te kunnen delen met andere liefhebbers van... vergezichten en edelweiss weiden (Intro Over Terreur).

237

Taal is een raar ding. Het doet emoties veroorzaken. Is het niet bij jezelf, dan wel bij een ander.

De lezer die dit dossier leest mag er alles van denken. Misschien is het raar, hautain, gek, mediocre, niet goed doordacht: deze manier waarop ik mijzelf aan het uiten ben. 'It's all-in the game...'

Maar wat *ik* raar vind is dat zo weinig mensen gebruik maken van taal om *zichzelf* te uiten.

Mijn bewijs: De lege straten in maart 2020, nadat de supermarkten waren leeggehaald, waarna de Nederlandse bevolking veilig en wel maandenlang achter hun voordeur kon bivakkeren.

En dat ook deed!

En dat alles op basis van een taal die door de sirenen van de media werden gesproken, en die werd na-gesproken in de 'small talk' van mensen, over de telefoon, de videovergadering, tot in 'the trenches of war': het academisch ziekenhuis (MORONA).

238

De waarheid van The Manic Street Preachers

https://www.youtube.com/watch?v=FeU_qC5tBOE&list=PL_9gWeiShHFFhdWmKNtfracesLRZMemdpz&index=1

238 Terug naar 229. Terug naar 'the beginning when we were winning.' Terug naar augustus 1997. Hoe ik de minachting ontliiep van het attest zijn? – Door niet ziek te worden van de vernedering. Door mijn best te blijven doen in de werkweek van de KMT. Door 's ochtends naar het land te gaan om te helpen met rooien en me niet door de boer te laten ontslaan. Door 's avonds blij mee te zingen met liedjes als 'sexy Marie zat elke nacht om een uur of drie'. Door ingedikt te zitten. Door mijn bord op mijn hoofd te zetten. Door kortweg te doen wat me gevraagd werd door de leiding. En door te doen alsof dat wat me gevraagd werd, ik ondanks alles, leuk vond. En als me dat niet lukte (het doen alsof ik iets leuk vond) in ieder geval me niet ging drukken in de taken die me opgedragen werden. In de hoop dat daarmee erger werd voorkomen (en waar ik merendeels, maar niet altijd, zie verderop, in slaagde). Om maar niet te hoeven belanden in situaties zoals Ollie overkwam, die elke avond als een hond mocht apporteren. Of Siezen overkwam, die als Harmen Siezen (presentator) iedere avond het nieuws mocht presenteren. Of zoals Prins Willem Alexander overkwam (als ik de legende mag geloven), die al die postzegels waarop zijn moeder stond afgebeeld, en die al zijn jaargenoten op aanraden van hun KMT reisbescheiden hadden aangeschaft, op de achterkant van briefkaarten mocht plakken die verstuurd werden naar de ouders van zijn jaargenoten (onder het mom van: 'Dan kan je je moeder ook eens likken.' Oh, de vernedering nietwaar? - Zelfs voor de Prins!).

239

'Zelfs voor de Prins'

Nu ik toch prinselijke geheimen aan het delen ben. Zie <https://www.nu.nl/algemeen/31604/prins-claus-heeft-longembolieen.html>. Hoe kwam de Prins aan longembolieën? – Nou ja, hij was al oud, had prostaatcancer en prostaatcancer is een risicofactor voor longembolieën. De pech voor Prins Claus was echter dat hij op 10 maart 2002 'onwel was geraakt' op Paleis Ten Bosch en werd opgenomen in het (toenmalige) AMC op de afdeling cardiologie. En waar artsen maar niet achter de oorzaak van de onwelwording kwamen, want met het hart leek vrij weinig aan de hand. – Uiteindelijk toch maar op 15 maart de afdeling Interne Geneeskunde gebeld, waarbij, in de vorm van [gesupprimeerd], de Prins onderzocht werd of hij misschien longembolieën had.

En wat bleek?

-Inderdaad!

En het missen van een longembolie (potentieel dodelijke ziekte) bij iemand die alle symptomen heeft (als Prins Claus) die is als arts nalatig.

Oftewel, artsen in het AMC waren nalatig in het vaststellen van een longembolie bij prins Claus.

Niet dat dit ooit in de krant heeft gestaan.

En later (als ik het goed heb onthouden, en aangezien ik een academicus ben... zie 216) heeft de Koningin het AMC hartelijk bedankt voor alle 'goede zorgen' rondom de Prins. Grote kans dat de Koningin ook niets van deze nalatigheid wist.

En de Rijksvoorlichtingsdienst zei er verder ook niets over.

En wat jaren later op stollingscongressen nog eens hartelijk en smakelijk onder 'de Heren en Dames' werd naverteld, en waar ik als groentje bij zat en waar niemand op me lette, want het was Willem maar en wie lette er op Willem?

Misschien mag ik dit allemaal wel niet vertellen, want het valt onder privacy. Maar ik behandelde de prins niet, terwijl de heren en dames die dat wel hadden gedaan er geen moeite mee hadden om er onderling nog eens 'smakelijk' over te verhalen tijdens stollingscongressen. Die goede oude tijd, nietwaar?

En nu weet u ook hoe ik op het idee van uitstapje 32 kwam.

240

De attesten van covid (zij die zonder mondkapje in supermarkten rondliepen met een briefje dat zij vanwege luchtwegziekte geen mondkapje konden dragen), werden ook met minachting aangekeken. Om maar aan te geven dat de vernedering die de samenleving onderging in 2020-2022 ook alleen met minachting ontlopen kon worden voor hen die die geen mondmasker opdeden omwille van medische redenen.

241

Wat niet wegneemt dat ik een rotstreek uithaalde door Daniel's slaapzak te jatten en deed alsof zijn slaapzak de mijne was.

En toch denk ik, zelfs 26 jaar later, dat ik het niet anders had kunnen doen.

– Ja, ik had natuurlijk de KMT kunnen laten voor wat het was, mijn spullen kunnen pakken en de boel de boel kunnen laten. Had ik kunnen doen. Maar dat was niet verstandig geweest. In die tijd had ik Minerva nodig. Ik kende de stad Leiden niet. Ik had een structuur nodig waarbij ik snel een huis en vrienden kon vinden. Ik ken en kende mezelf wel zo goed dat het alternatief van Minerva (vereenzamen in de grote stad) zeker niet louter een theoretische mogelijkheid was. En Minerva heeft me die alternatieve mogelijkheid ontnomen, heeft de toekomst uitgewezen. En ook met Daniël kwam het goed. Dus...

242

En wat, *ipso facto*, ook de reden is waarom zoveel academici *volledig* zijn meegegaan in de *rotstreek* van covid, door niets te zeggen, niet te waarschuwen en die daarmee de spreekwoordelijke slaapzak van de patiënten hebben gejat, om er zo maar warmpjes bij te kunnen blijven zitten, en om aan de eenzaamheid van een academisch leven te kunnen blijven voldoen ('their way of life').

Dat ik uit de academie ben vertrokken, stond al in de sterren geschreven (zie Groningen). Dat ik het er ondanks alles nog 12 jaar post-Groningen heb volgehouden (van 2009-2021), komt door een misverstand. Ik dacht te maken te hebben met een leidinggevende die 'anders' was dan anderen. Niet zo gek, zie hem anders hier eens praten over het nut van wetenschappelijke educatie om media hypes en zinloze paniek voor te zijn:

Aankondiging: 'De Mexicaanse griep greep wereldwijd om zich heen, half Nederland werd gevaccineerd en we moesten massaal onze handen ontsmetten. Maar was dit ook nodig? Hoogleraar Klinische Epidemiologie Frits Rosendaal onderzoekt op 15 juni 2010 tijdens NWO Spinoza te Paard hoe feiten en emotie elkaar verdringen als het om onze gezondheid gaat, hoe hypes ontstaan en wie daar belang bij heeft.' Zie https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=z_yC5GHM-Ao

En hoe hij zelf in 2020 meeding in een mediahype en daarmee onweerlegbaar aantoonde dat hij, puntje bij paaltje, *net* zo'n laffe houding had op het moment dat het ging om patiënt-veiligheid als de academici die ik in Groningen tegenkwam ('machtswellustelingen, dure zwetsers, en op geld beluste tirannen'). Het enige verschil met 2009 was dat Rosendaal geen belang in de Mexicaanse griep had (en in 2010 wel gevoegelijk was aangetoond dat die zogenaamde nieuwe ziekte niets nieuws had gebracht behalve een dure vaccinatiecampagne), terwijl hij zich voor covid met bittere ernst heeft laten voorsorteren binnen die media om daarna een ander wijsje te zingen (zie deel 2 MORONA).

241

Nu ik op die eerste week van de KMT, de werkweek in Noordwijk, terugkijk, komt het mij over als een mooie tijd. Ik vond de vernederingen niet leuk, maar persoonlijke vernederingen wist ik te ontlopen.

En zelfs de persoonlijke vernederingen, zoals ik die vertel over Ollie en Siezen, tja, die waren niet echt persoonlijk. Er zat een speels element in de vernedering. Dat kon in die eerste week misschien ook niet anders omdat de jaargenoten niet zo bekend waren bij de leiding, en de jaargenoten elkaar ook (merendeels) niet kenden. Zo kon niemand zich laten kennen. Er werd gezocht naar verbondenheid en die werd ons jaargenoten door de leiding gegeven door ons als één groep te beschouwen, waarbij we met ons allen werkten voor de vereniging en ons (merendeels) met ons allen lieten vernederen door schuine liedjes te zingen, op een modderig veld te zitten rug aan schouder, al dan niet onbeholpen ons eten aten en ons lieten vermoeien door elke dag weer voor dag en dauw in de weer te zijn, en doorgingen tot de avond viel. De verbondenheid die ik daar voelde, was echt. En ik denk ook dat de verbondenheid die andere jaargenoten daar voelden echt was. Zesentwintig jaar later roept het zelfs een soort van nostalgie op. Vreemd hoe dat klinkt, maar dat is het gevoel wat ik aan die eerste week KMT heb overgehouden. Een gevoel van samenhorigheid. We leden met ons allen en we deelden met ons allen. Één groep! Ik denk dat die samenhorigheid niet opgeroepen had kunnen worden als er niet een gezamenlijk onderliggend verband was. En het gezamenlijke verband, dat zat hem in de gezamenlijke vernedering (220). We hielden van de vernedering, omarmden het, ofschoon we het stiekem ook verafschuwden. Het was een vreemd soort van masochisme dat de groep over zich heen liet roepen. En wat hetzelfde masochisme is wat in de samenleving zichtbaar was in post-maart 2020. We gingen samen de vernedering aan (van het in huis opgesloten zitten, tot het met mondkapen rondlopen, tot het vrijwillig jezelf in je kruis laten trappen middels een vaccinatie) en het voelde goed omdat het aangedane leed, wat op niets gebaseerd was, een verbondenheid gaf in de samenleving die er niet eerder was, uitgezonderd in tijden van oorlog, en welke tijden (jaren later) verheerlijkt worden in nostalgische boeken, films en musicals alsof de vernedering als één 'Soldaat van Oranje' dient te worden beschouwd.

En in welke film we natuurlijk allemaal Rutger Hauer zijn (met wie het goed afliep). En niet Jeroen Krabbé (die eindigde onder de guillotine).

En dat is nog wel het mooiste van de speelse vernedering. Zolang je maar inziet dat het spel is, kan het je niet raken, beland je niet onder die spreekwoordelijke guillotine. Wel de lusten (van verbondenheid door vernedering), niet de lasten (waar vernedering toe kan leiden bv door een lijfstraf of geestelijke aandoening). Want je bent pas verneukt als je je verneukt voelt! En waarmee ik dit verhaaltje begon...

MORONA in a nutshell.

242

Toch is deze verhandeling over de vernedering niet klaar zolang ik alleen het masochistische element heb toegelicht (en de KMT als zijnde een groep phoeten van een jaar of 18-19 uit Leiden, jaar 1997, vergelijk met de Nederlandse samenleving anno 2020). Ik zal ook de sadistische kant (zij die graag wilden vernederen) moeten toelichten. Want zonder sadisme geen masochisme. -Wie waren de sadisten anno 2020? Niet de politieke leiding, maar zij die daar direct onder zaten, de zogenoemde experts. Bij Minerva was dat niet anders, waarbij de leiding nog wel enigszins correct met de mate van het vernederen omging (er een spelelement in probeerde te zien en die, zo leek het mij in ieder geval toe, elkaar corrigeerden als zij een collega-leidinggevende zagen verworpen tot een sadist, zie 219), hadden de leden, in de twee weken dat wij als phoeten bijna elke avond de zaal in werden 'geworpen', vrij spel om hun eigen vernederingen op ons bot te vieren. Dit deel van de KMT kost mij eerlijk gezegd wel wat meer moeite om op terug te blikken dan op die werkweek, ook omdat ik hier de dans van de persoonlijke vernedering niet wist te ontspringen.

De gelijkenissen met covid zijn echter intrigerend en daarbij geloof ik dat het goed is om geen geheimen voor jezelf te hebben, dus daar gaan we.

243

Ken uzelf (orakel van Delphi).

Om mezelf te leren kennen dien ik het borduursel van mijn leven niet alleen vanuit de voorkant te beschrijven, *i.e.*, de kant waarop het borduursel zichzelf laat tonen, maar ook vanuit de achterkant, *i.e.*, vanuit de kant waar de haken, de knopen, de afgeknipte draden zichtbaar zijn. Waar ik me in de verhandeling over masochisme kon verschuilen achter de groep (de voorkant van het borduursel kon tonen), lukt me dat niet bij sadisme. Sadisme is een vorm van vernedering waarbij één individu door een ander individu wordt vernederd. Denk niet dat ik het leuk vind om te spreken over sadisme, maar als ik u niet de oorsprong van dat sadisme toon, en alleen de voorkant van het borduursel van mijn leven toon, is het onbegrijpelijk hoe dat borduursel heeft kunnen ontstaan. Ik moet dus ook naar de achterkant van dat borduursel kijken.

Overigens is sadisme zo wijdverspreid dat mijn ervaringen met de sadist weliswaar persoonlijk zijn, maar niet uniek (intro Over Terreur). Het is met sadisten, als met experts. Wie er één beschrijft, beschrijft allen (166).

244

Toch waren natuurlijk niet alle leden van sociëteit Minerva sadisten, net zoals niet alle wetenschappelijke ambtenaren uit de academie (de zogenoemde experts) sadist waren (242). Niet elk oneven getal is een ongeluksgetal, maar het getal 13 (een oneven getal) is een ongeluksgetal. Om een voorbeeld te noemen: ik ben zelf lid geweest, maar beschouw me niet als sadist. Ook ben ik zelf expert geweest, maar beschouw me niet als sadist. De meeste leden/ experts waren/zijn geen sadist. Wel is het zo dat de sadisten zich onder de leden/experts begaven. De reden hiervoor is dat een KMT/ lockdown leden/experts een aanleiding gaven om baasje te spelen. En baasje spelen *dat* wil de sadist. Dit is tevens de reden waarom de echte bazen (Bijstand tijdens de KMT, politici tijdens MORONA) niet sadistisch waren of het sadisme slechts leken te spelen, in tegenstelling tot de experts/leden die voordeden dat hun sadistisch spel bittere ernst was: *echte* bazen hoeven andere mensen niet te vernederen om te weten dat ze boven deze mensen staan. Zij *zijn* verheven boven andere mensen.

Het baasje willen spelen, zoals sadisten dat willen, kan alleen onder bepaalde omstandigheden die de sadist niet voor het kiezen heeft (want hij is geen baas), maar van welke situatie hij dankbaar gebruikt maakt om zijn genot op bot te vieren als zo'n situatie zich aandient. In de film *Andre Rublev* van Tarkovski wordt dit genot van de sadist prachtig verbeeld in de vorm van een Tartarenleider die op zijn paard boven op een heuvel naar een onderliggend Russisch dorp kijkt en likkebaardend denkt aan de mogelijkheden van genot die hij met zijn leger op de dorpsbewoners kan uitvoeren. De dorpsmannen worden vernederd in hun kracht door hen te vermoorden. De dorpsvrouwen worden vernederd in hun zindelijkheid door hen te verkrachten. De dorpskinderen worden vernederd in hun vrijheid door hen als slaaf te verhandelen (maar kinderen worden niet in deze scene getoond: kennelijk te luguber). En deze vernederingen vinden merendeels plaats in de dorpskerk die wordt vernield en in brand gestoken en waarvan de torenklok (edelmetaal) wordt gebroken (en gestolen) om daarmee de mythische samenhang van de inwoners te breken en de ontredde compleet te maken. Deze Tartarenleider heeft een goede dag! Een dag die echter alleen mogelijk was omdat hem de *mogelijkheid* geboden werd om zijn sadisme bot te vieren op die dorpsbewoners (via een oorlog ontstoken door een Russische prins). Is de oorlog eenmaal voorbij, dan heeft de sadist (Tartarenleider) geen verdere mogelijkheid om zijn lusten bot te vieren via vernedering. Grote kans dat die Tartarenleider daarna wederom een respectabel inwoner werd van zijn land zonder verder ergens ooit nog zijn macht te kunnen tonen. Net zoals dat ook geldt voor de ontgroeningstijd en lockdown, waar sadistische leden/ experts weer doodgewone inwoners werden op het moment dat de situatie (KMT/lockdown) voorbij was, waarna hen geen mogelijkheid meer werd geboden om baasje te spelen.

En wat wellicht ook reden is waarom de corona-tijd twee jaar heeft geduurd terwijl een ieder die ook maar een beetje wetenschappelijk was opgevoed (academici) al in mei-juni 2020 met zekerheid kon stellen dat corona niets meer dan seizoensgebonden griep was. -Sadisten geven niet graag hun macht op. Ze vonden al die macht fijn, want daarmee konden ze al hun irreële gevoelens botvieren op een ander. Jammer dat die andere Russische prins (Poetin) zijn agressieve daad op de Oekraïne uitvoerde, waarna, wonder boven wonder, alle maatregelen werden opgeheven en corona passé was.

245

Toch ben ik geen heilige zoals Maarten Leeflang een heilige is (zie Slot). Ook in mij schuilt een persoon die andere mensen vernederd heeft. Alleen zit ik hier niet op de biechtstoel. Bovendien zijn die situaties privé-aangelegenheden tussen mij en degene die ik vernederde. Die schuld (van wat ik die mensen heb aangedaan) draag ik met mij mee. Wel spreek ik hier over situaties die >30 jaar geleden zijn voorgekomen en zo bont als die Tartarenleider heb ik het niet gemaakt... Maar in essentie begrijp ik waarom mensen andere mensen vernederen omdat ik er zelf ook aan heb meegedaan. En wat in zoverre nuttig is omdat ik daarmee een anker heb om te verklaren waarom andere mensen mij hebben vernederd. Begrijpen is vergeven zeg ik in Uitstapje 12. Dat is misschien wat te sterk gezegd, maar wat begrip *wel* oplevert is dat je je minder emotioneel voelt aangetrokken tot situaties die totaal onredelijk waren en wat vernedering is. Vernedering is totaal onredelijk.

Nou zijn er meerdere vormen van vernedering mogelijk. Vanuit de vernederde, de vrijwillige vernedering (220, 241). Vanuit de dader de wil om te sarren (sadisme), pesten, wraak nemen.

Pesten is als een vlucht naar voren waarbij de pester de gepeste pest om zelf niet gepest te worden. De situatie waarin de pester pest hoeft, in tegenstelling tot bij de sadist, niet geënceneerd te worden. Het gaat de pester er ook niet echt om de gepeste te vernederen, een klap uit het niets is voldoende, of schelden, etc. Bij kinderen kan je dit pestgedrag zien bij vriendjes die elkaar gaan pesten om de andere dag weer grote vrienden met elkaar te zijn. Een pester pest uit angst, een sadist pest uit genot.

Wraak nemen op iemand gebeurt als iemand, om wat voor reden dan ook, iets misdadigs heeft gedaan (uit oogpunt van zijn slachtoffer) en daarom terecht gewezen moet worden, wat alleen maar gaat via een vernedering. Een voorbeeld van wraak nemen is bijvoorbeeld als een kind die met opzet omver getrapt wordt door een ander kind, zijn bloedende handen aan de juf of meester laat zien, waarna de juf het trappende kind een straf geeft als bv nablijven, melden aan ouders, een verzoening eist tussen beide kinderen. In zekere zin zit daar gerechtigheid in. Vernedering wordt het als de straf erger is dan de misdaad die iemand een ander heeft aangedaan, als bijvoorbeeld kan gebeuren als de juf of meester dat trappende kind zelf een aframmeling geeft. Een gevoelig mens weet het verschil tussen gerechtigheid en wraak nemen. Gerechtigheid leidt tot een opvulling, een schuld die wordt vereffend. Wraak leidt tot medelijden. Ik zeg dit in aanvulling op dat wat ik zeg in 142-147 en wens degene die recht moet spreken over hen die een misdaad hebben gepleegd, door via hun 'expertise' een land twee jaar te gijzelen met allerlei drang en dwang, veel wijsheid toe!

Sadisme moet geënceneerd worden waarbij de sadist niet alleen de mogelijkheid krijgt om iemand op zijn ziel te trappen (diep te vernederen), een pester kan dat ook, maar waarbij als toetje het slachtoffer zichzelf op zijn ziel moet trappen en waar de sadist op kan toezien. Nu heb ik denk ik wel de voorwaarden geschept waarbij ik het sadisme uit de KMT kan bespreken en dat sadisme kan vergelijken met het sadisme dat ik ondervonden heb gedurende de lockdowns.*

*De narcist is niet in dit nummer opgenomen. Een narcist is iemand die vernederd voor zijn eigen genot zonder zich te kunnen invoelen hoe de vernederde zich voelt. Een sadist vindt genot in het vernederen én in het feit dat hij weet dat de vernederde zich daar slecht bij voelt.

Een narcist is het personage Miranda Tinnegieter (zie bv MORONA HS12 deel 3) Een sadist is het personage Fons Waaijer (zie bv MORONA deel 2 HS 1)

246

Overigens is deze verhandeling over de vernedering treurig omdat het me eigenlijk geen moeite kost om de essentie van vernedering, zoals ik die in mijn kindertijd (inclusief sociëteit) heb meegemaakt, als blauwprint kan toepassen op de volwassen maatschappij.

-Waar zijn die Volwassenen?

- 'Where are the adults in the room?'

Wat het des te treuriger maakt is dat ik mijn kindertijd dacht te zijn ontgroeid. Minerva heeft mij veel gegeven: vriendschappen, huizen om in te wonen, structuur. Maar na vijf jaar lidmaatschap was ik wel klaar met die vereniging (Zie Over Terreur en Groningen). Ik ga dan ook niet naar reünistenavonden en het nostalgische aspect waarover ik spreek in 241, zie ik met name als een drogbeeld. Maar de kindertijd ontgroeit je kennelijk nooit zolang je je in een samenleving bevindt die dezelfde regels gebruikt als de regels die destijds werden toegepast op het schoolplein en sociëteit en die gebaseerd waren op een vernederingsritueel.

247

Ik vrees dat voor de gemiddelde verstaander mijn gedachten wat 'scherp' proeven, net zoals voor de gemiddelde Nederlander mosterd 'scherp' proeft. Ik zou eerder zeggen: 'pittig'. Toch is het niet verstandig om de maatschappij waarin zich... allerlei volwassen personen bevinden die het beste met ons voor hebben (adults in the room) af te doen als mensen die het erom te doen is om anderen te vernederen. Wat zegt dat van onze maatschappij die, conform Pangloss wijsheid, de beste van alle mogelijke maatschappijen is? Wat zegt dat over degenen die zich laten vernederen door mensen die zich niet anders gedragen dan de baasje spelende kleuters op het schoolplein? - Ja, beter kan je dat soort waarheden voor je houden door mensen te lijmen als zijnde je van mensen houdt, maar niets voor niets voor hen kan doen, anders dan je op sommige vlakken in nevelen te hullen (146). Wel de stijl, maar niet de inhoud.

Ik verwijst naar de brief naar de Bezige Bij, waarin ik Mandeville aanhaal die zei dat:

'One of the greatest Reasons why so few People understand themselves, is, that most Writers are always teaching Men what they should be, and hardly ever trouble their heads with telling them what they really are.'

Zo is dat.

248

'Ja!' zegt de criticus, 'dat wat jij voorschrijft is inderdaad mosterd. Maar COVID-19 is voorbij en door maar over COVID-19 door te blijven emmeren schrijf je de lezer mosterd na de maaltijd voor. Waarom zou een lezer die mosterd van jou moeten proeven?'

Antwoord: Omdat COVID-19 niet een oorzaak was om de maatschappij te terroriseren met dwang en drang, maar een aanleiding was, waar dankbaar gebruik van werd gemaakt door op machtsbeluste kleuters die de maatschappij wilden terroriseren met dwang en drang.

De maatschappij moet veranderen en dat kan alleen als de maatschappij zelf tot inzicht komen dat het anders moet. En het MOET anders, als we een COVID-19 pandemie niet nog eens een keer aan den lijve willen ondervinden.

Een ziener hoeft in deze niet vooruit te kijken, maar kijkt terug en ziet bijvoorbeeld als verlengstuk van covid datgene wat ons vanaf de jaren 80 schrik aanjaagt en wat gestoeld is op dezelfde pseudowetenschap als covid: dat is dat HIV de oorzaak van AIDS is*

*Kary Mullis, Nobelprijswinnaar voor de ontdekking van de PCR techniek legt in een interview met Gary Null eea uit: <https://m.youtube.com/watch?v=19sz3DocJ-Q>

En welke waarheid alleen verborgen gehouden kan worden door er niet over te praten en het in nevelen te hullen.

249

Ik schrijf voor volwassenen die de smaak van mosterd kunnen waarderen. In mijn optiek zijn dat meer mensen dan ik mag geloven. De meeste mensen hebben alleen geen idee wat de smaak van mosterd is, omdat ze het nog nooit geproefd hebben!

250

‘De maatschappij moet veranderen’

Vraag: Wat moet er aan de maatschappij veranderen dan?

Antwoord: Dat is de inhoud van mijn laatste ideeën, het idee dat de maatschappij alleen kan werken door vernedering, *dat* idee moet veranderen. *Hoe*, dat weet ik ook niet. Maar het probleem benoemen is wel stap één als je die samenleving veranderen wil.

Vraag: Is het niet wat veel om een hele maatschappijleer op te hangen aan vernedering? Er zijn toch ook andere emoties en handelingen als liefde, barmhartigheid, zelfopoffering, intellect, wijsheid die van invloed zijn op het wel en wee van de samenleving? Waarom zou ik waarde moeten hechten aan het idee dat de samenleving staat en valt op de vernedering?

Antwoord: Ik verwijs naar de lege straten in maart 2020, wat *toont* dat de maatschappij alleen kan werken door vernedering (212, 213).

Vraag: Maar wat jij doet is uit een verzameling van gewone zaken, de uitzondering halen. Maart 2020 was een uitzondering op de handel en wandel van onze samenleving. En trouwens, dat wat jij vernedering noemt, is niets meer dan het vertrouwen van de mens in wetenschap die hen zoveel heeft gebracht. Van het koffiezetapparaat tot de auto, tot immer langer wordende levensverwachting, wat te danken is aan de medische vooruitgang.

Antwoord: Die medische vooruitgang... Dat we ouder worden is te danken aan betere behuizing, riolering en minder kindersterfte. Er is een reden waarom de totale mortaliteit vrijwel nooit geteld wordt in klinische trials (als bv de Pfizer vaccinatie trial) omdat, *als* je het doet blijkt dat er niet veel verbetering in mortaliteit optreedt met al die nieuwe middelen, mogelijk zelfs verslechtering. De oversterfte na vaccinatie moet toch ergens vandaan komen? – En daarom tellen we mortaliteit na vaccinatie niet.

Of lees anders wat Dr. Richard Horton, editor in chief van *The Lancet*, in 2015 opschreef:

“The case against science is straightforward: much of the scientific literature, perhaps half [of meer], may simply be untrue. Afflicted by studies with small sample sizes, tiny effects, invalid exploratory analyses, and flagrant conflicts of interest, together with an obsession for pursuing fashionable trends of dubious importance, science has taken a turn towards darkness.”

Idem Dr. Marcia Angell, voormalig editor in chief van the New England Journal of Medicine (NEJM), die zei dat:

“It is simply no longer possible to believe much of the clinical research that is published, or to rely on the judgment of trusted physicians or authoritative medical guidelines. I take no pleasure in this conclusion, which I reached slowly and reluctantly over my two decades as an editor of the New England Journal of Medicine.”

Wel treurig dat Horton en Angell pas tot dergelijke pessimistische conclusies kwamen na de vruchten van hun carrière te hebben geproefd, en pas in het stadium van de grijsaard (met kennelijk enige

spijt) hun werkelijke gevoelens over wat wetenschap is met de buitenwereld durven te delen, zo vlak voor de poort van Petrus: *But so it goes* (zie brief Noam Chomsky).

Mijn vraag aan een ieder die zo geweldig in de wetenschap gelooft: waar zijn die in leven zijnde KNAW professoren die het leven van u positief hebben beïnvloed (223)? Om een voorbeeld te noemen: Waar was de KNAW toen over de aarde de niet bestaande nieuwe ziekte mensen aan huis liet kluisteren. Waar waren die grijze, wijze personen toen?

- Ik zal het u vertellen. Ze zaten in hun huis, bibberend van angst tegen het gevaar waarvan ze wisten dat het bestond, want zo zagen ze dat op het nieuws. Om vervolgens luchtkastelen te bouwen over het bestrijden van ziekten, waardoor ze zich weer machtig en krachtig voelden als in de tijd dat.. ze nog geloofden dat ze de wereld konden veranderen omdat hen dat zo werd aangepraat door het nieuws. Enzovoort. Als langspeelplaten waarvan de pick-up naald is vastgelopen in een groef.

Maar ik dwaal af.

251

Ik dwaal af omdat ik geen zin heb om dit stukje te beantwoorden:

‘Nu heb ik denk ik wel de voorwaarden geschept waarbij ik het sadisme uit de KMT kan bespreken en dat sadisme kan vergelijken met het sadisme dat ik ondervonden heb gedurende de lockdowns (245).’

En wat interessant is. Over covid wordt niet meer gepraat, zei Frits Rosendaal in de ongekuiste briefwisseling tussen mij en hem. – Uiteraard wil een dader niet over zijn daden praten, en van daaruit begrijp ik de wil vanuit de daders om van covid een taboe te maken. Door er nog eenmaal een chique moment van te maken (187) door Marc van Ranst als loodzware steen op de covid beerput te leggen, en daarna te zwijgen. Tot aan het eind aan toe meegaan met de bluf. Niet nadenken, meedoen. Tunnelvisie. Je onder je ballen laten kietelen om vervolgens pontificaal als een groot denker met uitgestreken gezicht voor een schaakbord te gaan zitten en je op de foto te laten nemen.

IJdelheid heeft een gezicht

Waarom praat ik niet over het sadisme wat ik ondervonden heb tijdens de KMT en tijdens covid?

252

De vernedering van de sadist op zijn slachtoffer, is er, mits magistraal gespeeld, één van *zelfvernedering* door het slachtoffer. Hierdoor schaamt het slachtoffer zich later over zijn eigen gedrag hoewel hij op het moment zelf geen andere keuze zag dan zichzelf te vernederen. En wiens schaamte zover gaat dat hij de oorzaak van de totaal onredelijke vernedering die op hem is gepleegd bij zichzelf zoekt. En zo gaat de sadist vrijuit. Het is opmerkelijk dat ik de vernedering die ik heb

ondergaan tijdens de KMT niet wil opschrijven. En ook niet in MORONA beschrijf, maar dat manuscript voortijdig eindig door te zeggen: tot hier en niet verder. Maar dat is menselijk. De zelfvernederings die mensen hebben ondergaan gedurende covid, daarover wil men niet terugdenken. En daarom maken ook slachtoffers van covid een taboe.

Hier is een voorbeeld van zelfvernederings, waarbij het me spijt dat ik het voorbeeld van [gesupprimeerd] gebruik, een slachtoffer in mijn optiek, met ook wel een vleugje vaderschap (waarom zag deze internist niet in dat je in maart-april 2020 niet van covid een longembolie kreeg, maar dat artsen een potentiële dodelijke ziekte=longembolie hadden gemist bij IC opname, zie uitstapje 32). Ik had een willekeurig ander voorbeeld kunnen gebruiken, maar moest toch één voorbeeld pakken, en gebruik zijn voorbeeld. Ik lees:

‘Vol overtuiging heeft hij de rechtermouw van zijn witte doktersjas opgestroopt. Verscholen achter een mondkapje grijnst hij richting de camera als zijn collega de prik in zijn arm zet. In zijn ogen een triomfantelijke blik [de zelfvernederings in een fotoshot]. Het is een opvallende post die prof. dr. [gesupprimeerd] even later plaatst op LinkedIn. ‘Covid vaccinatie gehad’, schrijft de internist van [gesupprimeerd]. Gevolgd door: ‘Mijn vader is net overleden aan de gevolgen van corona. Laten we met zijn allen deze pandemie stoppen!’

Welke pandemie, [gesupprimeerd]? Wat wilde je stoppen?

‘Op 4 januari dit jaar overleed zijn vader op 84-jarige leeftijd door het coronavirus. “Hij woonde in verpleeghuis [...] en had al drie jaar vergevorderde dementie. Toen daar corona uitbrak werd iedereen getest. Er bleken heel veel besmettingen, ook onder bewoners en personeel die nergens last van hadden. **Mijn vader was besmet en had ook geen klachten** [he?] hij hoestte niet en had geen koorts [Hij was dus niet ziek]. **Hij kwam op een cohortafdeling terecht** [vol besmette personen met klachten] waar we hem gelukkig mochten bezoeken. **Een bezoeker per dag** [Gelukkig zeg!]. [...] **Na een dag of vijf kreeg hij hoge koorts en werd hij kortademig** [Ja als je maar lang genoeg iemand op een cohortafdeling legt vol zieke mensen met besmettelijke luchtwegziekte, dan vraag je erom]. **Hij kreeg zuurstof, maar kwam niet meer bij bewustzijn. Na een week is hij overleden.**”

[...] ‘Er zijn veel kwetsbare ouderen met dementie of andere aandoeningen. Als we ze vaccineren tegen corona zullen de meesten binnen een jaar toch overlijden. We stellen doodgaan uit terwijl je niet weet of de kwaliteit van leven daarbij gebaat is.’ [waarom dan die drang tot vaccineren?]

[...] ‘Veel mensen op onze corona-afdeling zijn boven de tachtig en hebben ook veel andere aandoeningen [doodgaan *met* covid, niet *door* covid en waarbij de positieve sarscov2 uitslag niets meer zegt dan het getal zes zegt op een dobbelsteen [=vals-positief, zie ook uitstapje 32].

[...] ‘Ik heb, hoe lastig ook, bij mijn vader gezien dat covid voor hem een zachte dood was [dus waarom deze ‘pandemie’ stoppen?]. [...]. Als hij geen corona had gekregen was hij binnen nu en een jaar overleden aan iets waar hij misschien heel veel last van gehad zou hebben [precies].’

[...] ‘De laatste maanden van iemands leven zijn vaak de duurste. Daarom is de vraag wat een zinvol leven is ook een terechte discussie. Dat klinkt misschien hard maar dat is het niet. [en toch de prik nemen, achter de maatregelen staan die de ‘pandemie’ zouden doen stoppen en die meer dan 50 miljard euro kostte]

Ik ben hier niet de sadist door dit voorbeeld te gebruiken. [Gesupprimeerd] is het slachtoffer van sadisme, van mensen die hem in een positie hebben gemanoeuvreerd waarbij hij dacht het juiste te doen via vernederings (vader opnemen, weinig bezoeken, aan het zuurstof, zelf de prik nemen, achter een miljarden kostende operatie staan. En voor wat? Als je het [gesupprimeerd] vraagt komt

hij er ook niet uit.) Ik denk niet dat [gesupprimeerd] ooit op dit interview wil terugkomen en het liever verdringt. Ik voel mij in zoverre schuldig dat ik zijn voorbeeld gebruik en niet mijn eigen voorbeelden van zelfvernedering neerpen. (Maar ik kan het niet en het geeft aan hoe diep de ontkenning en het wegdrukken van zelfvernedering kan gaan.) Maar door deze geschiedenis van [gesupprimeerd] uit het verleden op te diepen, hoop ik wel wat tegen de zelfvernedering te hebben gedaan. Net zoals ik zou hopen dat iemand anders de vernederingen die ik heb ondergaan blootlegt en zegt, namens de vernederde: Ik beschuldig!

Sadisten maken van covid een taboe omdat ze hun straf willen ontlopen. En daders denken niet graag terug aan hun wanstaltig gedrag. Die gaan liever pontificaal als helden op de foto (187, 251) en spelen de onschuld door te doen alsof covid passé is en laten we het alsjeblieft ergens anders over hebben, het maakt niet uit wat.

En de slachtoffers, het grootste deel der mensheid die de vernedering heeft ondergaan, denkt er misschien nog wel aan terug, maar houdt die gedachte voor zich, vanuit een gevoel van schaamte.

Ik veroordeel hier niemand, maar ik beschouw en concludeer. En ik heb verklaard, nu door de hele samenleving mee te nemen en waaruit ik begrijp waarom anno 2023 covid is verklaard tot taboe onderwerp.

En hoe we dat taboe bespreekbaar moeten maken, willen we als samenleving weer een beetje vriendelijker voor elkaar zijn.

253

Wie mij van verre ziet (een lezer die mijn dossier in de [verre] toekomst leest), ziet mij op een parkeerplaats staan, waar allerlei pijlen staan en waar drommen mensen het zogenoemde lijntje aan het volgen zijn. En volgen! Net zoals ze in 2020-2022 lijntjes volgden. En waarbij ik, altijd de toeschouwer, de buitenstaander, iemand die aan de zijlijn staat, dat voortwandelende publiek probeer te overtuigen dat er ook andere wegen zijn dan de weg die voor hen is neergelegd door anderen.

Soms vrees ik dat ik voor dat publiek in een soort van hypersonore taal spreek die zij niet kunnen horen. En dat hun oogkleppen hen behoeden om iets meer te zien dan de pijlen die voor hen liggen. En die gevolgd worden omdat het publiek niet beter weet. Men kan niet beter (brief Jet Schouten). En ik kan nog zo schreeuwen, wijzen, mijn best doen om opgemerkt te worden, het publiek ziet en hoort mij niet (198,199). Zo was het in elk geval in 2020-2022. Ik verwijs naar mijn dossier.

En wie dat schouwspel van verre overschouwt, die ziet niet alleen mijn intenties (die, laten we wel wezen, vaak leiden tot frustraties die terugslaan op mezelf), maar ziet ook het einde van de weg die het publiek aan het bewandelen is: een poort waarachter zich een groot zwart gat bevindt en waar de een na de ander intuïemt.

En boven die poort staat in grote kapitale letters geschreven, en voor een ieder zichtbaar, behalve voor de lijntjes volgers (het publiek) en de lijntjes trekkers (experts die de pijlen van achteren naar voren plaatsen): NIETS BEGREPEN.

Dat noem ik nou 'zonde' (148, 170-174).

254

Het verschil tussen dit dossier en het 'echte leven', is dat het echte leven niet stopt na 300 000 woorden. Het echte leven gaat door en was er ook al voordat ik aan dit dossier begon. In het echte leven gaat het nutteloze lijden gewoon door, het stopt nooit. Iets wat grappig leek en waar je als 18 jarige de elasticiteit nog wel had om de vernedering schouderophalend te doorstaan, is al een stuk moeilijker om op je 25ste te doorstaan. Tegen je 30ste zijn de meeste mensen wel suf gebeukt (215-252). Suf gebeukt met een bullshit baan, suf gebeukt met regeltjes, suf gebeukt met een eindeloze stroom van 'zo hoort dat', dat als je op je 45ste hoort dat je niet hoeft te werken vanwege een virus en toch doorbetaald krijgt... dat je stiekem God op je blote knietjes dankbaar bent. Medici niet uitgesloten. Zo fijn vond ik het ook niet om tot 2020 dag in dag uit voor zeven uur 's ochtends in de trein te zitten en 's avonds doodop om half acht thuis te komen. Vijftien jaar heb ik dat gedaan. Dat was normaal... En om dat dit normaal is, *daarom* ga je als expert mee met de waan van de dag. En daarom ga je als publiek mee met de waan van de dag. En daarom ga je als leider mee met de waan van de dag.

Het heeft wel degelijk zin om zo vroeg mogelijk in je leven een antwoord te vinden op de vraag waarom mensen hun leven niet leven, al is het maar om te voorkomen dat je pas op je eigen doodsbed erachter komt dat je je eigen leven net zo goed niet had kunnen leven. Al die tijd verloren. Al die ruimte voor niets. Al die geest verspild!

En wie ben ik dan?

-Ik ben een buitenstaander, iemand die in een parallelle wereld leeft, al ver voor 2020, maar zeker na 2020. En toch ben ik ook maar iemand die gewoon elke dag naar zijn werk moet (207) en die zijn medemens aanschouwt en hoopt om hem of haar dat beetje zelfinzicht, dat ik heb opgedaan in dit leven, te geven om nooit maar dan ook nooit meer de lege straten van maart 2020 te hoeven meemaken.

Wil men de wereld anno 2020-2022 verklaren die moet, om te beginnen, haar onder ogen zien. Ik heb de wereld anno 2020-2022 in dit dossier verklaard middels mijn eigen ogen. Van voorgeschiedenis (over terreur), tot slaafse en corrupte volgzzaamheid (Groningen), tot persoonlijke ontboezemingen over het onintegere gedrag van anderen (ziekmelding, uitstapjes, brieven), tot MORONA (waar al dit gedrag in samenkwam), tot hoe ik zelf in dit alles sta (ideeën).

Nu moet het alleen nog gelezen worden.

Of moeten, dat is te sterk gezegd... Ik geef mijn ogen aan u ter overweging (180).

Mvg,
Willem Lijfering

Dordrecht, 2023